உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும்,

பழையவுரையும்.

இவை,

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிபேதங்களைக்கொண்டு பரிசோதிதது,

அருமபதவகராதி முதலியவற்றுடன்

திருகைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனகாத்தரவர்களாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய

பொருளுதவியைக்கொண்டு

சென்னபட்டணம்

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கபபெற்றன.

இரண்டாம பதிப்பு.

ரௌத்திரி வரு ஐப்பசிமீ

1920.

விலை ரூ. க-கசு-0.

Copyright Registered.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
RESANT NAGAR, MADRAS-600 0

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க. முகவுரை. பக்கம் 1.

உ. நூலாசிரியர்கள் வரலாறு :—

உ. குமட்டூர்க் கண்ணனார். 7.

ங. பாலைக் கௌதமனார். ,,

ச. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் ,,

ரு. பரணர். ,,

சா. காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார். 9.

எ. கபிலர், 10.

அ. அரிசில் கிழார். 13.

கூ. பெருங்குன்றூர் கிழார். 14.

ங. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும். } க.

ச. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. கருஉ.

ரு. பதிற்றுப்பத்தின் பிரயோகவிளக்கம். கருகூ.

சா. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ககூக.

உ

கணபதி துணை

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே."

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய* எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர்பதின்மர்கள் மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இந்நூல் † பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும், அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும், சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும், இக்காலத்து வழங்காத சில அரும்பதங்களும், வேறு சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசில விடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் இருக்கின்றன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதொன்றுமில்லாமையால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

---

* இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்றின் முகவுரையிற் காண்க.

† "பதிற்றுப்பத்தென்பது இற்றுச்சாரியை வந்தது" (நேமிநாதம், எழுத்து, உஉ - உரை).

முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இந்நூற்பாடல்கள் சில, தொல்காப்பிய உரைகளாலும் புறத்திரட்டாலும் தெரிய வந்தன ; அவை வருமாறு:—

"இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து வழிமொழித லல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே
யுருமுடன்று சிலைத்தலின் விசும்பதிர்ந் தாங்குக்
ரு கண்ணதிர்பு முழங்குங் கடுங்குரன் முரசமொடு
கால்கிளர்ந் தன்ன வூர்திக் கான்முளை
யெரிநிகழ்ந் தன்ன நிறையருஞ் சீற்றத்து
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
நீர்துனைந் தன்ன செலவி
கo நிலந்திரைப் பன்ன தானையோய் நினக்கே."

[புறத்திரட்டு, பகைவயிற்சேறல், அ ; தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், சூ. சு - இளம் ; அ - ந. மேற்கோள்.]

"இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையூ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிழ்ந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
ரு கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
னேன்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவியி னெலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
கதித்தெழு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
கo கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்
[illegible]
மீப்புடை யாரரண் காப்புடைத் தேன
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
கரு யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவண் வீங்கிய செலவே."

(தொல். புறத்திணை. சூ. கஉ; ஷை சூ. உரு - ந. மேற்.)

"பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு
மென்னொடு புரையுந ளல்ல
டன்னொடு புரையுநர்த் தானறி குநளே."
(தொல்-கற்பு. சூ. ௩௬ - ௩. மேற்.)

" வந்தனென் பெரும கண்டனென் செலற்கே
கனிறு கலிமான் றேரொடு சுரந்து
நன்கல னீயு நகைசா லிருக்கை
மாரி யென்னுய் பனியென மடியாய்
௫ பகைவெம் மையி னசையா வுக்கலை
வேறுபுலத் திறுத்த விறல்வெந் தானையொடு
மாரு மைந்தர் மாறுநிலை தேய
மைந்துமலி யூக்கத்த கந்துகால் கிழ்ந்து
கடாஅ யானை முழங்கு
௧௦ மிடாஅ வேணிநின் பாசறை யானே."
[புறத்திரட்டு, பாசறை. அ.]

'"விசயந்தப்பிய" என்னும் பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூறிற்று.' (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௦ - ௩.)

இவை, இத்தனையாவது இத்தனையாவது பாடலென்று விளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்திலுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க் கண்ணனாரும், மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச்* செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனாரும், நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனாரும், ஐந்தாம்பத்து, கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணரும், ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையாரும், ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலரும், எட்டாம்பத்து, தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழாரும், ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழாரும் பாடியவை.

இவ்வாறாறு ஒவ்வொருபத்திற்கும் இறுதியிலுள்ள பதிகங்களாலும் விளங்கும். நாலாம்பத்துச் செய்யுட்கள் அந்தாதியாக உள்ளன.

* இப்பெயர் செலுகழக்குட்டுவனென ஒரு பிரதியிற் காணப்பட்டது.

இந்நூலின் உரை, இன்றியமையாத இடங்களிற் பதப்பொருளை இனிது காட்டிச் சொன்னயம்பொருணயங்களையும் சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளையும் உரிய இடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக்களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள் சிலவற்றைத் தெரிவித்து ஒவ்வொருசெய்யுளின் பின்னும் எழுதப்பெற்றுள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு இவற்றை விளக்கவேண்டிய இடங்களில் விளக்கிச் செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே உணர்த்தி மிகச் செவ்விதாக விளங்குகின்றது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்நூல் எசு - ஆம் பாட்டினுரையில் 'சின்மையைச் சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக் கொள்க' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம் நேமிநாத நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிற்காலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரைநடையை உற்றுநோக்கின், இவர் பேராசிரியர் முதலியோர்களுள் ஒருவராகவோ அல்லது பண்டைக்காலத்தில் அவர்களைப் போலவிளங்கிய வேறு ஒருவராகவோ இருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

ஒவ்வொரு செய்யுளின் பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத மூலப்பிரதிகளிலெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்லவென்றும் நூலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்

* பத்துப்பாட்டினுள் கo-ஆவது பாடடு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப்பெய்திய [அடி, ௩௪அ.] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன் பெயராகக்கொண்டு வழங்கிவருகின்றாற்போலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாடல்களெல்லாம், தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல் பொருட்பொலிவாதல பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன; அப்பெயர்கள், இந்நூல் அகராதியில 'பா' என்னும் குறிபபுடன் பதிப்பிகக்பெற்றுள்ளன.

படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் நூலாசிரியரும் தொகுத்தோரும் அல்லரென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியராலும் அடியார்க்கு நல்லாராலும் தத்தம் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகங்கள் அவர்கள் காலத்திற்கு முந்தியவையென்று தோற்றுகின்றது.

இந்நூலில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு:—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள் உரையாசிரியரால் அவற்றிற்குரிய இலக்கண மெழுதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள் :—இயன்மொழிவாழ்த்து ; உழிஞையரவம், எஎ; ஒள்வாளமலை; களவழி, ௩௬; காட்சிவாழ்த்து, ௪௧; காவன்முல்லை, ௮௬; குரவைநிலை - ௫௨, செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௫௮, ௬௬, தும்பையரவம், ௩௪; நாடுவாழ்த்து; பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு, ௧௬; பாணாற்றுப்படை; பெருஞ்சோற்றுநிலை; முல்லை, ௮௧; வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு, ௨௨, ௨௩, ௨௫, ௨௬, ௩௩, ௫௦, ௫௧, ௮௦; வாகை, ௩௬; வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு, ௩௫; விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணங்கள் :—ஒழுகுவண்ணம், ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும் - ௧௪, ௧௬.

தூக்குக்கள் :—செந்தூக்கு, செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் - ௧௩, ௨௦, ௨௨, ௨௫, ௩௩, ௫௧, ௫௬, ௮௦, ௬௦.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : க. இந்நூல், உ. திருக்குறள், ங. புறநானூறு, ச. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள் முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்புத்தகத்தின் அகராதியிற் காண்க.

இதன் முதற்பதிப்பு 1904-ஆம் வருஷம் வெளிவந்தது. அதன் பின் செய்த ஆராய்ச்சியினால் இப்பதிப்பு அடைந்த திருத்தங்கள் சில. நூலாராய்ச்சிக்கு உபயோகமான சில குறிப்புக்கள் அகராதியில் இம்முறை சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலை ஒப்பு நோக்குங்காலத்தில் சென்னை இராசதானிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம ா-ா-ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமையரவர்களும், மயிலாப்பூர் பி எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரும், இராசாங்கத்துக் கையெழுத்

துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரி ஐயரும் உள்ளன்புடன் செய்த உதவிகள் மிகவும் பாராட்டற்பாலன.

உடனிருந்து உதவி செய்பவர் முதலியோர் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் கவலையில்லாதபடி ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர்களும், சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் பொருளுதவிசெய்து ஆதரித்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாப் பயன்களையும் அளித்தருளும் வண்ணம் தமிழ்த் தெய்வத்தைத் துதித்தலன்றி என்னாற் செய்யக்கூடியது வேறு யாதுளது ?

இந்நூற் பரிசோதனைக்குக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப்	பிரதி	க
இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலைப்	,,	க
ஆழ்வார் திருநகரி,		
ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்	,,	க
ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜே. எம் வேலுப்பிள்ளையவர்கள்	,,	க
,, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B.A.	,,	க
திருமயிலை வித்துவான்,		
ஸ்ரீ சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ...	,,	க
		சு

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த பிரதிகள் சில.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என் ஞாபகக் குறைவு முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணி அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு அன்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"தியாகராஜ விலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை,
25—10—20.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

உ.—குமட்டூர்க்கண்ணனார்:—இவர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்மீது இந்நூல் 2-ஆம் பத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு ரு00 - ஊர் பிரமதாயமும் ௩அ - வருடம் தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர்; இது, பிரமதாயம் பெற்றனரென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

௩.—பாலைக்கௌதமனார்:—பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவன்மீது இந்நூல் ௩ - ஆம்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதவியால், ஒன்பது பெருவேள்விவேட்டுப் பத்தாம்பெருவேள்விவேட்கையில் மனைவியுடன் சுவர்க்கம்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர். இவை, இப்பத்தின்பதிகத்தாலும், "தொடுத்தபெரும் புலவன்" (௩௧௬) என்னும் பழமொழிவெண்பாவாலும் அதனுரையாலும், "நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலை யுலகம் விடுத்தோ னாயினும்" (உ௪-ஆம் காதை, ௧௬௮-அ) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், "இதில் இமயவரம்பன்தம்பி பல்யானைச்செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் துறக்கம்வேண்டினாரென்பது குறிப்புவகையாற் கொள்ளவைத்தலின், இது வஞ்சிப்பொருளில் வந்த பாடாணாயிறது" (தொல். புறத். உரு-ஆம் சூ. உரை) என்னும் நச்சினார்க்கினியத்தாலும் விளங்குகின்றன. கோதமனாரென்று ஒரு புலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் சுவர்க்கம்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கர்ணபரம்பரையில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

௪.—காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்:—இவர் களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௪-ஆம்பத்தைப்பாடி நாற்பது நூறாயிரம் பொன்னும் அவன் ஆண்டதிற் பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றவர்.

ரு.—பரணர்:—இவர் கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இந்நூல் ரு - ஆம் பத்தைப்பாடி, அவனால் உம்பற்காட்டுவருவாயை

யும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். [உம்பற்காடென்பது மலைநாட்டைச்சார்ந்ததொருநாடு]திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, " மாலுங்குறளாய் " என்னும்வெண்பா இவர் செய்ததாகத் தெரிதலின், அம்மாலையை இயற்றிய உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார் ; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர் ; இது பழைய இலக்கணநூல்களினுரைகளில், ' கபிலபரணர்' என்று வழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சி கோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவ்வூரைக் கைக்கொண்டமை இவராற்புனைந்துகூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், "அமரர்ப் பேணியும்" என்னும்பாட்டில், "பரணன்பாடினன் மற்கொன்மற்று நீ முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநி, னரணடு திகிரி யேந்திய தோளே" எனஔவையார் பாராட்டியிருத்தலால் நன்குபுலப்படுகின்றது. இரண்டு திருவிளையாடற்புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக அஉ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது தெரிகின்றன : (இந்நூல் - கo ; நற்றிணை - கஉ ; குறுந்தொகை - கரு; அகநானூறு - கூஉ; புறநானூறு - கங.) அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின் பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு :—

தெய்வங்கள்:—சிவபெருமான்,முருகக்கடவுள்.

பாவை :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள்:—அலைவாய்=திருச்செந்தூர், ஆலமுற்றம், கூடல்.

தேயத்தார்: —ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள்:—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர்:—அகுதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன், அழிசி,அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சென்னி முதலிய அறுவர், எவ்வி, ஓரி=வல்விலோரி, கட்டி, கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீடூர்கிழவன், பசும்பூட் பாண்டியன் பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = ஞிமிலி விச்சியர்பெருமகன்.

தலைவியர்:—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாடுகள்:—ஆரியநாடு, கொங்குநாடு, புகார்நாடு, பூழிநாடு,

ஊர்கள்:—அழுந்தூர், ஆர்க்காடு, இருப்பையூர், உறத்தூர், உறந்தை, ஊணூர், கழார், காழூர், குறும்பூர், குன்றூர், தகடூர், தழும்பனூர், தொண்டி, நீடூர், புகார், பொருந்தில், மணற்குன்று, மரந்தை, மூசிறி, வஞ்சி, வாகை, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறந்தைநாளவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கூடல்விழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு :—காவிரி.

துறைகள்:—கழார்முன்றுறை=கழார்ப்பெருந்துறை, தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள் :—உறந்தைப்புறங்காடு, ஓரிகானம்.

பழந்தலைகள்=போர்க்களங்கள் :—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்பறந்தலை.

கக - ஆம் திருமுறையிலுள்ள சிவபெருமான்திருவந்தாதியியற்றிய பரணதேவநாயனரென்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

சு.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்:—ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் சு - ஆம்பத்தை இயற்றியோராகியஇவர் அணிகலனுக்கென்று சு-துலாம் பொன்னும் நூறுயிரம் பொற்காசும் அவனுற் பரிசுபெற்றவர்; பெண்பாலார்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும், குறுந்தொகையில்,

" திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ
றொருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி
ரு பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே"

என்னும் உகo-ஆம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையை பாராட்டிக் கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன;

[பாடினி-பாடுபவள்.] செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும்; இந்நூல் கூ-ஆம் பத்தின்பதிகத்தில் மையூர்கிழானுடையமனைவியின்பெயர் அந்துவஞ்செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடிமங்கையின்சிறப்பை விளக்கிப் புறநானூற்றில் இவர்பாடிய உஎஅ-ஆம் பாட்டு, பெண்பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். 'கலனணிக' என்று அரசன் பொற்காசுமுதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர் செய்தனவாக, கஉ - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. (இந்நூல் கo; குறுந். க; புறநா. க.)

எ.—கபிலர்:—இவர் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் எ - ஆம் பத்தைப்பாடி நூறுயிரம் பொற்காசும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தநாடும் பரிசிலாகப் பெற்றவர். இஃது இப்பத்தின் பதிகத்தாலும் அடு-ஆம் பாடலிலுள்ள "கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே" என்பதனாலும் விளங்குகின்றது. இப்பெயருடைய புலவர் சிலருளர்.

இவர் பிறந்தவூர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் உஎ - ஆவதாகிய ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள, "நீதியார் மதுக நீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்" என்னும் ச - ஆம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூற்றில், (உoo) "யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்", (உoக) "யானே, தந்தை தோழனிவரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே" எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறிய செய்யுட்களும், (கஉசு) "புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்" என மாரோகத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனை வலியுறுத்தும்.

* "நெட்டிலை யிருப்பை வாட வொணாது, வாடா தாயிற் றீடுடைப் பிடியின், கோடேய கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப் பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் றீரேய்க் கும்மே"—இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்சரிதையிற் கண்டது.

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினார்; தாம் விரும்பியவண்ணம் அவன்தன் மகளிரைக் கொடாதது பற்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அழுக்காறுற்று அவனைக் கொல்லநினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாமல் அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினார்; அவ்வருமைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவனிறந்த பின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன்புதல்வியரையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமை கண்டு அவர்களை வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிர்க்கு மணஞ்செய்வித்துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய இன்னாநாற்பதும் இவரியற்றியநூல்கள்.

கக-ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக-ஆம் திருவிருத்தத்தில், "எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்" எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தலுங் காண்க.

மேற்கூறியவற்றையன்றி இவரருளிச்செய்தனவாக உஉசு - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள் கசுரு: [நற். உ0; குறுந். உசு; ஐங்குறு - க00. அகநா. கசு; புறநா. ரு0. "நெட்டிலையிருப்பை" என்பது-க] வெண்பா க: [திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள, "தினையளவு" என்பது] கலித்தொகையிலுள்ள கலிப்பாக்கள் - உசு.

இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழையவுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரியற்றிய பாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் தெரிகின்றன.

மேற்கூறிய பாடல்களில் குறிஞ்சித்திணையைச் சார்ந்தவை: அகவல்கள் - கரு; கலிப்பாக்கள் - உகூ.

இவருடைய வாக்கில் விநாயகக் கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவபெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரைப் போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

"அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவலையினெஞ்சி, னனவிற்பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" (பதிற்றுப்பத்து, அரு) எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறநானூறு, ருஙூ) எனப் பொருந்தில்இளங்கீரனாரும், "புலனழுக் கற்றவந்தணனை, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்," (ஷை கஉசூ "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (ஷை கஎச) என மாறோகத்து நப்பசலையாரும் பாடியவறைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவராற் பாடப்பட்டோர் :—அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன் என்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க் கானமென்பவைகள் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின் அவைகள் இவர் காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமையென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும்.

பழைய இலக்கணவுரைகளில், 'கபிலபரணர்' என்று வழங்குகிற தொகைநிலைத்தொடரால், பரணரென்பவருக்கும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் வந்துள்ள, "பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காடனென்போன்" (உ0: க) என்னும் திருவிருத்தத்தால் இடைக்காடருக்கும் சிறந்த நட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். வீரசோழியம், தொகைப்படலம், சு - ஆம் கட்டளைக்கலித்துறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாது செய்தனரென்பது வெளியாகின்றது. இவர் வேறு; தோல்கபிலரென்பவர் வேறு.

"முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதிய வுரையால், கபிலராற் செய்யப் பெற்றதான கபிலமென்ற ஒரு நூலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

அ.—அரிசில்கிழார்:—இவர், தகடூரெறிந்த பெருஞ்சோலிரும் பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் அ-ஆம் பத்தைப்பாடி ஒன்பதுநூறுபிரம் பொற்காசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டும் இருந்து கொடுத்து அவன்பால் அமைச்சுரிமை பூண்டு விளங்கினார்; 'கிழார்' என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவரை வேளாண் மரபினரென்று சொல்லவேண்டும்; இதனை, தொல்காப்பியம், மரபியல், எச-ஆம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தொண்டர்புராணவரலாற்றின் உ-ஆம் செய்யுளிலெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலுமுணர்க. அரிசிலென்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஒருரின் பெயரோ யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று ஒரு நதியும் மைஸூரைச்சார்ந்த ஊர்களுள் அரிசிற்கரையென்று ஒருரும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடன்சேர்த்தல்வேண்டி இவர் அவனைப்பாடினர்; அதிகமான் தகடூரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினர்; தகடூர்யாத்திரை யென்னுநூலில் அவ்வச்சமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சிலபாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்திணை. அ, கஉ - ஆம் சூ. ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் பேகனென்னும் வள்ளலும் அதிகமானும் இவர் காலத்துத் தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், "பரந்தபொருள்" என்னும் கங - ஆம் செய்யுள் இவர்செய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புலவர்களும், திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியாரைப் பாடிய ஐயூர் மூலங்கிழாரும் வையாவிக்கோப்பெரும் பேகனைப்பாடிய பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார் முதலியோரும், தகடூர்யாத்திரையிற் சில செய்யுளியற்றிய பொன்முடியாரும் இவர் காலத்துப் புலவர்களென்று எண்ணுதற்கிடமுண்டு.

மேற்கூறிய செய்யுட்களால் இவர் மதுரையிலும் மலைநாட்டிலும் பெரும்பாலுமிருந்தாரென்று தெரிகிறது.

இவர்செய்தனவாக இப்பொழுது ௨௦ - செய்யுட்கள் கிடைக்கின்றன [இந்நூல்-௧௦; குறுந் - ௧; புறநா-௮; தகடூர் - ௧; திருவள்-௧.]

௯.—பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறையென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் ௯-ஆம்பத்தைப் பாடி, ௩௨ ௦௦௦ - பொற்காசுமுதலிய பலவகைப்பரிசில்கள் பெற்றவர்; வேளாளர்: கடைச்சங்கமிருந்ததமிழாராய்ந்தோராகிய நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவர் (இறை. ௧ - சூ. உரை) ; வையாவிக்கோப்பெரும் பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடியவர்; இவராற்பாடப்பட்டோர்கள் மேற்கூறிய தலைவர்களிருவரும் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியும் ஆவர். இவர் காலத்துப்புலவர்கள் இறையனாரகப்பொருளுரையாற்றெரிகின்ற சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந் திருமாறனார், மதுரையாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிளநாகனார் கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார் முதலியோர்களும் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப்பாடிய பரணர் முதலியோர்களும் ஆவர். இவரியற்றியனவாக எட்டுத்தொகையில் ௨௧ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (இந்நூல்-௧௦; நற்-௪; குறுந்-௧; அகநா-௧; புறநா-௫.) இவற்றுள் அகத்திணைக்குரியன-௬ ; புறத்திணைக்குரியன-௫.

கணபதி துணை.

பதிற்றுப்பத்து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

(கக) வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சூ
னளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ்
ரு சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறூர்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந ரறுப்ப
வருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற விருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
க0 மனலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வூக்கலை
பலர்மொசிந் தோம்பிய துரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத றுமிய வேஎய்
வென்றெறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
கரு நாரரி நறவி னூர மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தா ரோடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
உ0 பலர்புகழ் செல்வ மினிதுகண் டிகுமே

கவிர்தாதை சிலம்பிற் றுஞ்சுங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவு
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
உரு மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

நூறை - செந்நூறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்குருதி.

க. பிசிருடையவென்றது பிசிராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சூல் - நிறைந்தநீர் ; சூல்போறலாற் சூலெனப்பட்டது.

ரு. சூருடைமுழுமுதலென்றது சூரவன்மாத்தனக்கு அரணாகவுடைய மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச் சூரவன்மாத்தான் ஒருமாவாய் நின்றானென்று புராணமுண்டாயிற் சூரனுதற்றன்மையையுடைய மாவின்முதலென்றவாறும்.

சு - கo. நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மணலைக் கலவைபோலவென முடிக்க.

'போல'என்றது ஈண்டுப் போலும்படியென வினையெச்சப் பொருள்பட்டு நின்றது. மணலிமென்றது குங்குமம்; சாதிங்குலிகமென்பாருமுளர்.

அ - கo 'அருநிறந்திறந்த' என முன்வந்த அடைச்சிறப்பானும், 'மணிநிறவிருங்கழி நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மணலைக்கலவைபோல' எனப் பின்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்குப் 'புண்ணுமிழ்குருதி' என்று பெயராயிற்று.

கக - உo. மேல்கொண்டுபொலிந்த நின் செல்வமென முடிக்க.

உக. கவிர்தாதை சிலம்பிற் றுஞ்சுமென்றது ஆண்டு உறையும் ஆரியராணையானே முருக்கென்னும் முள்ளுடைமரமும், "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா" (திருக்குறள், சுசுக) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மயிர்க்கும் வருத்தஞ்செய்யாமையால், அக்கவிர்செறிந்த சிலம்பின்கண்ணே இனிதாக உறங்குமென்றவாறு.

உஉ. அருவியொடு நரந்தம் கனவுமென்றது - அவ்வாரியராணையானே பிறவிலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் நுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவிலும் காணுமென்றவாறு.

உச. குமரியொடுவென்னும் ஒடு : எண்ணொடு. ஆயிடையென்றது இமயம் குமரியாகிய அவற்றுக்கு இடையென்றவாறு; அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

உரு. 'மன்'என்றதனை அரசென்றதுபோல அஃறிணைப்பெயராக்கி, அம் மன்தனில் மீக்கூறுமெனக்கொள்க.

(உரு) மதந்தபக்கடந்து (கச) முழங்குபணைசெய்தவென மாறிமுடிக்க; இங்ஙனம் மாறாது (கக) எருத்தமேல்கொண்டெனினும் வினையொடு மாறி முடிப்பாருமுளர்.

(கசு) சேரலாத, (ஙு)கடுஞ்சினவிறல்வேள் கரிறூர்ந்தாங்கு (கஅ) யானை (கக) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தகில் (உ0) பலர்புகழ்செல்வம் கண்டிகுமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பிரதிபேதம்) ச. ஏமம்புணர்தாக்கும். கஉ. துமியவோஒய்.
ரு. நீணிறம். கங. போர்வேண்டுதானை.
க0. போலுண். உரு. மதந்தப. (க)

(கஉ.) வயவர் வீழ் வாளரின் மயக்கி
யிடங்கவர் கடும்பி னரசுதலை பனிப்பக்
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே
தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி
ரு ரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்
றோடுகொ ளினநிரை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது
மாதிரம் பனிக்கு மழம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிதுநின் செல்வங் கேட்டொறுங்
க0 காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி
வாடாப் பைம்மயி ரிளைய வாடுநடை
யண்ணன் மழகளி றரிஞிமி றோப்புங்
கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவ ணிறுத்த விரும்பே ரொக்கற்
கரு றொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
வெஃகுபோழ்ந் தறுத்த வாணிணக் கொழுங்குறை
மையூன் பெய்த வெண்ணல் வெண்சோறு
நனையமை கள்ளின் றேறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
உ0 நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
வமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
உரு நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

(இதுவுமது.
பெயர் - (அ) மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

எ. துயிலீயாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திரிசொல்; துயிலாமலெனத்திரிக்க; இனித் திரியாது, 'யாறுநீரொழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி மாதிரமானது அரசுதுயிலீயாது பனிக்குமென அம்மாதிரத்தின் வினையொடு முடிப்பினும் அமையும்.

அ. மறம்வீங்குபல்புகழென்றது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மற்றைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென்றவாறு.

இச்சிறப்பாலே இதற்கு 'மறம்வீங்குபல்புகழ்' என்று பெயராயிற்று.

அ - கூ. நின்செல்வம் இனிது; யாது இனிதெனிற் பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

கூ. கேட்டொறுமென்பதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

உக. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலாநூலாகிய பட்டுநூல் முதலாயவற்றாற்செய்த கலிங்கமென்றவாறு.

நூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினையாகிய நூல்மேலதாலெனின், அச்சினையோடுமுதற்குள்ள ஒற்றுமைபற்றிச் சினைவினையை முதல்மேலேற்றி வழுவமைதியாற் கூறினனென்க. இனி நூலா நூற்கலிங்கமென்பான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினனென்பாருமுளர்.

உரு. நுகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழ்வேயென்றது நின் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஓலக்கத்துச்செல்கின்ற விநோதமகிழ்ச்சி அனுபவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

(கூ) வேந்தே, (கூ) நின்செல்வம் (அ) புகழ் (க) கேட்டற்கினிது; (உரு) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு நுகர்தற்கினிதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஓலக்க விநோதச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. சோலைப்பிறமான். கக. இழையவாடுநடை. (உ)

(கரு) தோறுத்தவய லாரல்பிறழ்கவு
மேறுபொருதசெறு வுழாதுவித்துகவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க ணெருமையி னிரைதுடுக் குகவுங்
ரு கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்கவு
மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
கo ஞடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றடூஉ நின்ற யாக்கை போல
நீகிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
கரு கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
வூரிய நெருஞ்சி நீறுடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
துள்ள மழிய வூக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
உo காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
உரு யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித் தூக்கும்.
பெயர் - (கு) பூத்தநெய்தல்.

MADRAS

(க) பிறழ்நவெனவும் (உ) வித்துநவெனவும் (ச) தடுக்குநவெனவும் (சு) ஆர்நவெனவும்வந்தன வினைப்பெயர்த் திரிசொல.

ங - ச. நெய்தல் எருமையின் நிரை தடுக்குநவுமென்றது நெய்தலானது அக்கரும்புமுதலாய மற்றோரிளையின்பாங்கரிற் செல்லாது தன்னையேநின்று தின்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமைநிரையைத் தடுக்குமிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்குப் 'பூத்தநெய்தல்' என்று பெயராயிற்று.

ஞ. முதா ஆம்பலார்நவுமென்றது புறத்துப்போய் இரைதெவிட்டாத முதிய ஆககள் (ரு) நுணங்கையாடிய இடத்துநின்று ஆம்பலையே நிர்வுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பலகுடித் துணங்கையாடுவாரையுடையனவென அவ்விடங்களின் செலவச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

ட. இமிழ்யருதென்றதற்குப் புள்ளிமிழ்மருதென்று ஒரு பெயர்வருவிக்க.

அ. புள்ளவாயில - வாய்த்தலை.

க - கo. ஒலிதெங்கென்னும்பெயர்க்கு முன்னின்ற பெயர்கள் எண்ணும்மையோடு நின்றமையால் அவற்றையுடைய நாடென இரண்டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றையெல்லாம் எழுவாயாக்கி நாட்டிற்கு அவ்விடங்கள் சினையாகலின், நாடு கவினழியவென்னும் முதற்பயனிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

கo - கக. கூற்றடுஉ நின்றயாக்கைபோல நாடுகவினழியவெனமாறிக்கூட்டிக் கூற்றுவனாலே கொல்லப்படாநின்ற யாக்கை ஒருகாலைக் கொருகால் அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியெனவுரைக்க.

இனி மாறுதே போலும்படியெனப் போலவென்பதனை வினையெச்சநீர்மையாக்கிப் போல்கின்றது மேல்வருகின்ற பாக்கமாகவுரைப்பினுமமையும். இனிக் கூற்றுவனை அட்டுநின்ற யாக்கையையுடையானொருவன் உளனாயினும் அவனைப்போல நீ சிவந்தென்றுரைப்பாருமுளர்.

கஉ. நீரழிபாக்கமென்றது வெள்ளத்தான் அழிவுபடினல்லது பகைவரான் அழிபாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்து ஊர்க்கேயன்றி, "கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை" (மதுரைக்காஞ்சி, கங எ-கங அ ஆம் அடிகள்) என்ற வரலாறுமையான் ஒரோவழி அரசனிருப்புக்குப் பெயராமாகலின் ஈண்டுப் பாக்கமுடைய பேரூர்களெனப்பட்டது.

கச. உடைபோகவெனத் திரிக்க.

கஎ - சு. மன்றத்து உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல தபுத்து

உள்ளூநர் பனிக்கும் பாழென்றது, நம்மன்றிலே போதற்கு உள்ளம் அழியச்செய்தே பின்னும் தம் கருமவேட்கையாற் போக மேற்கொண்டவருடைய வலியைக் கெடுத்தலானே பின்பு போக நினைப்பார் நடுங்குதற்குக்காரணமாகிய பாழென்றவாறு.

கஅ. தபுத்து, தபுக்கவெனத்திரிக்க.

உ0. காடேகடவுள்மேனவென்றது நின்நாட்டுப் பெருங்காடாகிய இடங்களெல்லாம் முதற்காலத்துக் கோயில்களான வென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

உ0 - உக. புறவு மகளிரோடு மள்ளர்மேனவென்றது சிறுகாடாகிய இடங்களெல்லாம் நின்படையாளர்கள் மகளிரோடு உறையும் படைநிலைகளாயினவென்றவாறு.

உஉ. ஆறே அவ்வனைத்தென்றது காடும் புறவும் அல்லாதபெருவழிகளும் ஆறலைகள்வரும் பிற இடையூறுமின்றி முன்சொன்னகடவுளும் மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தென்னாது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது, அந்த அந்தத் தன்மையதென முன் நின்றவற்றின் பன்மைதோற்றற்கென்பது.

உங. தாராவென்பது தாராவெனக்குறுகிற்று.

உச. குடிபுறந்தருநரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை.

(உச) பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தலென மாறிக்கூட்டுக.

(உரு) வெள்ளியோடாமலெனவும் (உஎ) பசியிகந்தொருவவெனவும் திரிக்க.

உஉ - சு. இனி ஆறு முன்சொன்ன அவ்வனைத்தாவதுமன்றி ஆறலைகள்வரின்றிக் கூலம்பகர்வார் இயங்கும்படியான வழக்காலே அந்தக் கூலம்பகர்வார் குடிகளைப் புறந்தந்தென்றும், குடிபுறந்தருநர் பாரத்தை ஓம்பி மழைவேண்டியபுலத்து மாரி நிற்பவென்றும், கூலம்பகர்நர்குடிபுறந்தருதலை ஆற்றின்தொழிலாகவும், குடிபுறந்தருநர் பாரமோம்புதலை மழையின் தொழிலாகவும் கூட்டி உரைப்பாருமுளர்.

(கக) கூற்றடுஉநின்றயாக்கைபோல (க0) நாடுகவினழிய நாமம் தோற்றி (கஉ) நீசிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்கள் (கங) கழனிபுல்லெனக் (கச) காருடைபோகக் (கரு) கழுது ஊர்ந்து இயங்கப் (கசு) பாழாயின; (உஅ) நீ காத்தநாட்டிற் (உ0) காடு கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டுப்புறவுகள் (உக) மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டு (உஉ) ஆறு அவ்வனைத்தாயிற்று; அன்றியும் (உங) கூலம்பகர்நர் குடிபுறந்தராக் (உச) குடிபுறந்தருநர்பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தநாடு (உசு) மழை வேண்டிய

புலத்து மாரிகிற்ப நோயொடு பசிகடுதொறுவப் பூத்ததெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, கூடலெல்லாம்சிறப்பும் தன் நாடிகாத்தற் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாம்.

(க) 'தொறுத்த' என்றும் (உ) 'எறுபொருத' என்றும் (எ) 'ஒலி தெங்கின்' என்றும் (ஏ) 'புலலொலியி' என்றுமிருந்த நான்கடியும் வஞ்சியடி யான்வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்காயிற்று.

(பி - ம்.) க. தொறத்தருநீராவயல். கரு. ஊறியநெருஞ்சி.
எ. ஒலிதெங்கின். உரு. குடிபுறந்தாரா. (ரு)

(கசு.) நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி
னளப்பரி யையே
நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ
லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை
ரு போர்தலை மிகுத்த வீரைம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
யக்குர னனைய கைவண் மையையே
யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்
போர்பீடழித்த செருப்புகன் முன்ப
கக் கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம் மகலத்து
நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வாணுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்
வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பி
கரு ஞெடுங்கி ரோதிக் கொடுங்குழை கணைவ
பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும்
பணையே ருழவ பாடினி வேந்தே
யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திவிரிக்
கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநின்
உ0 முன்றிணை முதல்வர் போல நின்றுநீ
கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்
தவாஅ வியரோவிவ் வுலகமோ டுடனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை.

க. பூதங்கள் ஐந்தையுமெண்ணாது தீயை ஒழித்தது, மேல் (ச) விளக்கத்துக்கு உவமமாக எண்ணுகின்றவற்றோடு கூட்டவேண்டியென்பது.

௩. ஈண்டுக் கோளென்றது, விளக்கமில்லா இராகுகேதுவென்னும் நிழல் நீக்கி நின்ற ஏழினையும் சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரண்டும் நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

௪. ஐந்தென்று தொகைகூறியது, நான் கோளென்னுமவற்றைத் தொகைக்கூற்றில் ஒருவொன்றாக்க வென்பது.

கக. எழுமுடியென்பது ஏழுஅரசரையெய்து அவர்கள் ஏழுமுடியானஞ் செய்ததோராரமாம்.

கஉ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது வலிபொருந்துதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

ஈண்டுச்சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை. மெய்ம்மறை-மெய்புகுகருவி; மெய்ம்மறையென்றது, அச்சான்றோர்க்கு மெய்புகுகருவிபோலப் போரிற்புக்கால் வலியாய் முன்னிற்றலின்.

இச்சிறப்புநோக்கி இதற்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை' என்றுபெயராயிற்று.

கங. வாணுதலமகளிர் நலம் இகல் கொள்ளுமென்றது வான்அமகளிர் அழகிற்கு அவளையொப்பேன்யானே யானேயென்று தங்களில் மாறுகொள்ளுமென்றவாறு.

கரு. ஓடுங்கிரோதி - சுருள்.

(க) நிலமுதற் பூதமான்கும்போலப் பெருமை (உ) அளத்தலரியை; (௩) நாண்மீன்முதல் (௪) ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை ; (எ) கைவண்மையால் அக்குரனென்பவனையொப்பை; அன்றி (கூ) முன்ப, நின்வலியிருக்கும்படி சொல்லிற் (கo) கூற்றுவெருண்டுவரினும் அதனையும் மாற்றும்வலியையுடையை; ஆதலாற்(கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை, (கரு) கொடுங்குழை கணவ, (கஎ)படையேருழவ, பாடினிவேந்தே, (உo) நின்குடி முன்முதல் வர்போலநின்று (உக) நல்லிசையைநிலைப்பித்து (உஉ) இவ்வுலகத்தோடு கூடக் கெடாதொழிவாயாகவென வீண்முடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(உ) 'அளப்பரியையே' எனச்சொற்சீரடிவந்தமையாற் (சொற்சீர்வண்ணமாயிற்று; ஈண்டுச் சொற்சீரென்றது, அளவடியிற்குறைந்தும் வஞ்சியோசையன்றி அகவலோசையாயும்வரும் அடியினை.

(பி - ம்.) கo. வரினும்பாற்றும். கச. வண்டுபடுதுப்பின்.
கஉ. சான்றோர்மேமறை. (ச)

(கரு.) யாண்டு தலைப்பெய வேண்டு புலத்திறுத்து
மூனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்மா முருக்கி
நிரைகளி ருழுகிய நிரைய வெள்ளம்
(ரு) பாந்தடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குரூஉப்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
கo பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தள் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தகின்
கரு பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
உo சீர்பெறு கலிமகி ழியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத
நீவா ழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென
உரு வுண்டுநை மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்
ௗo பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

நிரைய மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பி
னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய
யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமதி மருண்டனென்
கரு மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி
யேம மாகிய சீர்கெழு விழவி
னெடியோ னன்ன நல்லிசை
சுo யொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (ச) நிரையவெள்ளம்.

(உ) நீசேற்றமொடு (எ) அழல்கவர்மருங்கில் உருவறக்கெடுத்தெனமுடிக்க.

ச. நிரையவெள்ளமென்றது பகைவர்க்கு நிரையபாலரைப்போலும் படைவெள்ள மென்றவாறு; நிரையமென்றது நிரையத்துவாழ்வாரை.

இச்சிறப்பாலே இதற்கு 'நிரையவெள்ளம்' என்றுபெயராயிற்று.

ரு. மன்னருங்கறுப்பவென்றது மன்னருங்கறுப்பவேண்டியென்றவாறு.

எ. கெடுத்தென்பதனைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(அ) தொல்கவினழிந்த கண்ணகன்வைப்பினையும் (கஉ) புல்லாள் வழங்கும் (கங) புல்லிலைவைப்பினையுமுடைய புலஞ்சிதை (கரு) நாடென முடிக்க.

அ. தொல்கவினழிந்தவைப்பென்றது நெடுண்டு அழிந்த ஊர்களை.

கங. புல்லிலைவைப்பென்றது குடிபோய்ப் பாழ்த்தவூர்களை.

கூ. சுரைகலிக்கவெனத் திரிக்க.

கo - கக. நிறைமுதற்காந்தளெனக்கூட்டுக.

கக - ங. மூதில்லையுடைய புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

கங. புல்லிலைவைப்பென்றது புல்லிய இலைகளாலே வேயப்பட்ட ஊரென்றவாறு; இதனை, 'நூலாக்கலிங்கம்' (பதிற்றுப்பத்து, கஉ) என்றதுபோலக்கொள்க.

கஉ. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆதலைக்கண்ணர்.

U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
KALAKSHETRA, MADRAS-41.

(கங) அரம்பிற் (கரு) பகைவரென முடிக்க.

கங. அரம்பென்பது குறும்பு,

உ0 - உக. சீர்பெறு கலிமகிழியம்பும் முரசின் வயவரென்றது வெற்றிப்புகழ்பெற்ற மிக்க மகிழ்ச்சியாலே ஒலிக்கின்ற முரசினையுடையவீரரென்றவாறு.

கக - உ0. நியமத்தியம்புமென முடிக்க.

உச - ௯. நீ வாழியரிவ்வுலகத்தோர்க்கெனத் திருந்துதொடை வாழ்த்தவென முடித்து, இவ்வுலகத்தோராக்கத்தின் பொருட்டு நீ வாழ்வாயாகவெனச்சொல்லித் திருந்திய நரப்புத்தொடையினையுடைய யாழொடு வாழ்த்தவெனவுரைக்க.

தொடையொடெனவிரியும் ஓடு வேறுவினையொடு.

உரு - ௯. மழலைநரவினையும் மென்சொல்லினையுமுடைய கலப்பையரெனக்கொள்க.

(உஎ) வெய்துறவறியாது நந்தியவாழ்க்கையினையும் (உஙு) ஒன்றுமொழிந்து அடங்கியகொள்கையினையும் (௩க) நிரையமொரீஇய வேட்கையினையுமுடைய புரையோர் (உஅ) செய்தன மேவலமர்ந்த சுற்றத்தொடு (௩0) பதிபிழைப்பறியாது துய்த்தலெய்தி (௩உ) மேயினருறையும் (௩ச). நாடென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

உஅ. செய்தனமேவலமர்ந்த சுற்றமென்றது சுற்றத்தலைவர்செய்த காரியங்களைப் பின்சிதையாது தாம் அவற்றை மேவுதலையுடைய அத்தலைவரொடு மனம்பொருந்தின சுற்றமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைந்தது.

(௩௯) ஈத்துக்கைதண்டா (ச0) மைந்தவென முடிக்க.

௩எ. புரைவயிற் புரைவயிற் பெரியநல்கியென்றது உயர்ந்ததேவாலயமுள்ளவிடங்களிலே உயர்ந்த ஆபரணமுள்ளிட்டவற்றைக் கொடுத்தென்றவாறு.

(கரு) நின்பகைவர்நாடும் கண்டுவந்தேன்; அதுவேயன்றி (உக) வேந்தே, வெறுக்கை, (உ௩) சேரலாத, (௩௩) நீ புறந்தருதலின், நோயிகந்தொரீஇய நின் (௩ச) நாடும் கண்ட மதிமருண்டேன்; இவை இரண்டும் காணவேண்டினகாரணம் யாதெனின், (ச0) மைந்த, நின்பண்புபலவற்றையும் காணநயந்தென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வெற்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தற்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. கழங்குவழி. அ. கவினிழந்த. க0. பீர்வாய் பரந்த. (ரு)

(சகூ) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்சு விலங்கற்
றுஞ்சுமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூணு வையவி தூக்கிய மதில

ரு நல்லெழி னெடும்புரவு முருக்கிக் கொல்லு
பேன மாகிய நுனைமுரி மருப்பிற்
கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மரங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே

கo யாறிய கற்பி னடங்கிய சாய
லூடினு மினிய கூறு மின்னகை
யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்
சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்
பாய லுய்யுமோ தோன்ற லுவின்று

கரு திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ டுறழ்ந்துபூண் சுடர்வர
வெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
புரையோ ருண்கட் டுயிலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும் வல்லோய்கின்

உo சாயன் மார்பு நனியலைத் தன்றே.

துறையுமது.

பெயர். (கஅ) துயிலின்பாயல்.

க. கோடுறழ்ந்து எடுத்த கொடுங்கணிஞ்சியென்றது மலையுள்ள விடங்களிலே அம்மலைதானே மதிலாகவும் மலையில்லாத இடங்களில் மதிலே அரணாகவும் இவ்வாறு மலையொடுமாறுடவெடுத்த வலோந்த இடத்தையுடைய புறமதிலென்றவாறு.

உறழவெனத்திரிக்க. 'கோடுபுரந்தெடுத்த' என்பது பாடமாயின் மதிலில்லாத இடங்களை மலை காவலாய்ப்புரக்கவெடுத்தவென்க.

உ. நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்சு விலங்கலென்றது நெடுநாட்படு அடைமதிற்பட்டகாலத்தே விளைத்துக்கோடற்குவயலும்குளமும் உளவாகச் சமைத்துவைத்தமையாற் கண்டார்க்கு நாடுகண்டாற்போன்ற அப்புக்கட்டுக்கள் தங்கும் மலைபோன்ற இடைமதிலென்றவாறு.

விலங்கல் போறலின், விலங்கலெனப்பட்டது. நாடுகண்டாலொப்பது அம்மதிலையடைந்த விடமென்னின், அவ்விடவணுமைபற்றி அதன் உவமையை அம்மதில்மேலதாகக் கூறிற்றெனக்கொள்க.

௨. துஞ்சுமரமென்றது மதில்வாயிலிற்றூங்கும் கணையமரங்களை; இனிக் கழுக்கோலாக நாட்டிய மரமென்பாருமுளர்.

௩. இயவியென்றது கதவிற்குக் காவலாகப் புறவாயிலே தூக்கப்படும் துலாமரத்தை; அப்புக்கட்டிடனென்பாருமுளர். ஈண்டு மதிலென்றது உண் மதிலை.

(க) கொடுங்கணிஞ்சியையும் (உ) விலங்கலையுமுடைய (௩) மதிலெனக் கூட்டுக.

இனி இடையில் விலங்கலென்றதனை மாற்றார் படையை விலங்குதலை யுடையவென்றாக்கி, முன்னின்ற கொடுங்கணிஞ்சியென்றதொன்றுமே மதிலாக இயவிற்றாக்கிய மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப் பெயராக்கி நாடுகண்டனன்ன ஊரென மாறியுரைப்பாருமுளர்.

௪௩. உள்ளறுமுரியனென்றது யாம் குறித்த நாளளவும் ஆற்றியிருக்கவென்ற நின்னேவலைப்பூண்டு நின்னை உள்ளாதிருத்தலையன்றி நீ குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்தாயாகலின், நின்னை நினைத்து வருந்துதலுமுரியளென்றவாறு.

௪௪ - ௫. தாயின்று திருமணிபொருத திகழ்விடுபசும்பொனென்றது வலியில்லையானபடியாலே அழகிய மணிகளொடு பொருத ஒளிவிடுகின்ற பசும்பொனென்றவாறு.

ஈண்டுத் தாவென்றதுவலி; பொன்றுக்கு வலியாவது உரனுடைமை. இன்றென்பதனை இன்றுகவென்றாக்கி இன்றுகையாலெனக்கொள்க. என்றது, ஒளியையுடைய மணிகளொடு பொரவற்றாம்படி ஓட்டற்ற ஒளியையுடைய பசும்பொனென்றவாறு.

௪௬ - ௪௭. பூண் பசும்பொன் வயிரமொடு உரழ்ந்து சுடர்வரவெனக் கூட்டி, பூணுறுபசும்பொன் தன்னிடையழுத்தின வயிரங்களொடு மாறுபட்டு விளங்கவெனவுரைக்க.

௪௮. புரையோரென்றபன்மையாற் காதன்மகளிர் பலரெனக் கொள்க.

௪௯ - ௮. அகலப் பாயலென இருபெயரொட்டாக்கி, அத்தை அவ்வழிச்சாரியையென்க. துயிலினியபாயலெனவுரைக்க.

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச் சிறப்பித்தமையான், இதற்கு 'துயிலின் பாயல்' என்று பெயராயிற்று.

௫௪. பாதுங்கொளாதலும் வல்லோயென்றது அவ்வகலப்பாயலை வேற்றுப்புலத்து வினையில்வழி நின்மகளிர்க்கு துகரக்கொடுத்தற்கு நின்னி

டத்தினின்றும் பகுத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகளிர்பாலின்றும் வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசறைக்கண் நீ (கூ) நீடினையாகலின் நின்னைக் காணவந்தேன்; நின்தேவியாகிய (கங.) அசைநடை நின்னை நினைத்தலுமுரியள்; ஆனபின்பு அவள் (கச) பாயல்வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ, உய்யாளன்றே; தோன்றல், (கஎ - அ) அகலப்பாயல் (கஙு) பாலும் கொளாலும் வல்லோய்; நின் (உ-ம்) மார்பு மிக அவளை வருத்திற்றுக்காண்; நீ அவள்பாற் கடிதெழுக வெனா வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற் சொல்லியது, அவள் வெந்திச்சிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (கூ)

(பி - ம்)* ரு-கூ. கொல்லுமேனம்.

(கஎ) புரைவது நினைப்பிற் புரைவதோ வின்றே
பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்
பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலிற்
றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்
ரு கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை
யாடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்க்
கடிப்புக் கண்ணுறூஉந் தொடித்தோ ளியவ
ராரணங் காணாது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பைஞ்சிலம் வருகலிந் நிழலென
கம் ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி
னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்
கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பாப்பின்
விசும்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்ப பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (ரு) வலம்படு வியன்பணை.

ரு. வலம்படுவியன்பணையென்றது போர்செய்து வருந்தாமற் பகைவர் வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வெற்றி தன்பாலேபடுகின்றமுரசமென்றவாறு.

இச்சிறப்பான் இதற்கு 'வலம்படுவியன்பணை' என்று பெயராயிற்று.

கூ. ஆடுநரென்றது வினையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல்.

கக. அமிழ்துதிகழ்மழையெனமுடிக்க.

அமிழ்தென்றது நீர். தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத் திரிக்க.

கா. வெண்குடை நுவலுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுமென்றவாறு.

கா - சு. நுவலுமார்பவென முடிக்க.

இஃது ஏதுப்பெயர்.

(நு) வியப்பணையைக் (எ) கடிப்பைக்கண்ணுறுமியவர், (அ) 'அரணங் காணாது மாதிரந்துழைஇய (ஈ) பைஞ்ஞிலம் இந்நிழற்கண்ணே வருக' எனச்சொல்லி (கா) வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுதற்குக் காரணமாய்நின்ற (கச) பசும்பூண்மார்ப, பாடினிவேந்தே, நினக்குப்(க) புரைவது நினைப்பிற் (உ) பனைகவர் பெரிய தப்புநராயினும் (ங) பணிந்து திரைபகாக் கொள்ளுநையாகலின், (க) புரைவதோவின்றென மாறிக்கூட்டி விளைமுடிவு செய்க.

இதனுற்சொல்லியது, பொறையுடைமையொடுபடுத்து அவள்வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. புரைவதோவன்றே. கு. பஞ்ஞிலம். (எ)

(கஉ.) உண்மின் கள்ளே யடுமின் சோறே
யெறிக திற்றி யேற்றுமின் புழுக்கே
வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிர்ப்ப
விருள்வண ரொலிவரும் புரியவி ழைம்பா
ரு லேந்துகோட் டல்குன் முகிழ்நகை மடவரற்
கூந்தல் விறலியர் வழங்குக வடுப்பே
பெற்ற துதவுமின் றப்பின்று பின்னு
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட
கo தண்ணிய லெழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்
சேர லாதன் பொய்யல னசைசியே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (சு) கூந்தல்விறலியர்.

உ. திற்றி - இறைச்சி.

(ங) வருநர்க்கு வரையாது (சு) வழங்குக அடுப்பென முடிக்க; வரையாமலெனத்திரித்து வரையாதொழியும்படியெனக்கொள்க.

(௩) பொலங்கலம்தெளிர்ப்ப வென்பதனையும் (௪) வழங்குகவென்பதனோடு மூடிக்க.

௪. கூந்தல்விறலியர் வழங்குகவடுப்பென்றது வந்தார்க்குச் சோறு கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிற்குரியரல்லாத வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிலிலே வழங்குகவென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'கூந்தல்விறலியர்' என்றுபெயராயிற்று.

(௪) ஐம்பாற் (௪) கூந்தலென்னை மாறிக்கூட்டுக; இனிமாறாது கூந்தல் விறலியரென்றதை ஒருபெயராகவுரைப்பினு மமையும்.

நீயிர் (க) கள்ளினையுண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச் சோற்றையுடுமின்; அதுவேயன்றித் (உ) தின்றற்குத் திற்றியையறுமின்; அதுவேயன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலேயேற்றுமின்; (௩) வருநர்க்குவவாயாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டுக் (௪) கூந்தல்விறலியர் அடுப்பிலேவழங்குக; இன்னும் ஒருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவள்பால் நாம் பொருளாகப் (எ) பெற்றதுகொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாங் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திற்றப்பில்லை; அதற்குயாது காரணமெனின், (அ) மன்னுயிரழிய (கக) மாரிபொய்த்தானும் (கஉ) சோலாதன் றசை பொய்யலன்; அதுகாரணமென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவள்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. பெற்றவுதவுமின். கஉ. பொய்யிலனசையே.

அ. மன்னுயிரொழிய. (அ)

(கக.) கோள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்
கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசுர னறுப்ப
வொண்பொறிக் கழற்கான் மாறு வயவர்
இண்பிணி யெஃக்கம் புலியுறை கழிப்பச்
௫ செங்கள விருப்பொடு கூல முற்றிய
வுருவச் செந்தினை ஞருதியொடு தூஉய்
மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச
வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்
கo தவ்வினை மேவலை யாகலி
னெல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானுங்
கனவினு ளுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

கரு கியார்கொ லளியை
யினந்தோ டகல வூருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
வாழ்த லீயா வளனறு பைதிர
மன்ன வாயின பழனந் தோறு
உ0 மழன்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து
நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்
தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த
வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை
உரு நல்லம னளிய தாமெனச் சொல்லிக்
காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணா மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
நூக்கு - சேந்நூக்கு.
பெயர் - (கஅ) வளனறுபைதிரம்.

க. கவர்கால் - செஞ்வைவிரும்பின கால.

உ. சுரன் - வழியிலருமை.

ச. எஃகம்புலியுறைகழிப்பவென்றது எஃகினைப் புலியுறைகழித்துக் கடைவனகடைந்தும் அஃலை வாய்ந்தியும் போர்க்குரியவாம்படி பண்ணவென்றவாறு.

ரு. கூலமுற்றியவென்றது பண்டமாகமுற்றியவென்றவாறு; இனிப் பலிக்குரிய மற்றைப்பண்டங்கள் குலைதலைக்கூடியவென்பாருமுளர்.

க. வம்பு - கைச்சாடு.

(உ) சுரனறுப்பப் (ச) புலியுறைகழிப்பத் (அ) தோளோச்ச (க0) அவ்வினைமேவலையெனமுடிக்க.

கக. எல்லுநனியிருந்தென்றது பகற்பொழுதின்கண்ணே ஒருவினைதமுமின்றி நெடுக வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(கக) பெற்ற (கஉ) மகிழெனமுடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. ஈண்டுப், பாயல் - உறக்கம்.

(கங) ஊருடனெழுந்து இனங்தோடகலவெனவும் (கஎ) நாஞ்சில் கடிந்து நிலங்கண்வாடவெனவுங்கூட்டுக.

ஊரெழுந்தெண்ணுமுதல்வினையை வழுவமைதியால் இளந்தோடகலவென்னும் அதன் சினைவினையொடுமுடிக்க.

(கசு) தோடகலக் (கஎ) கண்வாட (கஅ) அன்னவாயினவென முடிக்க.

ஈண்டு ஆயினவென்பது தொழிற்பெயர்.

கஎ - அ. நீ வாழ்தலியாவென்றது நீ பண்டிருந்தாலே குடி யோடுக வென்று வாழ்வுகொடாதவென்றவாறு.

'வாழ்தலியா' என்றதனைச்சிறப்பால், இதற்கு 'எனாறுடைபதிரம்' என்று பெயராயிற்று.

உ0. தாமரைமலரெனத் திரிக்க.

உஉ. கொய்வாள் மடங்கலென்றது கிடத்தலின் பருமையாலே கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மழுங்கினவென்றவாறு.

உங. எந்திரமென்றது ஆலையை.

எந்திரமென்று முதலெழுவாயை எழுவமைதியாற் பத்தல்வருந்த வென்னும் அதன் சினைவினையோடு முடிக்க. பத்தல் வருந்தலாவது, பல காலும் சாறோடி நனைந்துசாதல்.

(உ0) தாமரைமலர் (உக) நெய்தல்பூப்ப (உஉ) வாள்மடங்கப் (உங) பத்தல்வருந்த (உரு) நல்லவென முடிக்க.

உஎ. மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது மாட்சிமைப்படாத திருத்தினும் மாட்சிமைப்படாத அழகையுடையவாய்ப் பின்னைத் திருந்தாதவனாலே யன்றி உரு மாய்ந்தனவென்றவாறு.

மாணுதவற்றைமாட்சியவென்றது, பண்டு அழகியவுருவும் வயது மாய்த் தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றி யெனக்கொள்க.

மாட்சியவென்பது வினையெச்சமுற்று.

இனி மாணுமாட்சிய வென்பதற்கு, மாணுமைக்குக் காரணமாகிய பெருக்கு முதலாயவற்றின் மாட்சியெனினுமாம்.

(உஎ) பலவாகிய (கஎ) நீ (கஅ) வாழ்தலியாவனான் றுனைபதிரம் (கசு) ஊருடனெழுந்து இளம் தோடு அகல (கவ) நாஞ்சிலகடிந்து நிலங்கண் வாட (கரு) அன்னவாயினவை பழனந்தோறும் தாமரை ஆம்பலொடு மலர நெல்லின்செறுவில் நெய்தல்பூப்ப அரிநர் கொய்வாள் மடங்க அறைந ரெந்திரம் பத்தல்வருந்தத் தொன்றோர்காலை நல்லமென் அளியதாமெனச் சொல்லிக் காணுநர் கைபுடைத்திரங்க மாணுமாட்சிய மாண்டனவெனக் கூட்டுக.

(கஅ) பைதிரமென்றும் எழுவாய்க்கு (உஎ) மாண்டனவென்பது பயனிலை; அன்னவாயின வென்னும் பெயரும் இடையே ஒரு பயனெனப் படும்.

(கசு) அன்னவாயின (உஎ) மாணமாட்சிய மாண்டனவென்றது (கஅ) பைதிரங்கள் ஊருடனெழுதன் முதலாய வறுமையையுடையனவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவினவன்றித் திருந்தவும் திருந்தாநிலைமையவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும்வயலும் தெரியாதபடி உருவமாய்ந்தன வென்றவாறு.

(கo) நீ அவ்வினைமேவலையாயிருந்தாய்; நீ வினையை மேவுகின்றபடியால், (கங) கனவிலுருறையும் (கச) நினைவரிவைக்கு(கரு) நீ யார் கொல்; நீ அவள்பால வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ 'அழிக்க என்றுஎழுந்த நாடுகள் அழிந்து அற்றால வருவல்'எனின், ஆம்;அழிக்க அழிந்து நீ பின் (கஅ) வாழ்தலையாத பைதிரம் (உகூ) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க (உஎ) மாணமாட்சியவாய் மாண்டன; அதனால், அதுகுறையன்று; நின் அன்பின்மையேகுறை; இனி நீ அவளபாற் கடிது எழுகென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசிசிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கண்வந்து தேவி ஆற்றாமைகூறி இனி அவள்பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற பரிசிற்றுறையாயிற்று.

(கo) 'அவ்வினைமேவலை யாகலின்' எனவும், (கரு) 'யார்கொலளியை' எனவும் சொற்றீர் வந்தமையாற் சொற்றீர் வண்ணமு மாயிற்று.

(பி - ம்.) ௪. கழிபபி. கஉ. பெருமதிமானும். உகூ. பத்தர்வருந்த. (கூ)

(உo.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
விருமுங்நீர்த் துருத்தியுண்
முரணியோர்த் தலைச்சென்று
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி
ரு னெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக ளனைத்து
மாற்றோர் தேஎத்து மாறிய வினையே
கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா
நண்ணார் தேஎத்தும் பொய்ப்பறி யலனே
கo கனவினு, மொன்னார் தேய வோங்கி நடந்து
படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங்
கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற
வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து
புலவ ரேத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

கரு விரியுளை மாவுங் களிறுந் தேரும்
வழிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி
னெடுமதி னிலைஞாயி
லம்புடை யாரெயி லுள்ளழித் துண்ட
உ0 வடாஅ வடுபுகை யட்டுமலர் மார்ப
னெமர்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்
உரு தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர வீயலன்
வயிறுமா சிலியரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (உ0) அட்டுமலர்மார்பன்.

க. முரணியோரையெனவிரியும் இரண்டாவதனைத் தலைச்சென்றென்பதற்கு இடத்திலேசென்றென்பது பொருளாக்காது முடிவிலே சென்றென்பது பொருளாக்கி அதற்குப் போந்தபொருள் முடிவுசெயலாக்கி அதனெடுமுடிக்க.

மேலே (உக) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனென்று கொடைகூறுகின்றான்; ஈண்டு (கசு) ஓம்பாது வீசி யென்று கொடை கூறியதற்குக் காத்தற்குச் சென்றவிடைக் கொண்டவற்றைக் களம்பாடச் சென்றார்க்குக் கொடுக்குங்கொடையென வுரைக்க.

உ0. அடா அடுபுகை - ஊர்சுடுபுகை. அடடுமலர்மார்பனென்றது பகைவரைக்கொன்று அச்செருக்காலே அகன்றமார்பனென்றவாறு.

இச்சிறப்பாலே இதற்கு 'அட்டுமலர்மார்பன்'எனறு பெயராயிற்று.

உக. எமர்க்கும் பிறர்க்குமென நின்றவற்றைக் கொடைக்கடனமர்ந்த வென்பதனொடு முடித்து, எமர்க்கென்றது தன் பாணராகிய வெமர்க்கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன் பாணரல்லாத பிறர்க்கென்றுமுரைக்க.

உக - உ. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினுமெனக் கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முன்சொன்ன எமர்க்கும் பிறர்க்குமெனப்பட்டாரையே யாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப்

படும் தோறறமிலராயினுமெனவும் வலலராயினுமென்றதற்கு ஒருதலவி மாட்டாராயினுமெனவு முரைக்க.

யாவராயினு மெனறவும்மை இழிவுசிறபபு; வலலராயினுமென்ற வும்மை எதிரமறை.

(கo) நடநது (கஙு) கடநது (கச) நிறீஇ (கக) வீசியென நின்ற வற்றை (-ங) நெஞ்சினனெ யறு முற்றுவினைகுறிபபொடு முடிக்க.

உ-ர. வயிறுபசிகூரவீயப வெ மு மறுவதும் கொடைகூறியதற்கு மலமுவெயயா வி ரலிலகாலத தன பரிசமாயுர யாரகு அவரகள பசித்து வருநதாமல வேணடும்பொழுதுகளிலே வேணடுவ கொடுக்குமென்று ஒருசொடைநிலையாக வுரைக்க.

(எ) நுயகோ யாரெ ரலி ரலி எங்கோ, (டு) சேரலாதன, அவன கலனணிவாழக; அவனியலபிருககுமாறுசொலலின, (எ) மாற்றுர்தேவதது மாறியவி னயோ (சு) வெயிறறுக ரனனதுமு வாய்ததலறியா ர;(கூ) பொயத்த லறியா ர; (உo) அடடுமலாமாரப, (ர) கொடைககடனமாக்த கோடாநெஞ்சினன்; கோடையிதது (உரு) எழிலிநிலையாதாயினும் (உசு) வயிறுபசிகூரவீயலா; ஆதலா, (ரஎ) அவனின னறதாய வயிறுவிளங்கு வாளாகவெல வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுதசொலலியது, அவனதுன செலவப பொலிவுகண்டு நீ யாருடையபபாணனென்று வினவியாதகு மாரப இனனாருடையேனென்று சொலலிமுடிக்க, அவனகுணங்களினனகூறிப் பினனவவினவாழத்தி முடிததவாறுயிறது.

(ர) 'இருமுநநீர்' எனவும், (ங) 'முரணியோர்' எனவும், (கஎ) 'கடிமிளை' எனவும், (கஅ) 'நெடுமதில்' எனவுமெழுநத நானகடியும் வஞ்சியடியாக மாரப, வஞ்சித் நகுமாயிறது.

கo.—கவினுமெனபது கூவர.

(பி - ம்.) கo. முங்குநடநது. ஒருங்குந -நது. க. எமகுகும். (கo)

இதன்பதிகததது, யவனரபபிணிததெனறது யவனரைப போருர அகபபடுததியெனறவாறு.

நெப தலபபெயது கை பிறகொரீஇ யென்பதறகு, அககாலத்துத தோறறுரை நெயயைத தலையிறபெயது கையைப பிறகு பிணிதிதெ றுரைக்க.

அருவிலைகலம வயிரமொடுகொணடெனறது அநத யவனரைப பினதணடமாக அருவிலைகல கலமும் வயிரமுங்கொணடெனறவாறு.

(பதிகம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
யின்னிசை முரசி னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மா ணல்லினி யீன்றமக
னமைவர லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்க டல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னாரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளீஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறன் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை நோன்றா

விமையவரம்ப னெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க்கண்ணனார் பாடினார்பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்கு பல்புகழ், பூத்தநெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம், துயிலின்பாயல், வலம்படுவியன்பணை, கூந்தல்விறலியர், வளனறு பைதிரம், அட்டுமலர்மார்பன். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூறூர் பிறமதாயங்கொடுத்து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகங் கொடுத்தான் அக்கோ.

இமயவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றும் பத்து.

(உக.) சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
ரு யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
விரும்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி
வருநர் வரையார் வார வேண்டி
விருந்துகண் மாறு துணீஇய பாசவ
கஅ ருனத் தழித்த வானிணக் கொழுங்குறை
குய்யிடு தோறு மாறு தார்ப்பக்
கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ
ணடுமை யெழுந்த வடுநெய் யாவுதி
யிரண்டுடன கமழு நாறறமொடு வானத்து
கரு நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி
யார்வளம் பழுனிய வையந்தீர் சிறப்பின்
மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்து
நன்கலந் தருஉ மண்படு மார்ப
உஅ முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறூஉ
மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே
குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை
உரு பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு
நீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்
பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
சீருடைத் தேளத்த முனைகெட விலங்கிய
நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந

ரூ0 யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
தோயின் மாந்தர்க் கூழி யாக
மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழுந் தாழிருங் கூந்த
லொரீஇயின போல விரவுமலர் நின்று
ரூரு திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணலங்கிய காந்த ளிலங்குநீ ரழுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ
டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கரூ) அடுநெய்யாவுதி.

க. சொல் - சொலலிலககணஞ் சொலலுநூல். பெயர் - பொருளிலக்கணஞ்சொலலுநூல்; "பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" பதிற்றுப் பத்து, கரு0) எனா இத்தொகையுள் மேலே வருதமையால, பெயரென்பது பொருளாம். நாடடம் - சோதிடநூல, கேள்வி - வேதம். நெஞ்சமென்றது இருதிரியங்களின வழியோடாது உடலங்கிய நாயநெஞ்சினை.

ங. எவ்வஞ்சூழாமை - உயிர்வருத்தஞ் சூழாமை; சூழாமலெனத் திரிக்க.

ச. காலை அன்ன வாய்மொழி - ஆசித்தனைப்போல எஞ்ஞான்றும் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியாமெனன ஆனுருபுபிரிக்க; ஒடுவிரிப்பி னமமையும்.

(உ) துணையாகக் (சு) கொண்டவெனமுடிக்க.

எ. விருப்புமெய்யெனனவும் பற்று மெலிருதது; 'மைபரந்த' என்பதுபாடமாயின் மைபோலப்பரநதவெனக.

கூ. பாசவர் - ஆட்டுவாணிகர்.

க0. ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடைகுறடு.

(கஉ) கடலொலிகொண்டு (கக) ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி, ஆர்ப்ப (கங) எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, 'கடலொலிகொண்ட' என்பது பாடமாயின், கடலொலிகொண்ட நகரெனக.

கங. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசிலநெய்யாகிய ஆவுதியென்றவாறு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது, விருந்து புறந்தருதலையும் ஒருவேள்வியாக்கி ஆள்வினைவேள்வியென்று ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானெனபது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அடுநெய்யாவுதி' என்று பெயராயிற்று.

எ - கா. ஆவுதியென்ற இரண்டனையும் அவற்றுனே புகைமேற் கொள்க.

கரு. நாற்றமொடெப்பதனை நாற்றத்தாலெனக்கொள்க.

கரு. கடவுளும் விழைதகவென்றது கடவுளாரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செய்யப்பெறில் ஏமுகிதென்று அதுவிரும்பவென்றவாறு. பேணியென்றது, மு ன்னொன்ன வேள்வியால தேவர்களையும் பின்பு அதனேடு ஓப்பித்துச்சொன்ன ஆள்வினைவேள்வியால விருந்தாய்வருமக்களையும் பேணியென்றவாறு; அதனைத்திரித்துப் பேணப் (கசு) பழுனியவென முடிக்க. பழுனியவென்பது பெயரெச்ச வினைத்திரிசொல.

கசு. ஆர்வளம்பழுனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாடாத நிறைந்த செலவத்திலேநின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு.

கஎ. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

(கஅ) ஆர்ப்புசிதறது (கஙு) கலந்தருஉம் மார்பவெனக் கூட்டுக.

கஙு. மணபடுமார்பவென்றது பகைவர்மண்ணெல்லாம் படுகின்ற மார்பவென்றவாறு.

(உக) பலலாபரப்பிக் (உஉ) கதிர்மணிபெறுஉஞ் (உங) செருப்பெனமுடிக்க.

உங. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியலென்பது அடை; மிதியென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பலலாத செருப்பென்று வெளிப்படுத்தாருகவரைக்க. (உஅ) குவியாதகண்ணியென்லுந் தொடைநோக்கி மிதியற்செருபபெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுளர்.

உச. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல், வாகையீறுய போர்க்கண்ணியெலலாம் குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

உரு - கூ. பரிவேட்பு அஞ்சா அயிரையென்று வெளிப்படை கூறுகின்றுனுகலின், அதற்கேற்ப, நீ ரதன்மருங்கு வழிப்படாவென்று பெயரெச்சமறையே பாடமாகல வேண்டும். இனிப்படாதென்று வினையெச்சமறையாகிய பாடத்திற்கு நீ ரற்றவிடத்தில தான் படாதபடியாலே கொக்கின் பரிவேட்புக்கு அஞ்சா அயிரையெனவுரைக்க. அயிரையென்பது ஒரு மலை.

(உரு) நெடுங்கோட்டு (உகூ) அயிரையெனமுடிக்க.

ரு க. மாந்தர்க்கு நோயிலாழியாகவென மாறிக்கூட்டுக; கிடந்தவாறும் பொருள்படும்.

௩௪. ஓரீஇயினபோலவென்பதற்குப் பொய்கையெனவருவித்துப் பொய்கையை ஒருவினபோலவென உரைக்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓரீஇயினபோல வென்பாருமுளர். இரவுமலர்கின்றென்பது பொய்கைப்பூப் போலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென்றவாறு.

(௩௪) ஓரீஇயினபோல (௩௫) அலமருமெனக் கூட்டுக.

௩௬. காந்தளுள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்காந்தளையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரழுவம் - நதியெனக.

௩௬ - எ. நீரழுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மையாற் கொதியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந் தோளென்றற்கென்க.

(௪௩) மண்படுமோர்ப, (௨௩) பூழியர்கோவே, (௨௪) மழவர்மெய்ம்மறை, (௨௬) அயிரைப்பொருந, (௩௦) பயமழைசுரந்து (௩௪) மாந்தர்க்கு நோயிலாழி உண்டாக (௩௭) இவளோடே (௩௮) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நாடுகாத்தற் சிறப்புக்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧ - ௨. நெஞ்ச, மைந்து. ௩௨ - ௩௩. செழுமகர்வரைப்பி, ௩௦. ஊனைத்தழித்த. [லமிவெனெழுந்த. (௪)

(௨௨.) சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட
மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை
தெறல்கடு மையொடு பிறவுமிவ் வுலகத்
தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்
(௫) தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து
கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துதம்
மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்
(௩௦) மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
வூழி யுய்த்த வுரவோ ரும்பல்
பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணியுடைத்துச்
சிறுசில வூறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கு
(௪௫) மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்ற

லுளைப்பொலிந்த மா
விழைப்பொலிந்த களிறு
வம்புபரந்த தே

உ0 ரமர்க்கெதிர்ந்த புகன் மறவ ரொடு
துஞ்சுமரந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றூங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீ ரையவிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி

உரு னெடுமதி னிரைப்பதணத்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குநரு
நீர்த்தரு பூச லினம்பழிக் குநரு

ரு0 மொலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பணை சீறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றோன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்

ரரு கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகை குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகும னளிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (கச) கயிறுகுறுமுகவை.

உ. அச்சம் - பகைவர்க்கஞ்சுதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

கரு. சிறறு சில ஊறியவென்றது பல்லூற்றொழியச் சில்லூற்றாக ஊறியவென்றவாறு; சிறறுதல் - சிதறுதல்.

கச. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னுள் நீர்வாங்குவது பெரிதன்றித் தன் கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படு முகவையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு,'கயிறுகுறுமுகவை' என்று பெயராயிற்று.

மூன்றும் பத்து.

உஉ. நூங்குபு என்பதனைத் நூங்கவெனத திரித்துக் காலவழு வமைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

உங. வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது விசையை யுடைய வில்லானும் துளையுருவ எய்யமுடியாது மிக்க கனத்தையுடைய ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

ருஎ. கருங்கண் - கொடியகண். வழங்குதல் - ஆடுதல்.

(கக) உரவோரும்பல், (கங) தோன்றல், (உஎ) குட்டுவ, நீ (ருக) சிறினையாதலின், நாடுகெழுதண்பணை (ருஅ) அளியதாம் பெரும் பாழாகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சிறினையாதலின், நாடுகெழு தண்பணை பாழாகுமெனக் கூறுத்துச்செல வினை மேலிட்டுக்கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(கஎ) 'உனைப்பொலிந்தமா' என்பது முதலாய நாலடியும் (உஅ) 'கடிமனை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியாய்வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

உ0. 'புகல்' என அடியிடையும், 'ஓடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) கரு. சிறுசெல. ருச. சூறாயிறுகொண்ட. (உ)

(உரு.) அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்
சிதடி கணையப் பெருவறங் கூர்ந்து
நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்
வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்
ரு மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்
வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்
பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து
நெஞ்சுமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்
சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்
கo போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு
வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்
தண்ணன் மாயா வமர்ந்திணி துறையும்
கரு விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்
மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த

போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்
மருதிமிழ்ந் தோங்கிய ந்ளியிரும் பரப்பின்
மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு
உ௫ முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற ழடைகளை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் ருமரை வளைமகள்
குரு அது மலர்ந்த வாம்ப
உரு லரு அ யாணரவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
நூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கக) ததைந்தகாஞ்சி.

க. அலந்தலையெனல் விகாரம்,

கரு. விண்ணுயர் வைப்பின் காடென்றது மரங்கள் விண்ணிலே செல்லவோங்கி.....; மாறியுணாப்பாரு முளர்.

கக. ததைந்த காஞ்சியென்றது விளையாட்டு மகளிர் பலரும் தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாற் சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு, 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

உ௫ - ச. வளைமகள் குரு அது மலர்ந்த ஆம்பலென்றது விளையாட்டுமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலர்ந்த ஆம்ப லென்றவாறு.

குருமலென த்திரிக்க.

(கo) குட்டுவ, (கஎ) போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின், (உரு) அவர் அகன்றலைநாடு (கரு)காடாயின; அதனை (கக) நின்னயந்து வருவேம் கண்டனமெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(கஎ) போரெதிர்வேந்தர் தாரழிந்து ஓராலின், (உரு) நாடு (கரு) காடாயினவென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. காடாயினவே. (௩௨)

(உச.) நெடுவயி னொளிறு மின்னுப்பரந் தாங்குப்
புலியுறை கழித்த புலவுவா யெஃக
மேவ லாடவர் வலனுயர்த் தேந்தி

யாரரண் கடந்த தாரருந் தகைப்பிற்
௫ பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ
வோதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த
லீத லேற்றலென் றாறுபுரிந் தொழுகு
மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று
௧௦ நாடுடன் விளங்கு நாடா கல்லிசைத்
திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ
குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ
ரம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை
யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி
௧௫ னீர்நிலந் தீவளி விசும்போ டைந்து
மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்
வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டிகுமே
யுண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ
௨௦ றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி
னெஃகுறச் சிவந்த வூனத் தியாவருங்
கண்டிமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வர
வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வேள்ளி
௨௫ பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
கலிழுங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர் பிரங்குங்
கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சூன் மாமழை
காரெதிர் பருவ மறப்பினும்
௩௦ பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை -இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணம் -ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௨௪) சீர்சால்வேள்ளி.

௪ -௫. தாரருந் தகைப்பிற் பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படை யென்றது தார்ப்படைக்கு அழித்தற்கரியமாற்றார்படைவகுப்பிலே வென்றி செய்து

MAHAMAHOPADHYAYA
U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41

பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும்படை யென்றவாறு.

௩. அவைபிறரைசெய்தலொன்றுழிப் பிறரையெல்லாம் விரியும்இரண்டாவதனை அவைசெய்தலொன்றிற்றரசெய்தலென்னுந்தொழிலைப் போலாத பொருளாற் செய்வித்தலென்னும் தொழிலாகிய அச்சொற்றொடுக்க.

௪. குலையிழிபு அறியாச் சாபமென்றது போர்வேட்கையால் இன்னபொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் நாணியேற்றியே கிடக்கும் வில்லென்றவாறு.

௫. அம்புகளைவறியாவென்றது போர்வேட்கையால் எப்பொழுதும் கையினின்றும் அம்பைக் கீழ்தறியாவென்றவாறு. ஞாங்கு துளங்கு இருக்கையென்றது படை இடம்படாது செறிந்து துளங்குகின்ற இருப்பென்றவாறு.

௬. இடாஎணி - நுளைவிடப்படாத எல்லை. இயலென்றது பாசறைக்குளளவியலையே; பாசறை – அறைவென்றத் தலைக்குறைந்தது.

௬௮. உண்மாரும் சினமாருமென்றது குறுகிநின்றன; உண்மாரையும் சின்மாரையுமென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. அறியாதென்பதனை அறியாமலென்றாற்சிரிக்க.

௨௪ - ௫. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சீர் சால வெளிபயம் செறுபொருநோர் ஆரியம் நிற்பவென்றது சிறிது வடக்கிறைஞ்சி புகழானமைந்த வெள்ளி மலைமுக்குபயம் பெறாமற்றைக் கோட்கருடனே தான் நிற்குமாறினிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோடை.

வறிது வடக்கிறைஞ்சியவென்றும் அடைசிறப்பாம், இதற்கு, 'சீர்சால்வெள்ளி' என்று பெயராயிற்று.

(௫) பெரும்படைத்தலைவ, (௬௧) திருநிழைகணவ, (௬௪) குருசில, (௬௫) நீர் பெறுதல்வகையினையும்(௬௬) அரசு முழுவதியிலும் பெருமை அளந்தறிதற்கரியை; (௬௭) நின் செலவமிக்கபெருமை இனிதுகணடேம்; அஃது எவ்வாறிருந்ததென்னின், (௨௨) வாடாச்சொன்றி, (௨௩) மழை (௨௬) காரெதிர்பருவமறப்பினும் (௩௦) பேராயாணாதது; அப்பெறற்பிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பெருமையும் கொடைச்சிறப்புங்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று. (௪)

(௨௫.) மாவாடியபுல ஞ்சிலாடா
கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண்யானை
யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
௫ நீ யுடன்றோர் மன்னெயி றோட்டி வையா
கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
னுண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி
முனையகன் பெரும்பா ழாக மன்னிய
௧௦ வுருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
லரையிழி யருவியி னொளிறுகொடி நுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பநீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (அ) கானுணங்குகடுநெறி.

உ. கடாச்சென்னியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

ச. கழுதை போகியென்பதனைப் போகவெனத்திரிக்க.

௫. தோட்டி - காவல்.

எ. அழல் - காட்டுத்தீ.

அ. கானுணங்கு கடுநெறி யென்றது மழையின்மையாற் கானம் நீந்த கடியவழியென்றவாறு.

இச்சிறப்பாலே, இதற்கு, 'கானுணங்குகடுநெறி' என்றுபெயராயிற்று

௩. முனை - ஆறலைகள்வர்செய்யும் போர்.

௧உ. செலவின்கடுமை ஆற்றல்தோன்றப்பறவையாகக்கூறுவான் உபசாரவழக்குப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றானென்க.

(௧௦) முரசினொடுவென ஓடு விரித்து அதனைத் (௩) தேரோட்டிய வென்பதனொடு முடிக்க.

(௧உ) நீ (௩) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின், நாடு (க) நின்மாவழங்கினவயல் பின்பு கலப்பைவழங்கா; (உ) நின்யானை (௩) யினம் பரந்தவயல் பின் செல்வம் பரத்தலையறியா; (ச) நின்படையாளர்சேர்ந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (௫) நீ உடன்ற அரசர்தங்கரிகள் பின்புதமக்கு அரணாகக்காலாளரை வைக்கப்படா; இவ்வாறு அழிந்தபடியேயன்றிச் சில்லிடங்கள் (௬) கடுங்கால் ஒற்றலின், (எ) அழலாடிய மருங்கினை யுடைய கானுணங்குகடுநெறியினையும் முனையையுமுடைய அகன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

தேரோட்டிய பிரர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததெனஎடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்கூறினமையால் வஞ்சித் துறைப் பாடாணாயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலாக மூன்றும் வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(ச)' நின்பரைஞர்' எனவும் (ரு) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் சீரும் அசையும் கூனாய்வந்தன.

(பி-ம்) கஉ. சிறைகைப்ப. (ரு)

(உசு.) தேளர்பரந்தபுல மேளர்பரவா
களிறுடியபுல நாஞ்சிலாடா
மத்துறியமனை யின்னியமிழா
வாங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள நினைப்பி
(ரு) னேகோ யானே நோதக வருமே
பெயன்மழை புரவின் றூகி வெய்துற்று
வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்
கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையூ
மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்
(கஉ) பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய
முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதூ
ருரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
றிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநெறி.

க. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகால் தேர்பரந்த வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்திரையாற் சேறாய்ப் பின்பு உழுதற்கு ஏர்பரவாவென்றவாறு.

உ. களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுழுத கொலைலத்தறை அவை உழுதமாத்திரையானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்காவென்றவாறு.

ங. மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது மத்து ஒலிக்கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே இனிய இயங்களினொலி கிளராவென்றவாறு.

அ. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௧௦ - ௧௧. நெருஞ்சியின் அடர்ச்சியை நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அணைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'காடுறுகடுநெறி' என்று பெயராயிற்று.

(௧௨) மூதூர்போலவெனா உவமவருபுவிரித்து, அதனை (௧௪) வயவர்சீறியவென்னும் வினையொடு முடிக்க. இவ்விப் போலுமெனவிரித்து வயவர்சீறியநாடெனலும் ஒன்று. இனி மூதூர்க்கூற்றமெனக்கூட்டிக் கூற்றுவன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

௧௩. உரும்பிலகூற்றென்பது பிறிதியாதானுல் கலிவுபட்டு மனக்கொதிப்பில்லாத கூற்றமென்றவாறு; உருப்பென்னும் ஏற்று மெலிந்தது.

(௧௩) நின் (௧௪) வயவர்சீறியநாடு அவ்வயவர்சீறுதற்குமுன்பு இருக்கும்படிசொல்லின், (௧) தேர்ப்பரந்தபுலம் எர்பாவா; (௨) களிறுடியபுலம் நாஞ்சிலாடா; (௩) மத்து உறியமனை இன்னியம் இமிழா; அல்லாறு வளவியது இப்பொழுது (௧௧) காடுறுகடுநெறியை உடைத்தாகாநின்றது; அதன் (௪) செழுவளத்தைப் பண்டுநற்கறியுமர்நினைப்பின், அவர்க்கு (௫) நோதகவரும்; கோடேர்பாலெனா மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவள்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நின்வயவர்சீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததெனக் எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணியிற்று.

௧. 'தேஎர்பரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்கு மாயிற்று.

௪. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்கூன். (௬)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்
ரோடர்ந்த குவளைத் தூடெறி யடைச்சி
யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வையர்
சுரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி
ரு யரிய லார்கைய ரினிதுகூ டியவர்
துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா
றெல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்
பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்
பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி
௧௦ னெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவின்
வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட
வள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு துரப்ப
நல்லெரு து முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்
சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

கரு) பூச லறியா நன்னாட்
டியாண ரருஅக் காமரு கவினே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்
தூக்கு - செந்தூக்கு
பெயர் - (உ) தொடர்ந்தகுவளை.

உ. தொடர்ந்தகுவளை - ஆண்டுகள்தோறுமிட்டு ஆக்கவேண்டாது தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்டிற்கும் இடையறாது தொடர்ந்துவருமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு,'தொடர்ந்தகுவளை'என்று பெயராயிற்று.

(ஈ) மடிவையரென்பதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி, அதனைத் (எ) தெள்ளிளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிர் (சு) தெறுமாறு (எ) இசைப்பின், (அ) காவிற் பசுமயில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற்புள்ளோப்பும் உழவர்மகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித் தெள்ளிளியிசைப்பின், இயவர் இயங்களின் ஒலிகேட்டு பழக்கத்தானே தன்னைக் கடிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

௧௦. நெய்தல் மரபின் நிரைகள் செறுவென்றது நெய்தல் இடையறாதுபூக்கும் மரபினையும் நிரைத்தலைண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு.

கள்ளென்பது வண்டு.

(௧௧) வல்வாயுருளி (௧௨) அள்ளற்பட்டு (௧௩) மண்டவெனக் கூட்டுக.

௧௨. துள்ளுபுதுரப்பவென்றது சாகாட்டாளர் துள்ளித்துரக்கையாலேயென்றவாறு.

௧௩. அளறுபோகு விழுமமென்றது அளற்றைக் கழியப் போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(கரு) நன்னாட்டுக் (௧௪) கவின் (க) நீ சிவந்தனை நோக்கலின், சிதைந்ததென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௧௪. கதுமெனமண்டி. (எ)

(உஅ) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
பைங்கண் யானைப் புணர்நிரை துமிய
வுரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்
கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
ரு விளையினிது தந்து விளைவுமுட் டுறாது

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
விடுநிலக் கரம்பை விடரளை நிறையக்
கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
௧௦ நிவந்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇய
ருவலை சூடி யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்
செந்நீர்ப் பூச லல்லது
வெம்மை யரிதுநின் னகன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும்அது.
பெயர் - (௧௨) உருத்துவருமலிர்நிறை.

௩. கறையடியென்றது குருதிக்கறையினையுடையஅடியென்றவாறு.

௪ - ௫. மறவர் கதழ் தொலை மறப்ப இனை இனிது தம்தென்றது நின்வீரர் போரில்லாமையால் விரைந்து அம்புதொடுத்தலை மறக்கும்படி நாடுகாவலை இனிதாகத் தம்தென்றவாறு.

இனை - காவல். வினைவில் முட்டுறாமலெனத் திரிக்க.

௬. புலம்பா உறையுட்டொழிலென மாறிக்கூட்டுக.

௭. கரம்பை விடர் அளை நிறையவென்றது முன்பு நீரேறாத கரம்பைவயல்களிற் கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(௭) விடரளைநிறைய (௧௧) வாய்பரந்து மிகீஇயரென முடிக்க.

(அ) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (௬) அருவி யற்ற காலையெனக் கூட்டியுரைக்க.

௧௧. வாய் பரந்து மிகீஇயரென்றது இடத்திலே பரந்து நீர்தான் தன்னை மிகுக்கவேண்டி யென்றவாறு.

௧௨. உவலை சூடி உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது தழைகளைச் சூடித் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு வருவாரைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உருத்துவருமலிர் நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(௧௧) வாய்பரந்து மிகீஇயர் (௧௨) உருத்துக் (௧௦) கரையிழிதரும் நனந்தலைப் பேர்யாற்று (௧௨) மலிர்நிறைச் (௧௩) செந்நீரென மாறிக் கூட்டுக.

(௯) பெருவறற்காலையும் (௧௪) நின் அகன்றலைநாடு, (௬) புலம்பா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின், (௧) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறு யிற்று. (அ)

(௨௯.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா ணூரை யிரிய வயிரைக்
௫ கொழுமீ னார்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்
வெண்ணக மகளிர் வெண்குரு கோப்பு
மழியா விழவி னிழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு
௧௦ மகன்கண் வைப்பி னுடிம னளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட
மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்
பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்
௧௦ வரம்பி னானே பரவா வூங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும்அது.
பெயர் - (௬) வெண்கைமகளிர்.

௩. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முட மான நெல்லென்றவாறு; முடந்தையென்பது பெயர்த்திரிசொல்; இனிப் பழவழக்கென்பதுமொன்று.

௫. கொழுமீனார்கையவென்றது.....
இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வெண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று
இனி வெண்சங்கணிந்த கையென்பாருமுளர்; இனி அடுகைமுதலா கிய தொழில்செய்யாத கையென்பாருமுளர்.

எ. திவவையுடையயாழ் திவவெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தானை பரந்த இப்பொழுது அழிந்து கிடக் கின்ற இந்நாடுகள், (௧௪) குட்டுவன் (௧௫) வரம்பில் தானை பரவாவூங்கு

(௪) மூடந்தை நெலலின் விளையைப் பாகத (௫) நாரைபிரிய (௬) வெண்கை மகளிர் வெண்குருகோப்புதலையுடையராய் (௭) அழியாத விழவினையும் இழியாத திவவினையு முடையவராய் (௮) வியிரியமாக்கள் எரீஇ (௯) மன்ற நண்ணி மறுகுசிறைபாடும் இப்பெதிரிபபட் - சிறப்பையுடைய (௧௦) அகன் கண்வைப்பினுடு இபபெத்தியெலலாமழிந்து கண நார்க்கு அளித்தலை யுடையவெள வினை முடிவுசெய்க.

இதனுற் சொலலியது, அவ்வெற்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பிறனை பரவாவுங்கெள எடுத்துரைசெலலினை மேலிட்டுக் கூறி னமையால், வஞ்சித்துறைப்பாடாயிற்று.

(பி - ம்.) க. அவலெறியுலக்கை. (ரு). குமுறலி ; குழறலின். (௯)

(௩௦.) இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளு
(ரு) மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை
தாழடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
விலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
௧௦ செங்கோட் டாமா ஞாஞெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்
கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா
௧௫ தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்
றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய
௨௦ முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்காணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலு
மேன லுழவர் வரகுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
உரு புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
ஙா0 பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய
ஙாரு ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தாற
சா0 வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ
ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற கெறியுங்
கடுஞ்சின வேந்தேநின் றழங்குகுரன் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.
வண்ணமும் தூக்கும்அது.
பெயர் - (கஙு) புகன்றவாயம்

உ. மணிககலயெனறது நீலமணியாலே செய்த பாத்திரம்.

மணிககலதத னை (ங) கழியெனககூடடி நெயதற்பூவின கருமையா ணும் - அதனபாசை - ககருமையாணும மணிககலமபோ றகழியெனவுரைக்க.

ரு. கானலெ ன்றது தனனிடத்துவநது இரைகொள்ளுவதற்குக் குருகு தங்கியாடும் கானலெ ன்றவாறு.

சு. புணரி வளை ஞரலவெனறது க லகொண்டுவந்த சங்கு திரை யிலே துவண - வருகததத்தாலே ாறுகைககு மெபவருநதிக கதறவென்ற வாறு.

எ. முத்தமொடு வார்துகிரெடுக்குமென்றது கரைகின்றோரில (கூ) வனைநரலக்கேட்டார், அம்முத்தெடுக்கவென்றுவந்து முத்தையன்றி அதனோடு பவளத்தையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(கரு) பலபூவிழவினையுடைய (உக) வைப்பெனக்கூட்டுக.

கஎ. புனல பாய்தென்றதனைப் பாக்கவெனத்திரிக்க.

கஅ. பலசூழ்பதப்பெரிய்ரு பலபுரியாலும் சூழப்பட்ட மணற்கோட்டையென்றவாறு.

கக. புகன்றஆயமென்றது முன்பு மணலணைக்கு நில்லாத பெருவெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்த விருப்பத்தையுடைய ஆயமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு, 'புகன்றவாயம்' என்று பெயராயிற்று.

உஎ. மணற்கோடுகொளவென்றது மணற்கோட்டைக் கழலாடுதற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உஅ) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகன்காலாக்கி அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்ந்துடன் போமென்பாருமுளர்.

உக. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலமாகச்சொல்லப்படாத பல நிலப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணின்ற நிலங்களெல்லாம் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்து வாழ்வார்மேலனவாகக் கொள்க.

ஙஎ. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே காரியமாக அனைவரும் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(ஙஙு) கடுஞ்சினங்கடாஅய் (சஙு) எறியும் (சஎ) முரசெனமுடிக்க.

ஙஙு. முழங்குமந்திரமென்றது முழங்க உச்சரிக்கப்படு மந்திரமென்றவாறு.

மந்திரத்தானெனா உருபுவிரித்து அதனைப் (ஙஙு) பேணியரென்பதனோடு முடிக்க.

ஙஎ. கடவுளென்றது முரசுறை கடவுளை.

(ஙசு) கருங்கட்பேய்மகள் கைபுடையுநடுங்க (ஙரு) உயர்ந்தோனேந்திய அரும்பெற்றபிண்டம் (ஙஅ) எறும்பு மூசா இறும்பூது மரபின் (ஙஎ) நெய்த்தோர் தூஉய நிறையகிழிரும்பலி (ஙஙு) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(ஙஅ) இறும்பூது மரபிற் (ஙஎ) பலியென மாறிக்கூட்டுக.

(ஙசு) பேய்மகளும் (ஙஅ) எறும்பும் அஞ்சிச்செல்லாத (ஙஎ) பலிகளைக் (ஙரு) காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது அம்முரசுறை கடவுள்தனுணையால் தன்பலிகளை மேல் தன்னருளாலேபோர்வென்றி விளைவதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் காக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

ஙக. பெருஞ்சமந்தகந்த செருவென்றது பகைவர்செய்யும் போர்நிலையும்படி செய்யும் போரென்றவாறு.

சக - உ. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலை திர்க்குங்குரலோடு ஒத்த மறவர்குரலை உருமுநிலைதிர்க்குங் குரலென்றுரைக்கொள்க.

சங - ச. எறியுமுரசென்க.

(அ) மெய்யால் முதலாகக் (உக) கீழ்நீருக எண்ணப்பட்ட ஐவகை நிலத்துமக்களும் பிறவும் (ங0) அநநிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தங்களிலே ஒன்றுமொழிந்து (ஙக) அரண்வலியாதே நடுங்கா நிற்கும்படி (ஙஉ) கடுங்குரல்விசும்படைந்து அதிரும்படி (ஙங) கடுஞ்சினத்தைக்கடாவிப் (ஙசு) பேய்மகள் கைபுடையூஉநடுங்க (ஙரு) உயர்நதோளேந்திய பிண்டத்தினையும் (ஙஎ) எறும்பு மூசாமரபின் (ஙஏ) நெய்த்தோர் தூஉய நிறை மகிழிரும்பலியினையும் (ஙகூ) கருங்கடகாக்கையொடு பருந்திருந்து ஆராநிற்கச் (சக) செருப்புகளமறவரது (சஉ) குரலோடே கோட்பாடு பொருந்திப் (சங) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்படாநின்றது, (சச) நின்மூரசென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொல்லியது, அவளவெல்லிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. இணர்த்ததை. ஙஅ. இறும்பூதுபிரப்பின். (க0)

இதன்பதிகத்து அகப்பாவெறிதீப் பகற்றீவேட்டற்கு அடையாக்கியுரைக்க.

முதியரை மதியுறழ்மரபிறறீஇ மண்வகுத்தீத்தெனக்கூட்டித் தன்குலத்திலதனக்குமுதியாரை மதியோடொத்த தன்றண்ணளியால் தழீஇக்கொண்டு அவர்க்குத் தானுடைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உரைக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னைதாயமேலகடலும் பிறநாட்டதாய்ப்பின்பு தானை பொருதுகொண்டு தன்னுடாக்கிய நாட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருங்களிற்றியானைப்புணர்நிரைநீட்டி இருகடனீருமொருபகலாடியென்றது அவ்விருமுநீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி யானைகளை நிரைத்து அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயிரை பரை இயென்றது தன்னாட்டு அயிரையென்னு மலையில் வாழும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துள்ளார் செய்துவரும் வழிபாடு கெடாமல தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றலசான்மு ன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடும்பாரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகிதராகிய நெடும்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு தானும் துறவுள்ளம்பிறந்து துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவர
வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியரைத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
கருங்களிற் றியானைப் புணர்நிரை நீட்டி
யிருகட னீரு மொருபக லாடி
யயிரை பரைஇ யாறறல்சான் முன்போ
டொடுங்கா நல்லிசை யுயர்ந்த கேள்வி
நெடும்பார தாயனூர் முந்துறக் காடுபோந்த
பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார்பாடி
னார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு
முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சீர்சால்வெள்ளி, கானுணங்குகடுநெறி,
காடுறுகடுநெறி, தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்
கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : 'நீர் வேண்டியதுகொணமின்' என, 'யானைமல
எனபார்ப்பனியும் சுவாககம்புக மேண்டும்' என, பாரபபாரிற பெரியோரைக
கேடு ஒன்பது பெருவேளவி வேடபிககப் பதுதாப பெருவேளவியிற பாரப்
பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினா.

இமயவரம்பனதம்பி பலயானைசசெலகெழுகுடடுவ இருபத்தை
யாண்டு வீற்றிருநதான்.

மூன்றும்பத்து முற்றிறு

நான்காம் பத்து.

(௩௧.) குன்றுதலை மணந்து குழூஉக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
௫ தெள்ளுயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணுப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்டோ துபொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாஅ
யலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
௧௦ நெஞ்சுமலி யுவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
கோடுகூடு மதிய மியலுற் றுங்குத்
துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
௧௫ கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யறறே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
௨௦ வெழூஉநிவந் தன்ன பரோரெறுழ் முழவுத்தோள்
வெண்டிரை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னனையம னீயே வண்டுபட
வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கறபிற்
௨௫ குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற பொன்னி
னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
விசும்புவழங்கு மகளி ருள்ளுஞ் சிறந்த
செம்மீ னனையணின் றொன்னகர்ச் செல்வி
நிலவாதிர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

---

* இபபெயா பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்.

௩௦ வியன்பணை முழங்கும் வேன்மூ சமுவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னேன்று
ளொடுங்காத் தெவ்வ ருக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்
௩௧ சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றானை
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (அ) கமழ்குரற்றுழாய்.

(ச) ஒலிப்பப் (கூ) பரவியெழமுடிக்க.

(ரு) - கூ. மணியெறிதலை உண்ணுப்பைஞ்ஞிலத்தின் தொழிலாக்கி, அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாகக்கொள்க.

சு. உண்ணுப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத் திருமால்கோயிலுள் வரம் வேண்டி உண்ணுதுகிடந்த மக்கட்டொகுதியென்றவாறு.

எறியுகரென்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுகரென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி, மணியையெறிவார், தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முகுத்தமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு அம்மணியையெறிந்து ஆரவாரிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர்.

அ. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நாறுகின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய துழாயென்றவாறு.

நாறாத பூவுடையதனை மிக நாறுவதொன்றுபோலச் சாதிபற்றிச் சொன்ன சொற்சிறப்பால், இதற்கு, 'கமழ்குரற்றுழாய்' என்று பெயராயிற்று.

கூ. செலவெனென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமாலை.

கூ௦. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (கூஉ) மதியம் இயலுற்றாங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(சு) உண்ணுப்பைஞ்ஞிலம் (கூ௦) நெஞ்சுமலியுவகையராய்த் தாந் தாம் துஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (கூக) மையிருளகல (கூஉ) கோடு கூடு மதியம் இயலுற்றாங்குத் (கூஎ) துளங்குகுடி விழுத்தினை திருத்தி யெனக்கூட்டி, உண்ணுதுவாங்கிடந்த மக்கட்டொகுதி வரம்பெற்று நெஞ்சுமலிந்த உவகையராய்த் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம் .....

இனி, (கo) துஞ்சுபதிப் பெயரவென்னுமெச்சத்தினை (கச) ஆண்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வர்முதலாய ஏதங்களின்றித் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி தன் ஆண்மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளர்.

கரு. முரசுகொண்டென்றது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின்மையிற் பண்டைமிடுக்கு கெடாத பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவு தீர்த்து அதன் பயன்கொண்டென்றவாறு.

கச. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கீழ் வாழவாரைக காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்தவென்றவாறு.

கசு. விலங்கியென்றதனை விலங்கவெனத் திரிக்க.

கஎ. பனிவார் விண்டுவாகிய விறலவரையென இருபெயரொட்டு.

(உ உ) கூருதலினையும் கற்பினையும் (உரு) நுதலினையும் (உசு) உந்தியினையுமுடைய (உஅ) தொன்னலகாச செலவியெனமாறிக்கூட்டுக.

உஅ. செம்மீன் - அருந்ததி.

உகூ. நிலமதிரவெனத் திரிக்க.

ருக. புடையலென்றது பனந்தாரா.

(ருக) புடையலினையும் கழனேர்ந்ருளியினையுமுடைய (ருரு) நின் படைகொள்ளுநரென மாறிக்கூட்டுக.

ருரு. ஈண்டுப் படைகொள்ளுநரென்றது படைத்தலைவரை யென்றவாறு.

(கச) நிர்மார்பு (கஎ) பனிவார்விண்டு விறலவரையற்று; (உo) நின்றோளகள எழுஉசிவந்தன்ன; (உரு) நீதான் வண்டனென்பவனை அனையை; (உஅ) நிர்செலவி செம்மீனனையள்; (ருரு) நின் மறப்படைகொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார்; (ருரு) நின்றானை (ருச) நகைவர்க்கு அரணமாகிப் பகைவர்க்குச் (ருரு) நூர்நிகழுநற்று; அவ்வாற்றாற் (ருசு) குருசில், நீ பலவும் மாசிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்ந்ததவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. மாநதரோங்குக. ருச. நயவர்க்கரணம்.
உo. நிமிர்ந்தன்ன. (க)

(ருஉ.) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசினீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

௫ துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீத்தான் றுஞ்சி விடனுடை வளனுக்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந
கொன்னொன்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
௧௦ நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா ணுரை படிந்திரை கவரு
முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளையு ணுடகப் படுத்து
௧௫ வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேஎத் தாயினுஞ்
சினவா யாகுத லிறும்பூதாற பெரிதே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௧௬) கழையமல்கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுநவென்றது இடுகழங்கும் அலகுதபுதற்குக்காரணமாக இருப்பனவென்றவாறு.

தபுநவென்றது பெயர்த்திரிசொல்.

௧௦. நெடுமிடல் - அளுரி இயற்பெயராம். கொடுமிடறு, மிடல் - வலி ; என்றது வலியாற் செய்யப்படும் போரினை.

௧௩. முடமாகிய கழையென்று இருபெயர் பாடம். நெல்லின் கழை - நெல்லினது கழை.

நெற்றாளை அதன்பருமையாலே மூங்கிலோடு ஒப்புமைபற்றிக் கழையென்று பெயர்கொடுத்தலிறபயான், இதற்கு, 'கழையமல்கழனி' என்று பெயராயிற்று.

௧௫. வையா மாலையரென்றது ஒழுங்கில வகைபடாத இயலையுடையாரென்றவாறு.

௧௫ - சு. வகையுநர்க் கறுத்த பகைவரென்றது தங்கள் பகைவரொடு செற்றம்கொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவினும் ஒழியாது அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருத்தலே தொழிலாகவுடைய பகைவரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர் ; வசையுநரென்றது பெயர்த்திரிசொல். இனிக் ககரவொற்றின்றி 'வசையுநர்கறுத்த' என்பது பாடமாயின், அதனை

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி, வசைசொல்லுதலுடையவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று உரைபபாருமுளர்.

(க) குருதில், நீ பலகுணங்களுமாடசிமைப்பட்டனை ; (அ) அப்பல குணங்களும் எண்ணபபடுகின், இடுகழங்கு தபும் எல்லையவாயிருக்கும்; (கூ) கொற்றவ, பலகுணத்தினும் ஒன்றைக கொண்டே யான் விடுந்தேன்; அப்பலவற்றுளரும் வியப்பாகுணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டமாக அவர் (கச) நாடடை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கரு) வையாமல்லையராகிய வைசயுயர்கறுத்த (கசு) அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ (கஎ) சிவவாதொழிகின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்றதெனப் பிணைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொல்லியது, அவற்குள்ள பலகுணங்களையும் உடனெண்ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கச. பிழையாவினையினொடு, (உ)

(ருரு) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி யணைத்த பணைமரு ணோன்றாட்
கடிமரத்தாற் களிறணைத்து
நெடுநீர் துறைகலங்க
ரு மூழ்த்திறுத்த வியன்றானையொடு
புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம
வாண்மதி லாக வேன்றவினை யுயர்த்து
விலவிசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
செவ்வா யெஃகம் வளைய வகழிற
கo காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற்
கால்வழங் காரெயில கருதிற
போரெதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - நுழுதுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (கூ) வரம்பில்வெள்ளம்.

உ - ரு. கோன்றாடகளிறென மாறிக கூட்டுக.

ரு. வியன்றானையென்றது பகைவர்நாடெல்லையின் முற்பாடு சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படையை.

சு. வரம்பில் வெள்ளமென்றது அதனோடுகூடி நாட்டுள்ளுச் சென்றுவிடும் பேரணிப் பெரும்படையை.

கரையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி இதனை வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'வரம்பில்வேள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகரவொற்றுக் கெடாமையான் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக இருபெயர் நின்றதாக்கிக்கொள்க.

சு - கக. படைவெள்ளத்தை ஆரெயிலென்றது அரசன்றனக்கு ஆரெயில்போல அரணாய் நிற்றலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெயிலெனக் காற்றலலதுவழங்கா ஆரெயிலென்று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பிலவெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று உரைப்பாருமுளர்.

எ. உயர்த்தென்பதனை உயர்த்தவெனத்திரித்து, அதனை (கூ)எஃகம் வளைஇயவென்பதனொடு முடிக்க.

(கூ) செவ்வாயெஃகம்வளைஇய அகழினையும் (அ) விலவிசை யுமிழ்ந்த அம்பாகிய வைம்முள்ளினையுமுடைய (கக) ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

கூ. செவ்வாயெஃகமென்றது முனைமுகத்திற்செல்லாதொழிந்த கூர்வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க.

இனி, வாள் மதிலாகவென்றுவைத்துப் பின்னை ஆர் எயிலென்றது, வாண்மதிலைச்சூழ்தலையுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க; ஈண்டு ஆராவது காலாள்வழங்கிச்செல்கின்றபடையின் திரட்சி. இனி வரம்பில் வெள்ளமானது வாள் மதிலாக வேல்மினை உயர்த்துக் காலவழங்கு ஆர் எயிலாதலைக் கருதினென்றலுமொன்று.

(க) அண்ணல், இது பெரிதும் இறம்பூதாயிருந்தது; யாதெனின், (சு) வரம்பில்வெள்ளம் (கக) கால் வழங்காரெயிலெனச் சொல்லப்பட்ட நின்படை போர்செய்யக்கருதின், (கஉ) நின்னோடு போரெதிர்ந்தவேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர்; இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையான், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

ங. 'கடிமரத்தான்' என்றதுமுதலாக மூன்றடிவஞ்சியடியாக வந்த மையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (ங)

(௩௪.) ஒருஉப நின்னை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்கை யோண்போறிக் கழற்கா
லீருநிலந் தோயும் விரிநூ லறுவையர்
செவ்வுளைய மாலூர்ந்து
௫ நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு
மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்நுதற்
பொன்னணி யானை முரண்சே ரெருத்தினு
மன்னிலத் தமைந்த.....
மாரு மைந்தர் மாறுநிலை தேய
௧௦ முரைசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழ
வரைசுபடக் கடக்கு மாற்றற்
புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையாவம்.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (உ) ஒண்போறிக்கழற்கால்.

(க) ஒருஉப (ங) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒண்போறிக கழற்காலென்றது தாங்களைசெய்த அரிய போர்த் தொழிலகளைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென்றவாறு.

இசிறப்பான், இதற்கு 'ஒண்போறிக்கழற்கால்' என்று பெயராயிற்று.

(க) வேந்தே, (ச) மாலூர்ந்து (கக) அரசுபடக்கடக்குமாற்றலையுடைய (கஉ) புரைசான்மைந்த, அவ்வாற்றலிடத்துவரும் குறைகளுக்குப் பிறரை ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால, (க) ஒருஉப (ங) அறுவையரெனக்கூடடி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மாற்றார் நாடுகோடல முதலாயினவனறி வென்றிகோடலே கூறினமையால, துறை தும்பையாய் ஒருஉபவெனப் படையெழுச்சிமாத்திரமே கூறினமையான், அதனுள அரவமாயிற்று.

(ச) 'செவ்வுளைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (ச)

(௩௫.) புரைசான் மைந்தநீ;யோம்பன் மாறே
யுரைசான் றனவாற் பெருமைநின் வென்றி
யிருங்களிற் றியானை யிலங்குவான் மருப்பொடு

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்
ரு தளகுடைச் சேவற் கிளைபுகா வாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
யந்தி மாலை விசும்புகண் டன்ன
செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
பேஎ யாடும் வெல்போர்
கo வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத் துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் அது.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (சு) மெய்யாடுபறந்தலை.

ரு. அளகுடைச்சேவலென்றது பெடையொடுகூடின பருந்தின் சேவலை.

ச. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்களப்பரப்பை.

சு. பறந்தலையென்றது அபபெரும்பரப்பின உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுடகளத்தின நடுவை; அது மன்றுபோறலின், மன்றெனப்பட்டது.

சு. குறையுடலெழுந்தாடுவது ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட வழியன்றே; அவ்வாற்றாற் பலர்பட்டமை தோனறக் கூறியசிறபபான், இதற்கு 'மெய்யாடுபறந்தலை' என்று பெயராயிற்று.

க - கo. வெலபோர் வீயா யாணரென்றது வெலபோராகிய இடையறாது வருகின்ற செலவமென்றவாறு.

ஆன், அசை.

(க) மைநத,நின்படைஅழிவுபடாமை நீஓம்புவினைசெய்தமையானே, (உ) நின்வென்றிகளின்பெருமை பிறரிடத்தின்றி (கo) நின்னிடத்தே (உ) புகழ்ச்சியமைநதனவென முடிவுசெயக.

இதனாற்சொலலியது, அவன்வென்றிசசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

உரைசான்றன நிலவெனறியெனக் கூறினமையான, வாகைத் துறைப் பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. பெருமநின்வென்றி. ரு. அருகுடைச்சேவல்.
ரு. அருளுடைச்சேவல். (ரு)

(ஙகூ.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே
தாவா தாகு மலிபெறு வயவே
மல்ல லுள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று
௫ பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்
௧௦ குடுமி யெழாலொடு கொண்டுகிழக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந்
துருவெழு கூளிய ருண்டுமெகிழ்ந் தாடக்
குருதிச் செம்புன லொழுகச்
செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.
வண்ணமும் நூக்கும் அது.
பெயர் - (சு) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(௪) தலைச்சென்று (௩) வம்பமர்க்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வம்பமரென்றது முன்புசெய்துவருகின்ற போரன்றிப் பகைவர் புதிதாகப் பகைத்துச்செய்யும் போரினை.

சு. வாள்மயங்குதலாவது இரண்டுபடையின்வாளும் தம்மிலதெரியாமல மயங்குதல்.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' எனறு பெயராயிற்று.

௧௦. கிழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(௩) உள்ளமொடு வம்பமர்க்கடந்து (௧௪) செருப்பலசெய்குவை; அதனானே (௨) நினதுவலி (௧) நினனிடத்துக் (௨) கேடுபடாததாயிருந்தது; அதன்மேலும் இதற்கு அடியாகிய (௧௪) நின்போர்வளம் வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின், துறை களவழியாயிற்று. (சு)

(௩௭.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை
வாய்மொழி வாயர் நின்புகழேத்தப்
பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி
நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
௫ யான்றவிந் தடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ டுயிர்ப்பத்
தூளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வேன்றியு
மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
கo தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு
நன்றுபெரி துடையையா னீயே
வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (எ) வலம்படுவேன்றி.

எ. வலம்படுவென்றியென்றது மேனமேலும் பல போர் வெனறி படுதற்கு அடியாகிய வென்றியெனறவாறு.

இசசிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவேன்றி' எனறு பெயராயிற்று

(ரு) செம்மால், (எ) தூளங்குகுடிதிருத்திய வலம்படுவெனறியும் (கூ)மன்னெயிலகளையெறிந்து அதிலவாழும் மறவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு (கo) பழைதாய நிலைமைசசிறபபினையுடைய நினனிழலில வாழும் வீரர்க்குக் (கக) கொடுமை அறுப்படிவைத்த பிறழாககொளகையும் (கஉ) நீ மிகப் பெரிதுடையையாயிராநின்றாய ; ஆதலால, (கங) வேநதே, இவ்வுலகத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (க) நினசெலவமும் நினவாழநாளும் வாழ்வனவாகவெனக்கூடடி வினைமுடிவுசெயக.

இதனுற்சொலலியது, அவறகுளள குணங்களையெலலாம் எடுத்துப் புகழ்ந்து அவன் செலவதனையும் அவனையும் வாழத்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ங. பகைவராயினும். ரு. செம்மல. (எ)

(கூஉ.) உலகத் தோரே பலர்மற் செல்வ
ரெல்லா ருள்ளுநின் னல்லிசை மிகுமே
வளந்தலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய
களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர
ரு லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்
றோட்டி தந்த தொடிமருப் பியானைச்
செவ்வுளைக் கலிமா வீகை வான்கழற
செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே
பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாளவை

கo வானுதல் கணவ மள்ள ரேறே
மையற விளங்கிய வடிவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ வான வரம்ப
வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்
தருகென விழையாத் தாவி னெஞ்சத்துப்
கரு பகுத்தூண் டொகுத்த வாண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.

பெயர் - (சு) பரிசிலர் வெறுக்கை.

ச. களங்காய்க்கண்ணிநார்முடியென்றது களங்காயாற்செய்தகண்ணியும் நாராற்செய்தமுடியுமென்றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒரு காரணத்தால முடித்தற்குத்தக்க கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயாற் கண்ணியும் நாரால்முடியும் செய்துகொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

சு. பரிசிலர் வெறுக்கையென்றது பரிசிலர்வாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'பரிசிலர்வெறுக்கை' என்றுபெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெயராயிற்று.

(ச) சேரல, (அ) சேரலர்வேந்தே, (க) பரிசிலர்வெறுக்கை, பாணர் நாளவை, (கo) வானுதலகணவ, மள்ளரேறே, (கஉ) வசையில்செல்வ, வானவரம்ப, (க) செலவர் உலகத்தாா பலர்மன் ; (அச்செலவத்தாரெலலாம் பெற்றதூதெனத்) (கச) தாவிலநெஞ்சத்துப் (கரு) பகுத்தூண்தொகுத்த ஆண்மையானே (கசு) பிறர்க்கெனவாழதிநீயாகலான், (உ) அவர்களெலலாருள்ளும் நின்னலலிசை மிகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க சு. வாழ்கநீ. (அ)

(ருகூ.) பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே
யெமக்கிலென் னார்நின் மறங்கூறு குழாத்தர்
துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை யலற
ரு வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பணை
யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
கடங்கா ராரரண் வாடச் செல்லுங்

கால னனைய கடுஞ்சின மூன்ப
வாலிதி, னூலி னிழையா நுண்மயி ரிழைய
கஉ. பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
சிலம்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி
னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற படலக்
கரு தவிரிழை தைஇ மின்னுமிழ் பிலங்கச்
சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
நார்முடிச் சேரனின் போர்நிழற் புகன்றே.

துறை - வாகை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ரு) ஏவல்வியன்பணை.

உ. எமக்கிலென்னா நினமறங்கூறு குழாத்தரென்றது நின்படைக் குழாத்திற் படைத்தலைவா நீ பிறர்கெனை வாழதியாகையால், அவரும் தம் பால இரகுசெனறார்க்கு வமக்கு இலலையெனறு மறுபெறறவாறு.

ரு. எடுத்தெறியவெனத் திரிக. ஏவலவியன்பணையென்றது எடுத்த வினை முடிநததெனனது மேல்மேலும் படையைக கடிமுனைக்கண் ஏவுதலை யுடைய முரசென்றவாறு.

இசசிறப்பான், இதற்கு 'ஏவல்வியன்பணை' என்ற பெயராயிற்று.

௩. இழைய (கரு) போர்வையெனக்கூட்டுக.

கக. புறவின்கணநிரையல றுதல - அப்போர்வையை வல்லியெனக் கருதி அலறுதல.

கஉ. உலவையஞ்சினையென்றது உலாத சிறுகொம்பினையுடைய பெருங்கொம்பினை.

கச. இலங்கு மணிமிடை நத பசும்பொற் படலமென்றது விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகடடாறசெய்த கூடடமென.

கரு. அவிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின நூலாலே முத்தைக் கோத்தென்றவாறு.

கரு. போர்வையின் (கரு) முத்தந்தைஇயவென்றது அப்போர் வையை முத்தாற்சூழுமாறுபோல அக்கூட்டினைச செறிந்த நார்முடியின் பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச் சூழ்ந்தவென்றவாறு.

(கரு) போர்வையின் (கக) முத்தந்தைஇய (கச) பசும்பொற்படலத்து (கஎ) நார்முடியென்று மாறிக்கூட்டுக.

MAHAMAHOPADHYAYA,
R. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

கஎ. நின்போராகியநிழலை என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று விரும்பியென்றவாறு. போரை நிழலெனாறது, அப்போர் மறவரது ஆக்கத்திற்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முனப, (கஎ) சேரல, (க) நீ பிறர்க்கெனா வாழ்தியாகலான், (உ) நி ர மறங்கூறுகுழாத்தர் (கஎ) நி ரபோரிடற்புக ாறு (உ) எமக்கு இலலையெனறெ ாக்கூ ட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இனி இதறகுப பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனுற்சொலலியது, அவன்கொடைச்சிறபபும் அவன்வெற்றிசசிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிறது.

அம்மறவரது கொடைகளுக்காரணம் அவன்வெற்றியாகலின், துறை வாகையாயிற்று. (கூ)

(சo) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ டீர்முகத்
திருஅ லியரோ பெருமநின் றானை
யின்னிசை யிமிழ்மூர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்
ரு காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
களைநர் யாரிணிப் பிறரெனப் பேணி
மன்னெயின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க
வொன்னார் தேயப் பூமலைந் துரைஇ
கo வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
கரு சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த
தார்மிகு மைந்தி னார்முடிச் சேரல
புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
வறிதுகூட் டரிய விரவலர்த் தடுப்பத்
தான்றர வுண்ட நனைகறவு மகிழ்ந்து
உo நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே
செல்லா யோதில் சில்வளை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மேல்லியன் மகளி ரெழினலஞ் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய விளைய
உரு ரின்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
நெஞ்சுமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாக ரேவலி னெண்பொறி பிசிரக்
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்சுட
ஙo ரழல்விடுபு மரீஇய மைந்திற்
ரெழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (உகூ) நாடுகாணவிர்சுடர்.

க. போர்நிழற்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவரை. ஊர்முக மென்றது படைபொருமிடத்தை.

_(ச) ஆடவர் போர்முகத்திறுப்ப (ரு) வயலிலே (சு) வந்து இறை கொண்டன்று தானை; (எ) களைநர்யார், இனிப்பிறர்: (உ) பெரும, நின்ருனை (க) சுற்றமொடு ஊர்முகத்து (உ) இருஅலிய (எ) ரெனச் சொல்லிப் பேணி யென மாறிக் கூட்டுக.

கூ. ஒன்ருரென்றது முன்சொன்ன (அ) மன்னெயின்மறவரல்லாத பகைவரை.

(கo) வெண்டோடுநிரை இய (கூ) பூமலைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

கக. மன்பதைநிரப்பியென்றது தன்படையை அவ்வேந்தர்நாட்டுத் தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

கஉ. வென்றியாடியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு மீகையென்னும் பெயரினை அவன்ருன் வென்றியாடுதற்குக் கருவியாகிய கையெனக் கருவிப் பெயராக்குக.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

கச. பொன்னங்கண்ணியும் பொலந்தேரும் நன்னற்கு அடையா க்குக.

கஎ. உன்னம் சாயவென்றது தன்னொடு பொரக்கருதுவார் நிமித் தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் கரிந்துகாட்டவென்றவாறு.

கஅ. வறிதுகூட்டு அரியலென்றது களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்

கள் பெருக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேகூட்டின அரிய லென்றவாறு.

கக. தானென்பதனைச் (கசு) சேரலதானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட வென்பதனை வரையாது கொடுத்தற்பொருட்டு உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாருமுளர்.

உஎ. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

உக. நாடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவிர்சுட ரென்றது நாடெல்லாம்கின்றுகாணும்படி நின்றெரிகின்ற விளங்கினசுடரெ ன்றவாறு

இச்சிறப்பானே, இதற்கு'நாடுகாணவிர்சுடர்'என்று பெயராயிற்று.

உக - ௩௦. சுடாழலென்றதனைச் சுடர்போலும் அழலென உவமத் தொகையாக்கி அழலை அந்தயானையின் சிற்றத்தீயாக்குக. யரீஇயவென்றது அவ்வாறு அழலவிட்டும் பாகரேவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(கசு) சேரல் (கசு) தான் (உ0) நேரியோன்; (உச) இளையர் (உசு) களம்வாழத்த (உ௩) மகளிர் (உஎ) மலர்ந்தவேங்கையின் இழையணிந்து (உ௩) நலஞ்சிறப்பப் (உச) பாணர் பூமலைய (௩க) யானையைப் பல நல்கு வான்; ஆனபின்பு (உக) விறலி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க0. வெண்டோடு நிரைத்த. உஎ. தோட்டி நிவந்து. உக. செலலா மோதில. (க0)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்னனூரை. நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொறுஞ்செய்தபோரினை.

(பதிகம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு
வேளாவிக் கோமான்
பதுமன் றேவி யீன்ற மகன்முனை
பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்
தூழி ஞகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்
பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ
யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை
நிலைச்செருவி னுற்றலை யறுத்தவன்
பொன்படு வாகை முழுமுத றடிந்து
குருதிச் செம்புனல் குஞ்சர மீர்ப்பச்

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்
துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: கமழ்குரற்றுழாய், கழையமல்கழனி, வரம்பில்வெள்ளம், ஒண்பொறிக்கழற்கால், மெய்யாடுபறந்தலை, வாண்மயங்குகடுந்தார், வலம்படுவென்றி, பரிசிலர் வெறுக்கை, ஏவல்வியன்பணை, நாடுகாணவிர்சுடர். இவை பாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் ஒருங்குகொடுத்துத் தான் ஆள்வதிற் பாகங்கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து.

(சக) புணர்புரி நரம்பின் றீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யா ழிளையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவுங்
கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்
ரு காவிற் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ லிளையர் கடவுட் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழூஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு
வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்
கo மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலைச்சிச்
சேண ருற்ற செல்படை மறவர்
தண்டுடை வலத்தர் போரொதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறு
மழைபெயன் மாறிய கழைதிரங் கத்த
கரு மொன்றிரண் டலபல கழிந்து திண்டேர்
வசையி னெடுந்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
வஞ்சின முடித்த வொன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து
உo வெவ்வ ரோச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
மிளகெறி யுலக்கையி னிருந்தலை யிடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பி
னெடுத்தே றேய கடிப்புடை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்து
உரு காலுளைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுளைக்
கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தநின்
படுந்திரைப் பனிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணம் - மெகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (அ) சுடர்விவேங்கை.

(ரு). துறைகூடு கலப்பை - ஆடற்றுறைகளு வேண்டுவனவெல்லாம் கூடின முட்டு.

(சு) கடவுட் பழிசச (கச) அத்தய் (கரு) பலகழிந்து காண்குவந்திசினென முடிக்க.

எ - அக். எளிது தன்சினத்தாற்செய்த செயலுக்கெல்லாம் வேங்கை காரணமாய்நின்றமையான், இதற்கு, 'சுடர்விவேங்கை' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. தாவலுய்யுமோவென்றது வருத்தத்திலின்று நீங்குமோவென்றவாறு.

தாவென்னும் உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்ப்படுத் தாவலை நின்றது.

கஅ. வஞ்சினமுடித்தல் - மாற்றார் மணடலங்களைக் கொண்டு முடித்தல்.

உ0. வெம்மையென்னும்பண்பிறகு வெவ்வரென்பதும் ஒரு வாய்பாடு.

(உ0) தெவ்வர் (உக) தலையென மாறிகூட்டுக.

(உக) இருநதலையிடிதது (கசு) அரசபடைகடநதெனமுடிதது அதனைக் கடக்கவெனத்திரித்து அதனை (உரு) எடுத்தேறென்னும் பதாழிற்பெயரொடு முடிக்க.

உஉ. வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடையறாது தங்கின ஆரவாரம். மைபடு பரப்பு—கடற்பரப்பு.

(உச) இயைநதென்பதனை இயையவெனத்திரித்து (உஎ) உழநதவென்பதனொடுமுடிக்க; இனி (உக) ஊர்நதவெனபதனொடு முடிப்பினும் அமையும்.

உரு காலுளையென்றது காற்றுளே உளைதலையுடையவென்றவாறு. உளைதல் - விடுபடுதல.

(கசு) நெடுநதகை, காண்குவநதேன், (உசு) நின் (உஎ) கடலுழநத தாள் (கஎ) தாவலுய்யுமோவெனகூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனுற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நின்கடலுழந்த தாள தாவலுய்யுமோவென்றதனுற் காட்சிவாழ்த்தாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. 'கண்ணுறுத்து'. ரு. தசைத்த. கரு. கடந்து உஎ. உழந்தநாளே. (க.

(சஉ.) இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழன்
மீன்றேர் கொட்பிற் பனிக்கய மூழ்கிச்
சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளூசி
நெடுவசி பரந்த லடுவாழ் மார்பி
ருனம்புசே ருடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி
யன்னோர் பெரும நன்னுதல் கணவ
வண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ
மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ
கரு யிஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத் தெறிந்த தசும்புதுளங் கிருக்கைத்
தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்ட
மோம்பா வீகையின் வண்மகிழ் சுரந்து
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடிய
கரு லுளையவிர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள வரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணிய
ரொளிறுநிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிறூர்ந்து
மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தநின்
உ0 றேரொடு சுற்ற மூலகுடன் மூய
மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பௌவத்து
வெண்டலைக் குரூஉப்பிசி ருடையத்
தண்பல வருஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கக) தசும்புதுளங்கிருக்கை.

உ-ர. கயம் மூழகிச் சிரலபெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளூசியென்றது கயத்திலேமூழ்கிச் சிரல் எழுகின்றகாலத்து அதன்வாயலகை ஒக்கப் புண்களை இழைகொள்கிற்றகாலத்து அப்புண்ணின் உதிரத்திலே மறைந்தெழுகின்ற ஊசியென்றவாறு.

ரு. நெடுவசியென்றது அவ்வூசித்தழும்பினை. வடுவென்றது அப்புண்ணின் வடுவினை.

இனி நெடுவெள்ளுசியை நெட்டையென்பதோர் கருவியென்பாரு முளர்.

(ரு). அம்பென்றது அம்பாலாகிய தழும்பினை.

(ரு-சு). அம்பு சேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோர்லலாது தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சியென்றது அரசர்க்கீறில் அம்புசேருடம்பினராய்த் தம்மோடு வீரமொத்தாரோடலலாது போர்குறித்தார்தம்மோடு தும்பை சூடாமல் மாறுபட்ட மாட்சிமையுடைய வென்றவாறு.

கo-கக. இஞ்சி வீவிராய மைபதார் பூடிடி சாக புறத்து எறிந்த வென்றது மதுரகுகர்வழி இடையினை கக்றித்து இன்புறுதற்பொருட்டு இஞ்சியும் மோகது இன்புறுதற்பொருட்டுப் பவுமாக விரவித்தொடுத்த மாலையினைப்பூட்டிஅர்வாறு பயன்கோடற்குச் சாகும் புறத்தெறிந்த வென்றவாறு.

கக. தசும்புதுளங்கிருக்கையென்றது தனகளிப்புமிகுதியால தன்னை யுண்டாருடலபோல அத்தசும்பிருந்து ஆடும்படியான இருப்பெற்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'தசும்புதுளங்கிருக்கை' என்று பெய ராயிற்று.

கஉ. சேறு - சுவை.

கஉ-ங. வண்மகிழ்மட்டத்தை ஓம்பாவீகையிற் சுரந்தெனமாறிக் கூட்டுக.

இனி மணிநிறமட்டத்தினையும் ஓம்பாவீகையினது வளவியமகிழ்ச்சி யினையும் சுரந்தென இரண்டாக உரைத்தலுமாம்.

(கங) மன்னரேத்தக்(கஅ) கரிவாரந்தெரமுடிந்தது ஆதனைக் களி றாரவெனந்திரித்து (உo) மூயவெரிறனும் வி ரையொடுமுடிக்க.

(எ) பெரும, கணவ, (அ) குடுவை, (கா) கோடி பர்கினைவாமநீ (கங) சுரந்து, (கரு) மாபபொறிநதவையெண்ணிர், (உங) புணரியிற்பல வென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உக. தெணகழி. தெண்கமலிநிரை. (உ)

(சா.) கவரி முச்சிக் கார்விரி கூந்த
லூசன் மேவற் சேயிழை மகளி
ருரல்போற் பெருங்கா லிலகுவாண் மருப்பிற்
பொருங்கை மதமாப் புகுதரி னவற்றுள்
(ரு) விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெருஅக்
கடவு ணிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS

வடதிசை யெல்லை யிமய மாகத்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை யரசர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழச்
க0 சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
விரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக்
குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ
வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
கரு மருஞ்செலற் பேராற் றிருங்கரை யுடைத்துக்
கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
வரைவி லதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்
தார்கலி வானந் தளிசொரிந் தாஅங்
குறுவ ராரு வோம்பா துண்டு
உ0 நகைவ ராரு நன்கலஞ் சிதறி
யாடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குரற்
பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக
துய்வீ வாகை நுண்கொடி யுழிஞை
வென்றி மேவ லுருகெழு சிறப்பிற்
உரு கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பெறுக
மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
கண்டி நுண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்து
மகவலன் பெறுக மாவே யென்று
மிகல்வினை மேவலை யாகலிற் பகைவருந்
ஙo தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொளை முழவிற்
றொலையாக் கற்பகின் னிலைகண் டிகுமே
நிணஞ்சுடு புகையொடு கனல்சினந் தவிராது
நிரம்பகல் பறியா வேறு வேணி
நிறைந்து நெடிதிராத் தசும்பின் வயிரிய
ஙரு ருண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்
வண்கை வேந்தேநின் கலிமகி ழானே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணமுந் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ஙங) ஏறுவேணி.

க. முச்சி - கொண்டைமுடி. கவரிபோலுங் கூந்தலெனக்கூட்டுக.

ரு. விருந்தின் வீழபிடியென்றது எண்ணுகின்ற மகளிர்க்கு விருந்தாகி அம்மகளிர் விரும்பிய பிடியென்றவாறு.

இனிக் காட்டியானைகளு விருந்தாகிய அவ்வியானைகள் விரும்பும் பார்வைப்பிடி யென்பாருமுளர். பிடியினையே எண்ணியது, தங்கள் நடையொப்புமைபற்றியென்க.

(உ) மகளிரென்னுமெழுவாய் (ரு) பெருவென்னும் பயனிலைகொண்டது.

ரு. பிடியது எண்ணென்க. எண்ணுமுறையாவது சங்கு பற்பமுள்ளிட்டதொகை.

(சு) கலலோங்குநெடுவரையாகிய (எ) இமயம் (அ) தென்னங்குமரியொடு (எ) வடதிசையெலலையாகவென மாறிககூட்டுக.

எல்லையாகவென்னும்வினையெச்சத்திற்கு இவ்வாறு எலலையானவென ஒருபெயரெச்சச்சொலவருவிதது அபபெயரெச்சத்திற்கு (அ) ஆயிடையென்புழி அவ்வென்னும் வகரவீறறுபபன்மைசுட்டுப்பெயரை முடிபாககுக.

கo. சொலபலநாடென்றது ஆயிடை அரசர்நாடெலலாவற்றையும்.

கஉ - ச. பணை திரங்கும்வண்ணம் பெயல ஒளிததலானும் குன்று வறங்கூரும் வணணம் சுடா சினம்திகழ்கையானும் அருவியற்றவெனக் கூட்டியுரைக்க.

கரு. அருஞ்செலற்பேராறு - புனல நிறைநத ஆறு.

யாறென்பது ஆறெனமருவிற்று.

கரு - அ. கரையையுடைத்துத் தளிசொரிநதாங்கென உடைத்தற்றொழிலை வானத்தின்றொழிலாக்குக ; இநநீரென ஒருபெயர்வருவித்து உடைக்கவெனத் திரிக்கவுமாம்.

கன. சிலைமுழங்கியென்றது சிலைத்தலொடு முழங்கியென்றவாறு.

உக. ஆடு சிறையறுத்த நரம்பென்றது கின்னரமென்னும் புள்ளின் இசையெழுகின்ற சிறகினைத் தோற்பித்த யாழநரம்பென்றவாறு.

இனிச சிறையென்றது அநநரம்பின் ஒலியெழாமற சிறைபபடுத்தி நிற்கும் அதன் குற்றமென்பாருமுளர்.

உங. வாகையுழிஞையென்றது வாகையைமுடிவிலேயுடையஉழிஞையென்றவாறு.

இனி வாகையும் உழிஞையுமென இரண்டாககலுமாம்.

உரு. கொண்டி - கொள்ளை.

உஎ. நுண்கோல்-பிறப்புணர்த்துங்கோல்; நரம்பென்பதுமொன்று.

உஅ. அகவலன் - பாடும் பாணன்.

என்றுமென்புழி உம்மையை இசைநிறையும்மையாக்கி, அவ்வென்றென்பதனை முன் எண்ணிநின்ற வியங்கோட்களுடன்கூட்டிப் பின்னதனை (உசு) இகலவினைமேவலையென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

இனி, என்றுமென்பதனை முன்னின்ற வியங்கோட்களுடன் கூட்டலுமொன்று.

முன்னின்ற (கக) உண்டு (உ0) சிதறியென்னுமெச்சங்களையும் (உசு) மேவலையென்பதனொடு முடிக்க.

ஙூ0. தூங்குகொளைமுழவென்றது மருதகதியையுடைய ஆட்டற்கேற்றமுழவு.

ஙூக. கற்பவென்றது கலவியுடையாயென்றவாறு; பிறிதுமுரைப்ப. நின்னிலை கண்டிகுமென்றது நின்செலவத்தின்பெருமைநிலையெல்லாம் கண்டேமென்றவாறு.

ஙூஉ. தவிராதென்றது குறைதலறியாதென்றவாறு.

ஙூங. ஏறு ஏணியென்றது கோக்காலி.

அதனை ஏறுவேணியென்று வெளிப்படுத்த சிறப்பான், இதற்கு 'ஏறுவேணி' என்று பெயராயிற்று.

ஙூச. நிறைநது நெடிதிராவென்றது உண்பார்க்கு வார்த்தலால் நிறைந்து நெடும்பொழுதிராதவென்றவாறு.

(ஙூங) நிரமபகலபறியாத (ஙூச) நிறைநதுநெடிதிராத தசும்பெனப் பெயரெச்சமறையடுக்காக்குக.

ஙூரு. உண்டெனத் தவாவென்றது உணணவுண்ண அக்குடங்களை மேன்மேலும் நிறைத்தலிற் குறையாதவென்றவாறு.

(கக) குட்டுவ, (ஙூக) தொலையாக்கற்ப, (ஙூசு) வேநதே, நின்கலிமகிழின்கண்ணே (ஙூக) நின்னிலை கண்டேமென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

வேநதேயென்னும்விளி முன்னின்றவிளிகளோடு கூடுதலின் மாறுயிற்று.

இதனுச் சொல்லியது, அவன்செல்வமகிழ்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. எண்ணுமெய். கஉ. பனைதிரங்க.

க0. சொல்புனனுட்டை. கஅ. தளிபொழிந்தாங்கு. (ங)

(சுச.) நிலம்புடைப் பன்னவார்ப் பொடுவிசும்பு துடையூ
வான்றோய் வெல்கொடி தேர்மிசை நுடங்கப்
பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற

வரிய வென்னு தோம்பாது வீசிக்
(ரு) நலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கவினுங்
களைகென வறியாக் கசடி னெஞ்சத்
தாடுநடை யண்ணனிற் பாடுமகள் காணியர்
காணி வியரோநிற் புகழ்ந்த யாக்கை
முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோனறோடை
கo நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை
சேண னுயினுங் கேளென மொழிந்து
புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்
கரண்கடா வுறீஇ யணங்குநிகழ்ந் தன்ன
மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு
(ரு) நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுத றடிந்து
முரசுசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
யொழுகை யுய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை
கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை
உo முரசுடைத் தாயத் தரசுபல வோட்டித்
துளங்குநீர் வியலக மாண்டினிது கழிந்த
மன்னர் மறைத்த தாழி
வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கூ)நோய்தபுநோன்றோடை.

(க) ஆர்பபொடு (ரு) அமாகடநதெனக கூட .டுக

(ரு). கலமென்றது, தான் அணிநத ஆபரணங்களை.

அ. நிற்புகழநத யாககையென்றது நி எனை எலலாவீரரும் சொல்லிப் புகழ்தற்குக்காரணமாகிய யாக்கையென்றவாறு.

(அ) யாககையாகிய (கூ) நோயதபு நோனறோடையென்க.

யாக்கையை இங்ஙனம் சிறபபித்துக கூறுமமையான், இதற்கு, 'நோய்தபுநோன்றோடை' என்றுபெயராயிற்று.

கo. அறுகையென்பாரு மோகூர்மன்னனுக்குப்பகையாய்ச சேரனுக்கு நடபாயிருப்பானோர் குறுநிலமன்னன்.

கக. சேணனுயினும் கேளெனமொழிநதெனறது அக்கோ நீசெய்

கின்றவலிக்கு உதவிசெய்தற்குச் சேயனாயினும் எனககு அவன்தான் ,நட்பெனச்சொலலி யென்றவாறு.

கஉ. களையாப்பூசல் - ஒருவரால மாற்றவொண்ணாத வருத்தம்.

கங. அரண்கள் தா உறீஇயென்றது மாற்றார் அரண்களை அழித்தற்றொழிலைத் தன்பாலெ உறுவித்தென்றவாறு,

கசு. முரசுசெய முரச்சியென்றது அவ்வேம்பினை முரசாகச்செய்யும்படி முற்றுவித்தென்றவாறு.

முற்றுவித்தலாவது ஒழுகையேற்றலாம்படி துண்டங்களாகத் தறிப்பித்தல். களிறென்றது மோகூர்மன்னன்களிற்றினை. களிறுபலபூட்டியென்றது அவனேறும் யானைகளை அவனை அவமதித்துச் சாட்டிற்குக் கடாவோபாதியாகப் பூட்டியென்றவாறு.

பூட்டியென்றதற்கு'வாலிழை கழித்த நறும்பலபெண்டிர்,பல்லிருங் கூந்தன் முரச்சியாற், குஞ்சர வொழுகை பூட்டி' என இதன்பதிகத்து வந்தமையால், அம்மகளிர் கூந்தன்மயிர்க்கயிற்றாற் பூட்டியெனக்கொள்க.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணலென மாறிக்கூட்டுக.

கஅ. கூகையையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

கஎ - கூ. பைந்துணிகள்வைத்த இடமறந்த கூகையை அதன்பெடையாகிய குரால் கவற்றுமென்க.

வைத்தலை - விகாரம். கவலென்னும்பெயரைத் தாவென்பதுபோல வருத்தமென்றுரைக்க. கவலைகவற்றல - வருத்தல். பறந்தலையென்றது, இடுகாட்டிற் பிணஞசுடுமிடத்தை.

உங. வன்னிமன்றமென்றது அக்காட்டில வன்னிமரத்தையுடைய இடத்தினை. அதுதான் பிணத்தொடுசென்றுரெல்லாருமிருந்து மன்று போறலின், மன்றெனப்பட்டது.

உங. விளங்கியகாடென்றது தன்தொழிலிலவிளங்கியகாடென்றவாறு.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணல, நின் (கூ) நோய்தபு நோன்றொடையினை (எ) நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக; (உங)காடு (அ) காணுதொழிலவதாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீ நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கக. சேணோனாயினும். கஅ. வைத்துத்தலைமறந்த. (ச)

(சரு.) பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்
புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய வம்பி

ஞெசிவுடை வில்லி ஞெசியா நெஞ்சிற்
களிறெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்
ரு விழுமியோர் துவன்றிய வகன்க ணாட்பி
னெழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்
குண்டுக ணகழிய மதில்பல கடந்து
பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பதுக்
கo கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
நிலம்பெறு திணிதோ ளுயா வோச்சிப்
பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
சோறுவே றென்னு வூன்றுவை யடிசி
லோடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து
கரு முள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோ
லனைய பண்பிற் றாரை மன்ன
ரினியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
உo விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு
முழங்குதிரைப் பனிக்கடன் மறுதரிசி னோரே.

இதுவுமது.
பெயர் - (கங) ஊன்றுவையடிசில்

(எ) மதிலபலகடந்து (அ) உளளழித்துணட (கூ) அருபபத்துப் (கஉ) பிணம்பிறங்கழுவத்துத (கக) தோளோசசிப (அ) பணடும்பண்டும் (கஉ) துணங்கையாடியென மாறிகூடடுக.

கங. சோறுவேறெனனு அடிசிலெனறது அரசனுககு அடுசோற்றில இசசோறு வேறெனறுசொலலபபடாத அடிசிலெனறவாறு.

இவ்வடைசசிறபபானே, இதறகு 'ஊன்றுவையடிசில்' எனறு பெயராயிற்று.

கசு - எ. தோல அனைய பணபெனறது தான அம்புபடில தளராது பிறர்ககு அரணமாகும் தோறக குபோனைற பணபெனறவாறு.

(கக) குறையாது நிறையாதெனனுமெசசங்களைக (உo) கடவுமென்னும் வினையொடுமுடிதது அதனைக கடவபபடுமெனவுரைக்க.

உக. மணியிமைப்புப்போலுமின்னுக்கு மணியிமைப்பென்பது பெயராயிற்று. வேலிடுபெச்றது வேலை ஏற்றி நடப்பித்தென்றவாறு.

உஉ. கடன்மறுத்தலென்றது, கடலிற்புகுகு ஒருவினைசெய்தற்கு அரிதென்பதனை மறுத்தலை.

(சு) சேரல, (உஉ) கடன்மறுத்திசினோராகிய (கஎ) தானைமன்னர் (கஅ) இனி யாருளரோ, நின்முனனுமிலலையெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற்சொலலியது, அவனவென்றிசிறபபுக்கூறியவாறாயிற்று.(ரு)

(சகூ.) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்
சுடர்நிமி ரவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்
திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்
வண்டுபெடு கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்
ரு தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபி னுழிஞை பாட
வினிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்
சுரம்பல கடவுங் கானவாய்ப் பருதி
யூர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்
க0 பல்செருக் கடந்த கொல்களிற் றியானைக்
கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட்
டுடைதிரைப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய
வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்
செல்குவ மென்னார் பாடுபு பெயர்ந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) கானவாய்ப்பருதி.

(க) இழையர் குழையர் மாலையராகிய (ச) மகளிரெனக் கூட்டுக.

ஈ. பிற ஒளியிற் றிறலுடைமையான், இவ்வொளிக்கு ஆகுபெயரால திறலென்றுபெயராயிற்று.

எ. இன்மகிழ்சுரத்தல் - இனியமகிழ்சுசியைச் சுரத்தல்.

இதனுற்பயன முற்கூறிய புறநதருதலாகிய கொடையோடே இவர்களை மயக்கிய முகனமர்தலுமுடையரெனறவாறு.

அ. சுரம்பலவென்றது பகைவரொடு பொருநகளத்தில் தேர் செலுத்தற்கு அரிதாம்படி படையொடுவிலங்கும் அரியஇடங்கள் பலவற்றினுமென்றவாறு.

பருதியென்றது வட்டம் ; அதனையுடைமையால், தேருருளை பருதி யெனப்பட்டது.

கூ. ஊர்பாட்டு எண்ணில பைந்தலை துமியவென்றது பைந்தலை யைத் துமித்தற்கென்று தேரை வலியச் செலுத்துவதன்றி அப்பருதி தாள் ஊர்கின்றபாடுதன்னிலே யானைசெய்கின்றபோர்க்கு அஞ்சி ஓடிமடிந்தா ருடைய அளவிறந்த பைந்தலைதுமியவென்றவாறு.

இவ்வாறு பின்வருத அடைச்சிறப்பான், இதற்கு, 'கரைவாய்ப் பருதி' என்று பெயராயிற்று.

கஉ. கடலோட்டியவென்றது தன்னுளவாழவார்க்கு அரணுகிய கடல்வலியை அழித்தவென்றவாறு.

கங-ச. குட்டுவற்பாடிக்கண்டோர் பெயர்ந்துசெலகுவமென்னு ரென மாறிக்கூட்டுக.

(ச) மகளிர் (சு) உழிஞைபாட (எ) மகிழசுரத்தலிற (கஙு) குட்டுவற் (கச) பாடிக் (கஙு) கண்டோர் (கச) பெயர்ந்து செல்குவ மென்னுர் ; நிற்க வெனக்கருதுவரென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக கூறியவாறாயிற்று.(சு)

(சஎ.) அட்டா ஞனே குட்டுவ னடுதொறும்
பெற்ரு ஞரே பரிசிலர் களிறே
வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாடத்து
வளிமுனை யவிர்வருங் கொடிநுடங்கு தெருவிற்
ரு சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராலிற்
பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல
நன்னுதல் விறலிய ராடுந்
தொன்னகர் வரைப்பினவ னுரையா ஞவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (எ) நன்னுதல்விறலியர்.

(ச) தெருவின் (அ) தொன்னகரெனக் கூட்டுக.

ரு. சொரி சுரை கவரும் நெய்யென்றது நெய்யைச் சொரியும் உள் ளுப்புடையுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய்தான் ஏற்றுக்கொண்ட நெய் யென்றவாறு.

சுரையென்றது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர்.

சு. பாண்டில்விளக்கு - காலவிளக்கு.

எ. நன்னுதல்விறலியரென்றது தமது ஆடல்பாடற்கேற்ப நூலுட் சொல்லப்பட்ட அழகையுமுடையாரென்றவாறு.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

அவ்வழகினை நுதன்மேலிடடுக் கூறியவாற்றான், இதற்கு 'நன்னு தல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

அ. தொன்னகர் - அரசுடைய பழையநகரிகள.

(ரு) நெய்வழிபு உராலிற் (சு) சுடரழல (எ) ஆடுமென்றதனாற் சொல்லியது, அநத நகரிகளது செலவமுடைமை.

(க) குட்டுவன் அடடு ஆனான்; அடுதொறும் (உ) பரிசிலர் களிறு பெற்று ஆனார்; (அ) தொன்னகர் வரைப்புக்களில அவன் உரை ஆனு வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடையினையும் அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவரைகதோறலையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (எ)

(சஅ.) பைம்பொற் றுமரை பாணர்ச் சூட்டி
யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்
கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்
கடலொ டுழந்த பனித்துறைப் பரதவ
ரு வாண்டுநீர்ப் பெற்ற தார மீண்டிவர்
கொள்ளாப் பாடற் கெளிதினி னீயுங்
கல்லா வாய்மைய னிவனெனத் தத்தங்
கைவ லிளையர் நேர்கை நிரைப்ப
வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
கo முனைசுடு கனையெரி யெரித்தலிற் பெரிது
மிதழ்கவி னழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்
பல்பொறி மார்பநின் பெயர்வா ழியரோ
நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன் மண்டி
மலிபுன னிகழ்தரு நீநீர் விழவிற்
கரு பொழில்வதி வேனிற் பேரேழில் வாழ்க்கை
மேவரு சுற்றமோ டுண்டினிது நுகரும்
தீம்புன லாய மாடுங்
காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கரு) பேரேழில்வாழ்க்கை.

ரு. நிலைஇயென்றது நிலைப்பித்தென்னும் பிறவினை.

கடலொடுழந்தவென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு. 'பரதவ' என்றதனுஞ்சொல்லியது, அக்கடலின் உழத்தற்றொழிலொப்புமைபற்றி அக்கடற்றுறைவாழும் நுளையற்குப்பெயராகிய பரதவனென்னும்பெயரான் இழித்துக்கூறினன்போலக் குறிப்பாற் உயர்த்து வென்றிகூறினனாகக் கொள்க.

ரு - கூ. தாரத்தையெ விரித்து (கூ) ஈயுமென்பதனொடுமுடித்து, ஈயுமென்னும்பெயரெச்சத்தினைக் (எ) கல்லாவாய்மையனென்னும் காரணப் பெயரொடுமுடித்து அப்பெயரை இக்கவிகூறுகின்றான் பிறர்கூற்றினைக் கொண்டுகூறுதற்கண்வந்த எனவொடுபுணர்த்துக் கடனுட்போர்செய்து அரிதிற்பெற்றபொருளை எளிதாக மனங்கொளாராப்பாடலையுடைய தரம் போதாதார்க்குக் கொடுக்கும் பேதை இவனென இழித்துக்கூறற்கேற்பக் கைவலினையர் அடைவே தத்தம் கையைச் சுட்டிநினைக்கும்படி இரவலரிடத்து வணங்கியமென்மையையெ வுரைக்க. ஆண்டு நீர்ப்போகுபெற்ற தாரத்தையென்றான், இக்கவிகூறுகின்றான்; அவ்வருபிறகுமுடியாகிய ஈயுமென்றது கூறுகின்றார் கைவலினையர். அகைவலினையர் மறிற்றாக இக்கவி கூறுகின்றானுக்குக் கொண்டுகூடடாகப் புகுதமையான், அவ்விரண்டாவதற்கு அவ்வீயுமென்னும்வினை முடியாமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிறவாறுங் கூறுப.

எ. கலலாவாய்மையனென்றது கல்லாததன்மையை உண்மையாக வுடையனென்றவாறு.

கக. மாலையொடென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு.

கக - உ. சாநதுபுலர்மார்பவெனக் கூட்டுக.

கச. மலிபுனலையுடைமையின், யாறுமலிபுனலெனப்படடது. நிகழ் தருந்தீநீரென்றது அவ்வியாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற இனியபுதுநீரென்றவாறு.

கரு. பொழில வதி வேனிற் பேரெழில வாழ்க்கையென்றது வேனிற்காலத்து மனையிலலைவகாது பொழிலகளிலேவதியும் பெரிய செலவ அழகையுடைய இல்வாழ்க்கையென்றவாறு.

வேனிற்பொழிலவதியென்க.

(கரு) வாழ்க்கையையுடைய (கஎ) ஆயமெனக்கூட்டுக.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'பேரொழில்வாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

இனிப் பொழில்வயவேனிலென்பதுபாடமாயின், பொழில்வயப்படுவதான பொருளுண்டாகிய வேனிலெனவுரைக்க.

கசு. இனிதுநுகருமென்றது சுற்றத்தோடு உண்டலேயன்றிச் செல்வமுடையார் அச்செல்வத்தாற் கொள்ளும் பயன்களெல்லாங் கொள்ளுமென்றவாறு.

கஎ. புனலாயம் - புனலாடற்குவந்த திரள்.

(ச) பரதவ, (கூ) வணங்கிய சாயலையும் வணங்கா ஆண்மையினையுமுடைய (கக) சாந்துபுலர் (கஉ) மார்ப, நின்பெயர் (கஅ) பெருந்துறை மணலினும் பல (கஉ) வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (அ)

(சகூ). யாமுஞ் சேறுக நீயிரும் வம்மின்
நுயலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்
கொளைவல் வாழ்க்கைநுங் கிளையினி துணீஇயர்
களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க
ரு வொளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வெஃகுநுரந் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்
வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
மொய்வளஞ் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர்
வலம்படு குழூஉநிலை யதிர மண்டி
கo நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்
நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி
மழைநாட் புனலி னவற்பரந் தொழுகப்
படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து
படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்ப
கரு வளனற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக்
கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த
பெருஞ்சினக் குட்டுவற் கண்டனம் வரற்கே.

நுறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கo) செங்கைமறவர்.

ச. கடுமா தாங்கவென்றது காலகடியகுதிரைமேலாட்கள் வேண்டிய அளவுகளிலே செலவை விலக்கிச்செலுத்தவென்றவாறு.

ரு. திரிந்துகொட்பவென்றது மறிந்துதிரியவென்றவாறு.

சு. கைகவர்கடுந்தாரென்றது மாற்றார்படையில் வகுத்துநிறுத்தின கைகளைச் சென்றுகவரும் கடிய ஆசிப்படையென்றவாறு.

(சு) கடுந்தாரையுடைய (எ) வேந்தரெனக்கூட்டுக.

அ. மொய்வளஞ்செருக்கியென்றது வலியாகியசெலவத்தானே மயங்கியென்றவாறு.

மொய்யென்பது ஈண்டு வலி.

கo. நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவரென்றது பகைவருடலில் தாங்கள் எறிந்த வேல்முதலியகருவிகளைப் பறிகின்றகாலத்து அவருடைய உடலுருகுருதியை அளைந்துசிவந்த கையையுடைய மறவரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'செங்கைமறவர்' எனறு பெயராயிற்று.

(கo) மறவரது (கக) குருதியெனக்கூட்டுக.

(கூ) குழூஉநிலை அதிரமண்டிக் (கக) குருதி (கஉ) ஒழுகப் (கங) பிணம்பிறங்கப் பாழ்பலசெய்து (கச) முரசம்நடுவடசிலைபப (கரு) வளனற நிகழ வாழுநர் பலர்பட (கசு) விறலவேம்பறுத்தவெனமுடிக்க.

கரு. வளன்அற நிகழ்நதென்ற துசெலவமானது அறும்படியாகக் கொள்ளைநிகழவென்றவாறு.

நிகழவெனத்திரிக்க.

இனிவளனறவெனாவும் நிகழ்நதுவாழுநரெனவும் அறுத்து நிகழ்தலை வாழ்வார்மேலேற்றி நிகழ்நதுவாழுதலெனறலுமாம்.

ஆண்டு, நிகழ்தல் - விளக்கம்.

(கஎ) குட்டுவற்கண்டனம்வரற்கு (க) யாமும் சேறுகம்; (ஏ) நும்கிளை இனிது உணீஇயர்; (உ) விறலியர், (க) நீயிரும் வம்மினெனகூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் வரையாவீகை கூறியவாறாயிற்று. (கூ)

(ருo.) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்பக்
கான்மயங்கு கதழுறை யாலியொடு சிதறிக்
கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
வளங்கெழு சிறப்பி னுலகம் புரைஇச்
ரு செங்குணக் கொழுகுங் கலுழி மலிர்நிறைக்
காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு
மூன்றுடன் கூடிய கூட லனையை
கொல்களிற், றுரவுத்திரை பிறழ வவ்வில் பிசிரப்
புரைதொல் வரைப்பி னெஃகுமீ னவிர்வர
கo விரவுப்பணை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க்

கரண மாகிய வெருவரு புனற்றார்
கன்மிசை யவ்வுங் கடலவும் பிறவு
மருப்ப மமைஇய வமர்கடந் துருத்த
வாண்மலி மருங்கி னடைகப் படித்து
கரு நல்லிசை நனந்தலை யிரிய வொள்ளு
ருருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு
வண்ண நீவி வகைவனப் புற்ற
வரிஞிமி றிமிரு மார்புபிணி மகளிர்
விரிமென் கூந்தன் மெல்லணை வதிந்து
உ0 கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
பொழுதுகொண் மாபின் மென்பிணி யவிழ
வெவன்பல கழியுமோ பெரும பன்னாட்
பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்
பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது
உரு கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
பீடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கக) வெருவருபுனற்றார்.

(க) மாமலைக்கணணே (உ) உறைசிதற்பெனகூடடி அதனைச்சிதற வெனத்திரிக்க.

ச. உலகம் புரைஇயென்றது உலகததைப் புரநதென்றவாறு.

எ. மூன்றுடன் கூடிய கூடலென்றது அக்காவிரிதானும் ஆன்பொருநையும் * குடவனுறுமென இம்மூன்றும்சேரக்கூடிய கூட்டமென்றவாறு.

(சு) காவிரி அனையையாவதேயனறி (எ) மூன்றுடன்கூடிய கூட்டத்தனையை யெனககொளக.

அ. உரவுத்திரைபிறழவென்றது வலியதிரைகள் தம்மில் மாறுபட்டுப் புடைபெயரவென்றவாறு.

அவ்வில பிசிரவென்றது அவ்விற்கள அத்திரைக்குப்பிசிராக வென்றவாறு.

பிசிரவென்றது பெயரடியாகப் பிறநதவினை.

---

* குடவனெனறாற் போல்வதோர் யாறுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

(அ) பிறழவென்றது முதலாகக்கொண்ட செயவெனெச்சங்களை (கசு)நிரப்பினையென்னும் பிறவினையோடு முடிக்க.

கo. பணையாகிய முழங்கொடியென இருபெயரொட்டு.

(கo) ஒலியையுடைய (கக) புலவனெனக் கூட்டுக.

கo. வெரீஇய வேந்தரென்றது தம்பகையை வெருவி இவன்றன்னுடன் நட்பாகிய வேந்தரென்க.

கக. வெருவருபுனற்றுரென்றது தன்னை அடைத்தார் வெருவாத்தக்க புனற்றுரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு'வேருவருபுனற்றுர்' என்றுபெயராயிற்று.

புனற்றுரென்றதனைத் தார்ப்புனலென்றவாறுகக்கொள்க.

கசு. உருப்பெறாததனைச் சினத்தீயென்றவாறுகக் கொள்க.

ஆதலினென ஏதுபபொருட்கணின்ற ஐந்தாவதற்கு யாதினை ஒன்றுகேட்கின்றேனென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

(கசு) சாந்துபுலர (கஎ) வண்ணநீவவெளத்திரிக்க.

கஅ. மார்புபிணி மகளிரென்றது மார்பாற்பிணிக்கப்பட்டமகளிரென்றவாறு.

கக. வதிந்தென்னுமெச்சத்தினைப் (உக) பொழுதுகொளென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(உo) முயக்கத்துப (உக) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியென்றது முயக்கத்திலே இராப்பொழுதைப் பயன்கொண்ட முறைமையினையுடைய மெலலிய உறககமென்றவாறு.

மென்பிணியென்றது புணர்ச்சியவதிக்கண் அப்புணர்ச்சியுலையலான் வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப் பூவெனறுநினைவினறுய்ப் பிணியவிழவெனப் பூத்தொழிலாற்கூறினுளெனக.

உஉ. நாள்பல எவ்வகழியுமோவெனநாளெண்ணுவது வருவிக்க.

பின்னின்ற பன்னுளென்பதனைப (உங) பாசறைமரீஇயென்பதனோடுகூட்டுக. மரீஇயெனபதனை மருவவெனதிரித்து மருவுகையாலெனக.

உச. பாடரிதியைந்த சிறுதுயிலென்றது இராப்பொழுதெல்லாம் பகைவரை வெலகைக்கு உளத்திற்சென்ற சூழ்ச்சிமுடிவிலை அரிதாகப் படுதலியைந்த சிறுதுயிலென்றவாறு.

(உச) சிறுதுயிலையுடைய (உசு) கண்ணெனக்கூட்டுக.

(உச) இயலாது (உரு) இசையெடுப்புமெனக்கூட்டுக,

உரு. இமிழிசையென்றது இமிழிசையையுடைய இயமரங்களை.

கோடு-சங்கு. முழங்கென்றது அவ்வியமரங்களுக்கு இடையிடையே முழங்குகின்றவென்றவாறு.

உசு. பீடுகெழுசெல்வமென்றது படைச்செல்வம்; பீடு - வலி.

மரீஇயகண்ணென்றது அப்படைமுகத்திலே நாள்தோறும் அமர்ந்தும் துயிலெழுந்தும் உலவிப் பழகின கண்ணென்றவாறு.

(எ) நீகூடலனையை; (உஉ) பெரும, (கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்னார் (கசு) உருப்பறநிரப்பினையாகையாலே, யான் நின்னை ஒன்று கேட்கின்றேன்; (உசு) பீடுகெழுசெல்வம் மரீஇயகண் (உ0) முயக்கத்துப் (உக) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியவிழ (உஉ) நாள்பல நினக்கு எவன் கழியுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்காமவேட்கையிற் போர்வேட்கை மிகுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

(கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்னார் (கசு) உருப்பறநிரப்பினையென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்கூறினமையால, துறை வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

அ. 'கொலகளிறு' என்பது கூன். (க0)

இதன்பதிகத்துக் கடவுட்பத்தினியென்றது, கண்ணகியை.

இடும்பிலென்றது இடும்பாதவனத்தை. புறம் - அவ்விடம்.

வாலிழைகழித்தபெண்டிரென்றது, அப்பழையன் பெண்டிரை.

கூந்தன்முரற்சியென்றது, அவர்கூந்தலை அரிந்துதிரித்த கயிற்றினை.

குஞ்சரவொழுகைபூட்டியது அப்பழையன் வேம்பினை ஏற்றிக்கொண்டுபோதற்கு.

குடிக்குரியோரென்றது அரசிற்குரியாரை.

(பதிகம்.)

வடவ ருட்கும் வான்றோய் வெல்கொடிக்
குடவர் கோமா னெடுஞ்சேர லாதற்குச்
சோழன் மணக்கிள்ளி யீன்ற மகன்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்
கானவில் கானங் கணையிற் போகி
யாரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை
யின்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி
யினங்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு
மாறு வல்வி லிடும்பிற் புறத்திறுத்
துறுபுலி யன்ன வயவர் வீழச்
சிறுகுர னெய்தல் வியலூர் நூறி
யக்கரை நண்ணிக் கொடுகூ ரெறிந்து

பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்
முரசை முழுமுத றுமியப் பண்ணி
வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்
பல்லிருங் கூந்தன் முரற்சியாற்
குஞ்சர வொழுகை பூட்டி வெந்திற
லாராச் செருவிற் சோழர்குடிக் குரியோ
ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறுத்து
நிலைச் செருவி னுற்றலை யறுத்துக்
கெடலருந் தானையொடு

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைக் கரணமமைந்தகாசறு செய்யுட் பரணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு; அவைதாம்: சுடர்வீ வேங்கை, தசும்புதுளங்கிருக்கை, ஏறுவேணி, நோய்தபுநோன் றொடை, ஊன்றுவையடிசில், கரைவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விறலியர், பேரெழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன்மகன் குட்டுவன்சேரலையுங் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆறாம் பத்து.

(ருக.) துளங்குநீர் வியலகங் கலங்கக் கால்பொர
விளங்கிரும் புணரி யுருமென முழங்குங்
கடல்சேர் கானற் குடபுல மூன்னிக்
கூவற் றுழந்த தடந்தா ணாரை
ரு குவியிணர் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்
வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பி
னடும்பம லடைகரை யலவ ஞடிய
வடுவடு நுணணயி ரூதை யுஞற்றுந்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்
க0 தியலின ளொல்கின ளாடு மடமகள்
வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி
யரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞரலும பனிப்பௌவத்துக்
கரு குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த
பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
வண்பிணி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்த
னனையுறு நறவி ஞடுடன் கமழச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கின்
உ0 வாணகை யிலங்கெயிற்
றமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வெள்வே லண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
வுள்ளுவர் கொல்லோநின் னுணரா தோரே
உரு மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்
செயிருடைய வரவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
பெருஞ்சினப்புய லேறனையை
தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கு

௩௦ மெஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மீறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்து நளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ லிளையர் கையலை யழுங்க
௩௫ மாற்றருஞ் சிற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையா னெடுந்தகை செருவகத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (அ) வடுவடுநுண்ணயிர்.

௩. குடபுலமென்றது தன் நகரிக்கு மேலபாலாம்.

(௫) மாச்சினைசசேக்கும் (க) பொழில, (சு) வண்டுஇறைகொண்ட (க) பொழில், (எ) அடைகரைப் (க) பொழிலெனக்கூட்டுக.

அ. வடுவையடுதல - வடுவைமாய்த்தல. ஊதை உஞற்றுதல - அவ் வடுமாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே முயலகை. அயிர் - நுண்மணல்.

வடுவைமாய்க்கும் நுணணயிரெனற்பாலதனை வடுவடுநுண்ணயி ரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வடுவடுநுண்ணயிர்' என்று பெயரா யிற்று.

௧. பொழிற்கண் ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்றென்றவாறு.

௧௬. இயலுதல - உலாவுதல். ஒலகுதல - அசைதல்.

௧௧. வெறியுறுநுடக்கம்-இயலபாக நுடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய விகாரத்தால் நுடங்குதல.

௧௩. அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

௧௧ - ௩. வெறியுறுநுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுக.

(௧௩) அரவழங்கும் (௧௨) பெருமலைப (௧௩) பெருந்தெய்வமென மாறிக்கூட்டுக.

௧௨. பெருமலை - இமயம்.

(௧௫) குண குட கடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை பின்கூறு கின்றமையான், (௧௪) வளைநரலும் பனிப்பௌவமென்றது தென்னெல்லை யாம்.

(கங) தெய்வத்துப் (கச) பௌவத்து என்னும் அத்துக்கள் ஈவிரடுச் சாரியைப்பொருண்மையைச் செய்யாமையின், அசைநிலையெனப்படும்.

கரு. ஓடு எண்ணொடு. ஆயிடையென்றது அவற்றின்நடுவென்றவாறு.

(கங) பெருந்தெய்வம் (கச) பனிப்பௌவம் (கரு) குணகடல் குடகடலாகிய அவ்வெனக் கூட்டுக.

கரு. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல வகாரவீற்றுப் பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

கரு - சு. ஆயிடைமணந்த பந்தரென்றது ஆயிடையிலுள்ள அரசரும் பிறரும் சேவித்தற்குவந்துபொருந்தின பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுள்ளாரை.

கசு. பந்தரந்தரமென்றது பந்தரின் உள்வெளியை. வேய்தல் - வேய்ந்தாற்போல(கஎ) நெய்தன்மாலைகளை நாற்றுதல். வேயவெனத் திரிக்க.

கஅ. நறவினொடுவென ஒடுவிரிக்க.

உஉ. பாடல்சான்றென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

உங. மெலலியனென்றது ஐம்புலன்களிடத்தும் மனநெஞ்சியுடையனென்றவாறு.

(உஎ) கடுஞ்சினத்த (உசு) அரவென மாறிக்கூட்டுக.

ங0. படைவழிவாழநரென்றது படையிடமாகவாழும் படையாளரை.

(ஙக) மறங்கெழு (ஙஉ) கண்ணியெனக்கூட்டுக.

ஙஉ. நிறம்பெயர்தல் - உதிரத்தால் நிறம்பெயர்தல். ஊறளத்தல் - உறுதற்கு ஆராய்தல.

(ஙச) கையலையழுங்கவென்னும் எழுவாயையும் பயனிலையையும் ஒருசொல்நீர்மைப்படுத்தித் (ஙங) தண்ணுமையென்னுமெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்குக.

ஙசு. நோக்கென்றது மாற்றார்படையைத் தப்பாமல் ஒன்றாகக் கொல்லக்கருதின நோக்கென்றவாறு.

(ஙஉ) பருந்தூறளப்பக் (ஙச) கையலையழுங்கவெனநின்றசெயவெனச்சங்கை (ஙசு) நோக்கலையென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (ங) குடபுலமுன்னிப் (கங) போந்தைப் பொழிலணிப்பொலிதந்து (கஎ) நெய்தல (கஅ) நறவினொடுகமழ (உக) விறலியாது (உஉ) பாடல் காலப் புறத்துவினையின்மையின் வினைத்தத்திலே நீடியுறைதலாலே, நீ அவ்வாறுநீடியதறியாது (உங) அண்ணல் மெலலியன்போன்மென (உச) நின்னைஉணராதோர் உள்ளுவர்களோ; நீதான் (உசு) அரவோடொக்கு

நின்பிகைவரைக் கடுக அழிககவேண்டுநிலைமையில அவ்வாவினைக கடுக வழிக்கும் *(உஅ) உருமேற்றினையொப்பை ; அவ்வாறு விரையசசெய்யு நிலைமைக்கண் நினக்கேற்ப (ங0) நினபடைாழிவாழநரும் காலாண்மேற்செல லாது (உகூ) தாங்குநர் யானைக்கோடுதுமிக்கும் (ங0) எஃகுடைவலத்தாரா யிருப்பர்; அவ்வாறு நீ அழியாது மாறுபாடாற்றிபபொருதழிககும்வழி (ங உ) நின்முடிக்கண்ணியை உதிரம்தெறித்தலால நிறம்பெயாதலிற் பருநது உறு தற்களப்ப நின்முன்னர்வழங்கும் (ங ங) மாககட்டண்ணுமை நினனெதிர் நின்று மாற்ருரெயதலையுடையஅமபு கணகிழிததலால (ங சு) ஒலியொழியக் (ங ரு) கூற்றம் (ங சு) வலைவிரித்தாற்போலக களத்தில எதிரநத மாறருர் படையெலலாம் ஒனருககொலலக் கருதி நோகஇை நோகஇனை யுடையை; (ங எ) நெடுநதகாய, இவ்வாறு செருவகத்துக கடியையெனவினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொலலியது, அவனவினைத்துமென்மையும் செரு வகத்துக் கடுமையும் உடனகூறியவாருயிறது.

உகூ. தாங்குநா தடககையானைத தொடிககோடுதுமிககுமென்று எதிருன்றினாமேற்சேறல கூறினமையான, இஃது எடுததுசசெலவினமேற ருய் வஞ்சித்துறைப்பாடாணுயிற்று.

(கங) 'அரவழங்கும்' எனபதுமுதலாக இரணடுகுறளடியும், (கசு) 'பந்த ராநதரம் வேயுரது' எனன ஒருசிநதடியும (கக) 'படர்நுதல்' எனபது முதலாக இரணடு குறளடியும், (உரு) 'மழைதவழும்' எனபதுமுதலாக நாலு குறளடியும் வநதமையான, வஞ்சித்துறாகுமாயிறது.

உகூ 'தாங்குநா' எனபது கூன.

(பி - ம்.) கஉ. விலங்குமடடுமணி. ங ரு. மாவருங்கூற்றம்.
கங. அரவுவழங்கும். ங எ. கடியைநெடுநதகை
ங ங. தூகணைகிழித்த. செருவததானே.(க)

(ருஉ). கோடிநுடங்கு நிலைய கொலகளிறு மிடைந்து
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
யருங்கலந் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கந் திசைதிரிந் தாங்கு
ரு மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃறேன்
மெய்புதை யரண மெண்ணு தெஃகுசுமந்து
முன்சமத் தெழுதரும் வன்க ணுடவர்
தொலையாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க
வுயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பலர்பட

கo நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரைஇய
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
மூழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழூஉப்புணை யாகச்
கரு சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயலுங் கோதை யூரலந் தித்தி
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித ழவிழகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்
உo பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்றுநின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாரா யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை
உரு கதுமென வுருத்த நோக்கமொ டதுநீ
பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்குவல் லுநையோ வாழ்கநின் கண்ணீ
யகலிரு விசும்பிற் பகலிடந் தீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்
ஙo றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட
வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே.

துறை - குரவைநிலை.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (உஉ) சிறுசெங்குவளை.

(ச) வங்கம் திசைதிரிநதாங்குக (க) கொலகளிறுமிடைநதென மாறிக் கூட்டுக.

கங. திருநாறுவிளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம் தோன்றும் விளக்கு.

கச. நளிதல - தன்னைச சேவிககுமகளிரொடு குரவையாடிச்செறிதல்.

௨௭. ஊரலந்தித்தி - ஊரலையுடைய தித்தி; அம்முச் சாரியை.

௧௮. ஈரிதழ் - குளிர்ந்த இமை.

௧௯. அவிழகமென்றது அவிழ்ந்தபூவினை.

உ௨. தான்அவனை எறிதற்குலக்கியசிறியதொருசெங்குவளையெனச் சிறுமையால் அவள்மென்மைகூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'சிறுகெங்குவளை' என்று பெயராயிற்று.

(உ௩) இரப்பவென்னும் செயவெனச்சத்தினைக் (உ௪) கையதை யென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உ௨) சிறுசெங்குவளை (உ௫) பெயர்வோள்கையதையென முற்றாக அறுத்து (உ௬) அதுவெனப் பின்சுட்டிற்றாக்குக.

உ௮. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

௩௦. உருபுகிளர்வண்ணம் - நிறம்விளங்கின தன்மை.

(௩௦) வண்ணங்கொண்ட (௩௧) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞாயிறு போலக் கோபித்து எதிர்நின்றவேந்தரென உரைக்க.

(௧௦) நல்லமர்க்கடந்த நின்றடக்கை (௧௧) இரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை இரைஇய (௧௨) மலர்பறியாவெனக்கேட்டிகும் ; இனி, (௧௫) துணங்கைக்குத் (௧௬) தலைக்கைதருதுநீ (௧௭) நளிந்தனைவருதல் உடன்றன ளாகி (௧௮) நின்னரிவை (உ௧) நின் (உ௨) எறியர்ஒக்கிய சிறுசெங்குவளை யானது (உ௬) நீ (உ௩) ஈயென்று இழிந்தோன்கூற்றான் இரப்பவும்நினக்கு ஈந்து போகாது நின்இரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு (உ௫) யாரென்று பெயர்வோள் கையதாயிருந்தது; அவ்வாறு இரந்துநீபெறாது (உ௬) அவனை உருத்த நோக்கமொடு அதை அவள்பானின்றும் (உ௭) பகுத்துக்கொள்ள மாட்டாயாயினை ; அவ்வாறு அது பகுக்கமாட்டாதநீ (௩௧) வேந்தர்க ளெயிலைப் (உ௮) பகுத்துக்கோடல் (உ௯) யாங்குவல்லையாயினாய் ; நின் கண்ணிவாழ்க வெனமாறி வினைமுடிவுசெய்க.

(உ௮) பாஅல் (உ௯) யாங்குவலலுகையோவென்றதன்முன் (௩௧) எயிலென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கைவண்மையொடும் வென்றியொடும் படுத்து அவன் காமவின்பச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டு, துணங்கையாடுதல்காரணமாகப்பிறந்த ஊடற்பொருட் டாகையாற் குரவைநிலையென்றவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௪. என்னாது. உ௨. எறியரோச்சிய.
௧௮. பேரிலரிவை. உ௯. வல்லினையோ.
உ௦. பலசெல; 'பல்செங்'.

(ருகூ.) வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்
கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்
ரு ரெல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு
மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்
கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
கo யொன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னோ ரோம்பிய
வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்
பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி
கரு லெழுஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைச
குழூஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணிற்
றேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத
லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
உo மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (அ) குண்டுகண்ணகழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறுக்கும்படி நின்னொடு எதிர்ந்த அரசரென்றவாறு.

உ. நாடுதிறை கொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்ப வென்றவாறு.

திறைதரவென்றதற்குத் திறைகொடுப்பவென்றது இடவழுவமைதி.

(ரு) நலகினையாகுமதி எம்மென்று (உ) திறைகொடுப்பவெனக் கூட்டுக.

ச. வைப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

• சு. சிலம்பும் தழையும்(சுரு)புரிசைக்கண் தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல் நும்காலிற்கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையுமொழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலிலவாமும் வெற்றிமடந்தைக்கு அணியென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடைச்சிறப்பால், இதற்கு, 'குண்டுகண்ணகழி' என்று பெயராயிற்று.

கூ. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய் புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொள்க.

(சுரு) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக) நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டு.

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்னாற்கொணடு பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி. கொடுத்தவெனவே கொண்டுகொடுத்தவெனக கோடலென்பது போந்தபொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச சொலலிற்றுகுக. மன்னெயிலலலதென்புழி மன்னெயிற்கண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கங) எயின் முகப்படுத்தலென்பதிடமாகப் படுத்தலெனபதோர்சொலவருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னும்பின்னுமென்றது முன்னோர் தாங்கள இறப்பதற்கு முன்னும் இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோம்புதலாவது முன்னோர் தமக்குப்பின்னும் இவ்வரசாள்வாரும் நம்மைப்போல இவ்வாறு ஓம்புகவென நியமித்துவைத்தல்.

கங. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம், நினக்குத்தகுவதொன்றன்றென்றவாறு.

கசு. குழூஉநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த கோபுரவாயிலென்றவாறு.

கஎ. தேமென்றது தேனீ. கடாம் - மதிலகண்டுழிப் போர்வேட்கையாற்பிறக்கும் மதம்.

(க) நீ வேண்டுபுலத்திறுத்து அவர் (உ) திறைகொடுப்ப (ங)அருளி (ச) நின் (ரு) மூதூர்ச்செல்குவையாயின், (கச) குருசில, (கங) வளையினும் (கச) பிறிதாறுசெல்; செல்லுதற்கு யாதுகாரணமெனின், (கசு)புதவிற்கதவு மெய்காணின், (உக) ஆங்கு நின்கரிறு தாங்கலாகா; தாங்கவேண்டுவதேல்,

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ) நின்முன்னோ ரோம்பிய (கங) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

(ரு) 'செல்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மதி' என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறு' என்பதன்பின் (கங) 'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது' என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறு யிற்று.

இதனுற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளலொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடறரையார்த்த. கஎ. காழகநீவி.
சு. செம்பொற்சிலம்பு. (ங)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
யுள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ
ளேந்தெழின் மழைக்கண் வளைந்துவர விளமுலைப்
ரு பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய் கூந்தன்
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் பாட
விரவலர் புன்கண் டீர நாடொறு
முரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி
யனையை யாகன் மாறே யெனையதூஉ
கo முயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்
றிருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
நிலந்தப விடூஉ மேணிப் புலம்படர்ந்து
படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்பத்
தோமர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மா
கரு ரேவல் வியங்கொண் டிலையரொ டெழுதரு
மொல்லார் யானை காணி
னில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கஎ) நல்லாத்தானை.

க. வள்ளியென்பதற்கு வள்ளியையென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை முடியென்றவாறு.

முடித்தியென்றது ஈண்டு முன்னிலையேவல்வினை.

கூ. தடைஇய அமை - பெருத்தமுங்கில.

(சு) நின்மறம்பாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி, நின்மறம்பாடாநிற்க அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுரைக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (சு) ஆகலென்னும்தொழிற்பெயரொடு முடிக்க.

சு. அணையையாகன்மாறேயென்றது அவ்வீசுதற்கேற்றஅத்தன்மையையுடையையாகையானென்றவாறு.

மாறென்பது ஆனென்னும் உருபினபொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.

அத்தன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொலுமுதலாயின.

எனையதுஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு; உம்மை நெடுங்காலமேயன்றிச் சிறிதுகாலமுமென எச்சவும்மை.

கஉ. நிலந்தப இடுஉம் ஏணிப்புலமென்றது நிலவகலம்குறைபட இட்ட எல்லையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது, மாற்றார்பாசறையை.

(கங) முரசம் நடுவட் (கஉ) படர்ந்து (கங) சிலைப்பவெனக் கூட்டி முரசம் பாசறைநடுவே தானை நின்று தன்னொலி பாசறையெங்கும்படர்ந்து கொண்டு படையை ஏவியொலிப்பவெனவுரைக்க.

கச. தோமரம் - தண்டாயுதம். வலத்தினென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

(கச) நாமஞ்செய்ம்மார் (கரு) இளையரொடெழுதரும் (கசு) ஒல்லாரெனக்கூட்டுக.

கரு. ஏவலவியங்கொண்டென்றது இளையரை முன்பு போர்க்குக் கையும் அணியும்வகுப்புழி ஏவித் தாமும் ஏவல்களைச் செய்துகொண்டென்றவாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரண்டாவதுவிரிக்க. வியம் - ஏவல்.

(கசு) யானைகாணின் (கஎ) நிலலாத்தானையென்றது காலாள்முதலாயினவற்றைத் தரமல்லவென்று கழித்துநின்று யானைகாணின் நில்லாது செல்லும் தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நில்லாத்தானை' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. இறைகிழவோயென்றது இறைவனுத்தன்மையையுடையாயென்றவாறு.

(கஎ) இறைகிழவோய், நினனை(க)வள்ளியனென்றுயாவரும் கூறுதலானே நின்னைக் காண்பேன்வந்தேன்; (உ) யான் உள்ளியதனை நீமுடிப்பாயாகவேண்டும்; நின்கண்ணிவாழ்வதாக; (சு) விறலியர் நின்மறம்பாட (எ)

இரவலர்புன்கண்டீரும்படி (அ) நன்கலங்களை வரைவிலவீசி (கூ) அத்தன்மையையாகையாலே, என்போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (கo) இவ்வுலகத்திலேநின்று உயர்நிலையுலகத்திற்செல்லாதே (கக) இவ்விருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையுங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி-ம்.) ௩. வீங்கறை. அ. வரைவிலை. (ச)

(௫௫.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
வின்னிசைப் புணரி யிரங்கும் பௌவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
௫ கமழுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
செவ்வூன் றோன்று வெண்டுவை முதிரை
வாலூன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்
௧௦ வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றோன்றல்
வேண்டுவ வளவையுள் யாண்டுபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி
௧௫ விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலாச்
சென்று லியரோ பெரும வல்கலு
நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற
நீடுவரை யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக லாண்மைத்
௨0 தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா
ளோங்க லுள்ளத்துக் குருசினின் னாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ச) துஞ்சும்பந்தர்.

(ங) பௌவத்து (ச) நன்கலவெறுக்கையென்றது பௌவத்திலே வந்த நன்கலமாகிய செல்வமென்றவாறு.

ச. பந்தா - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு, 'துஞ்சும் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

எ. செவ்வுன்றோன்று வெண்டுவையென்றது அரைத்துக்கரைத்த மையால் தன்னிற்புக்க செவ்வுன்தோன்றாத வெள்ளிய துவையென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

அ. வாலூனென்றது வெண்ணிண ஊனென்றவாறு.

வல்சிமழவரென்றது தம்செலவச்செருக்கானே சோறுண்பது பெரிதன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

கo. இரவலரையென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தால தொக்கது; இரவலரைவேண்டியென்றது தன்னுட்டு இரவலரின்மையின், அவரைப் பெறவிரும்பியென்றவாறு.

கக. தேரிற்றந்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருள்வழித் தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தேராரெனன உருபுவிரிக்க; தேரெனத் தோர்ச்சியாக்கி, அவ்விரவலரை அவருள்ள விடத்தில் தேடிஅழைத்தென்றுமாம்.

கச. பொங்கலாடியென்றது எஃகின பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(கரு) வெண்மழைபோலாச (கசு) சென்றுலியரென்றது அம்மழை பெய்துபுறந்தரும் கூற்றையொத்து அது பெய்துவெண்மழையாகக கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிகவென்றவாறு.

கஅ. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க; அடுக்கம் - ஈண்டு அடுக்குதல்.

(கசு) அல்கலும் (கஅ) நாடுகைக்கொண்டு (கஎ) வேந்தர்தாழிந்து அலறப் (ககூ) பொருது சினந்தணிந்த செருப்புகலாண்மையென மாறிக்கூட்டுக.

(ககூ) ஆண்மையினையும் (உo) வாளினையும் (உக) உள்ளத்தினையுமுடைய குருசிலென்க.

(கரு) மழையை அவன்றன்னோடு உவமியாது அவன் (உக) நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன் நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(க) ஆன்றோர்கணவ, சான்றோர்புரவல, (உ) நின்னயந்து வந்தனென்; கொற்றவ, (சு) பொரும, (அ) மழவர்மெய்ம்மறை, (கூ) கோவே, அண்ணல், (கஉ) தோன்றல், (கசு) பெரும, (உக) குருசில், நின்னாள் (கரு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றுலியரோவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட வேண்டுதலின், மாறுயிற்று.

இதனுற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்தலும் தன்குறையும்கூறி வாழ்த்தியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. மழைபோலச். கசு. பொருதுமுரண்செருக்கிய. கஅ. நெடுவரை. (ரு)

(ருசு) விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்
கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
(ரு) திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி.

(ரு). பூணன் உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்யைமறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாகலான், மெய்ம்மறந்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலப்பெயர்முதல் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறொருபெயர்கொண்டதெனப்படும். வாழ்வு-வெற்றிச் செல்வம்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக:

(ச)முரசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து (ரு) இலங்கும் பூணனாய்ப் பொலங்கொடி உழிஞையனாய் (அ) போர்க்களத்து ஆடும்கோ (க) வியலுளாங்கட் (உ) கோடியர்முழவின்முன்னர் ஆடல் (ங) வல்லானல்லன்; அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வலலானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறுயிற்று.

இதனுற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று. (சு)

(ருஎ.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப
விரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பனிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
ரு மெல்லிய வகுந்திற் சீறடி யொதுங்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புண ரின்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
'கo யிளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
யான்ற வறிவிற் றோன்றிய நல்லிசை
யொண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினு
மிரவலர் புன்க ணஞ்சும்
கரு புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (சு) சில்வளைவிறலி.

(க) மறவர்மிடறப் (ங) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

ங. பனிற்றுதல் - தூவுதல்; பனிற்றுவது புண்பட்டவீரருடலெனக்கொள்க. களமென்றது ஈண்டுக் களத்தையணைந்த பாசறையினை.

ரு. வகுந்து - வழி.

சு. சில்வளைவிறலியென்றது பலவளையிடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல் முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'சில்வளைவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

அ. விரல்கவர்யாழெல்லதனாற்பயன் வாசித்துக் கைவந்த யாழென்றவாறு.

கூ. தழிஞ்சி - தழிஞ்சியென்னுந்துறைப்பொருண்மேல் தந்தபாடல். தழிஞ்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொள்க.

கo. புதல்வராகிய நல்வளமெனை இருபெயரொட்டு.

கக. குடைச்சூல் - சிலம்பு.

(சு) சில்வளைவிதலி, (கரு) புரவெதிர்கொள்வனைத் (கூ) தழிஞ்சிபுனைந்த (கரு) கண்டனம்வரற்குச் (சு) செல்லாமோ; (கரு) அப்புரவெதிர்கொள் வனுகிய (ச) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது தான் அவ்வெதிர்கோடற்கேற்ட வருவாயினையுடைய (ரு) புலவுக்களத்தோன்காணென மாறிக்கூட்டிவினை முடிவுசெய்க.

(கரு) வரற்குச் (சு) செல்லாமோவெனக் கூட்டவேண்டுதலின், மாறுயிற்று.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்போடு அவன்கொடைச் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. புலக்களத்தோனே. கரு. துணித்த.
கக. குடச்சூல். (எ)

(ருஉ.) ஆடுகை விறலியர் பாடுகை பரிசிலர்
வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளையர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇய
ரு ரின்றினிது நுகர்ந்தன மாயி னுளை
மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடந் தல்ல
துண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
பொய்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி
கo னெயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை
யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்ப னென்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
கரு புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி
லலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கo) ஏவிளங்குதடக்கை.

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு ; தோட்டின்கண்ணெனவிரிக்க. அகைத்தல் - தங்குவித்தல.

ங. வாண்முகம் - வாள்வாய்.

(உ) குவளையரென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று ; அதனைக் (எ) கூறியென்பதனொடுமுடிக்க.

(ங) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள்சூடிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப வினைசெயக்கருதுதல.

கo. எயிலெறிவல்விலென்றது விற்படையினை. ஏவிளங்குதடக்கை யென்றது ஏத்தொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெல்லாம்விளங்கிய தடக்கையென் றவாறு.

இச்சிறப்பானே,இதற்கு'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. பெரியதோன்றுமென்றது பெருகத்தோன்றுமென்றவாறு.

கசு. பல்பகட்டையெனவிரித்துப் பகட்டை அவை ஒலிப்பப்பூட்டி யெனக்கொள்க.

(கசு) பூட்டித் (கஅ) திருமணிபெறாஉமென முடிக்க.

(அ) வயவர்பெருமகன், (கக)சான்றோர்மெய்ம்மறையாகிய (கஉ) வானவரம்பனைப் (கரு) புன்புலம்விளித்தும்வன்கைவினைஞர் தம்(கஎ)கொழுவழி மருங்கில் (கஅ) திருமணிபெறும் (ககூ) நாடுகிழவோன் (கஉ) என்றுசொல் லுவார்கள் ; அவன் அவ்வாறு செலவக்குறையிலனாதலான், அத்தரத்திற்கே ற்ப நமக்கு வேண்டுவனதருதலிற் குறையுடையனல்லன்; வந்தமைக்கேற்ப (க) விறலியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின்; பரிசிலராயுள் ளீர், நீயிரும் நும்கவிகளைப்பாடிக் கைவரப்பண்ணுமினென்று மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஉ) வானவரம்பன் (ககூ) நாடுகிழவோனெனக் கூட்டவேண்டு தலின், மாறாயிற்று.

இதனுற்சொல்லியது, அவனுட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற அவன் கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென்றதற்கு அவன்பாற்சென்று ஆடுக பாடுகவெனக் கூறாது இவ்வாறுகூறியதன் கருத்து, ஆற்றுப்படையென்னாது செந்துறைப் பாடாணென்று கிடந்தமையானெனக்கொள்க.

(பீ-ம்.) எ. புகவென. கக. மேமறை.

கூ. படுவறியா. கஎ. மருங்கின். (அ)

(ருகூ) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாகூர் திங்கட்

பணிச்சுரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்
புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்
ரு பாயிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி
ஞாயிறு குணமுதற் றோன்றி யாஅங்
கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
கo செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் காண
மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
கரு மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு
மாறுமுட் டுறுஅ தறம்புரிந் தொழுகு
நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
பாடுசா னன்கலந் தருஉ
நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது.
பெயர் - (உ.) மாகூர்திங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவென்னும் சினைமேல் வினையெச்சம் (உ) மாசிநின்றவென்னும் தம்முதலது வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி, அவ்வெச்சங்களைத் திரிப்பினுமமையும். மா கூர்தல-மாக்கள் குளிராலே உடல்வளைதல்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'மாகூர்திங்கள்' என்று பெயராயிற்று. திங்கள் - மாதம்.

ச. புலம்பு- உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

கங. சினஞ்செலத்தணியுமோவென்றது நின்பாற்சினமானது நின் பாலநின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத் தணிவுபிறக்குமோவென்றவாறு.

இனி,உம்மும் ஓவும் அசையாக்கித் தணியென்பதனை முன்னிலைவினையாக்கி உரைப்பாருமுளர்.

கச. நனந்தலையென்றது பரமண்டலங்களை.

(கச) ஈண்டிய (கரு) பண்ணியமென்றது, அம்மண்டலங்களில் தன் பகைவர்பாலீண்டிய பண்டங்களை.

கரு. மலையவும் கடலவுமாகியவெ ாருசொல வருவிக்க.

கரு - சு. பகுகக்கும் ஆறெ ன்றது அப்புணணியங்களைப பயர்க்கும் சூத்துக்கொடுகக்கும் நெறியெ ன்றவாறு.

கக. முட்டுறுமலைமத்திரிகக அறம்புரிதல் - நாடுகாவலாகிய அறத்திலே மேவுதல.

கஎ - அ. தோட்கலைமெ ாறுது தோளிற்றேற்ற கலமெ ாறவாறு ; தோட்குத் தருமெ ாறுமாம்.

கக. மார், அசை.

(கூ) விலைமோர்மெயம்மறை, (கo) செ வ, சேர்மதோர்ககாணம், (கஎ) நின்தோடகேற்ற (கஅ) நாகலநகளைத நிலைறதரும் (கக) நாடுகளைப் புறந்தருதல நின்கடனாயிருககுமாகலா , (கஉ) நிலைப கா (கக) அறியாது எதிர்ந்து துப்பிற்குறையுறவுப (கஉ) பணிந்து நிலைதரு மாயின், (கங) சினஞ்செலத்தணியுமோ ; நினகண்ணி மாறகவெ ா மாறிகககூடி விரை முடிவுசெயக.

(ககூ) 'நாடுபுறந்தருதல நினகுமாரசடன' எனபதுபடின (கா) 'சினஞ்செலத்தணியுமோ' எனபதைககூடடவேணடுதலின, மாறாயிறது.

இதனாறசொலலியது, அரசனவெ ாழுசிரப்பு கூறியவாறாயிற ாம.

(பி - ம்.) க. பகனீடா திரவு. (கூ)

(கூo.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானை தானே
யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசுஞ்
செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்
மிஞிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா
ரு தரம்போழ் கல்லா மரமபடு தீங்கனி
யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ
மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தகிக்கு
மறுஅ விளையு ளறுஅ யாணர்த்
தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்
கo பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி
வருங்கட லூதையிற் பனிககுந்
துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - வீறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பெயர் - (ரு) மாம்படு தீங்கனி.

சு. மிஞிறு புறமூசவும் தீஞ்சுவைதிரியாமை, அப்பழத்தின்புறத்து வன்மையால.

(ரு). அரம்போழ்கல்லாவென்றது புறத்துவன்மையால் அரிவாளும் போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரம்போழ கலலா மரம்படு தீங்கனி' என்றது புறக்காழனவாகிய பனைமுதலியவற்றின் தீங்கனியைநீக்குதற்கு.

இச்சிறப்பானும் முன்னும்பின்னும்வந்தஅடைச்சிறப்பானும்இதற்கு 'மரம்படுதீங்கனி' என்று பெயராயிற்று.

சு. முண்டைவினைபழம் - முட்டைகள் போலும் வினைபழம்; முட்டையென்றது மெலிந்தது.

(ரு) மரம்படுதீங்கனியாகிய (சு) முட்டைவினைபழமென இருபெயரொட்டு.

(எ) ஓய்தகைதடுக்கும் (கஉ) துவ்வாநறவெனக கூட்டுக.

அ. அறுஅயாணரென்றது, இடையறாத கடலவருவாய்முதலாய செல்வங்களை.

க. தொடைமடி - அம்புதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

கo. புணரியொடு, மங்குலொடு என ஒடுவை இரண்டிடத்தும் கொள்க.

மயங்கவெனத்திரிக்க; மயங்குவது (கக) வருகின்ற ஊதையெனக் கொள்க.

(கூ) மறவர் (கக) கடலூதையிற்பனிகளும் (கஉ) நறவெனக் கூட்டி, ஆண்டுவாழுமறவர் கடலூதையாலமடடும் நடுங்கும் நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர்; துவ்வாநறவு, வெளிப்படை.

அவன்றான், இப்பொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின் சாயினத்தான்; இனித் (க) தானை கொலைவினை மேவற்று; ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன்; இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுமெனத்தெரியாது; (ங) பாண்மகளே, நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ; செல்லின், (உ) தண்டாது வீசுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பொடு வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று. (கo)

இதன் பதிகத்துத் தண்டாரணியமென்றது, ஆரியநாட்டிலே உள்ள தொரு நாடு. கபிலையென்றது குராற்பசு.

(பதிகம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள
ளாவிக் கோமான் றேவி யின்றமகன்
றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்
தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்
கபிலையொடு குடநாட் டோரூ ரீத்து

வான வரம்பனெனப் பேரினிது விளக்கி
மேனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
மன்னரை யோட்டிக்
குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி
ஞடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனை
யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்
காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்:) கோடபடபாடைவாடையை. நசசனையாா.

அவைதாம்: வடுவடுநுண்ணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டு கண்ணகழி, நில்லாத்தானை, துஞ்சும்பந்தர், வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி, சில்வளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்கள், மரம் படுதீங்கனி. இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : கலனணிகவென்று அவாககு ஒளபதுகாப பொன்னும் நூறுயிரங காணமுங்கொடுததுத் தளபககத்துக் கொண்டான் அக்கோ.

ஆடுகோடபாடுச சேரலாதன முபபதெடியாண்டு வீற்றிருந தான்.

(பி - ம்.) ஆடுகோடபாடுசேரலாதன.

ஆறுமபத்து முற்றிற்று.

எழாம்பத்து.

(௬௧.) பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்
வாடை துரக்கு நாடுகெழு பெருவிற
லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்
௫ பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்
புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ
புலர்ந்த சாந்திற் புலரா வீகை
மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
முழவுமண் புலர விரவல ரினைய
௧௦ வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
விரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறே
னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா
னீத்தொறு மாவள் ளியனென நுவலுநின்
னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா
௧௫ ளாவுக் கனிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற் போக்கிய வெண்கை
விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௧௫) புலாஅம்பாசறை.

௧. பலாஅம் பழுத்த-பலாப்பழுத்தவென்னும் பகரவொற்றுமெலிந்தது. பசும்புண்ணெ ன்றது, புண்பட்டவாய்போலப் பழுத்துவிழுந்த பழத்தினை. அரியலென்றது, அப்பழத்திலிருந்தும் பிரிந்து அரித்துவிழுகின்றதேனை.

௧௦. படர்ந்தோனென்றது முற்று. அளிக்கென்றவென்றது நீஎம்மை அளிப்பாயாகவென்ச சொல்லியென்றவாறு.

௧௧. இரக்கென்றது, தாரமையினை. பாடுக் கூறேனென்றது உண்மையின் எல்லையைக்கடந்து பொய்யே புகழந்து சொல்லேனென்றவாறு.

கஉ. ஈத்ததற்கெல்லாம் காவது விரிக்க. ஈதலொடுமெழுதலை ஈயுந்தோறெல்லாம் தாரா அவளாயிருத்தலையுடையாகி யிவளுமென்று ஒரு மகிழ்ச்சியுடையவளாயினளென்றவாறு.

கங. நுவலுமெழுத்தற்கு உலகம் நுவலுமென்றுரைக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும் போரைச்செய்து புண்பட்டமிகுதியாற் புலாலாகிய பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பாவே, இதற்கு, 'புலாஅம்பாசறை' என்றாயிற்று.

கரு. வேலையென இரண்டாக விரிக்க. பாடினிற பாடுதலொடு முடிக்க.

கன. வெண்கையென்றது பொருளாகிய அவிர்ச்சியிகழும் தொழிற்கையல்லாத, வெறுமனே தானாதலிற்கு இரவலிடு தொழிற்கையினை.

கஅ. கலிமகிழெனறது கலிமகிழையுடைய ஓலைக்கத்தை.

யாரா (அ) பாரி (கo) சேட்புலம்பன் (கரு) தேர் ; நீ அளிக்கவெனச் சொல்லி (கக) இரசகெழுவது சிறப்புகழுந்து சொல்லுகிறேனுமல்லேன் ; ஆஃதன்றி உண்மையொழியட புகழுந்துசொல்லுகின்றேனுமல்லேன்; (கஉ) ஈத்ததற்கு இரங்காமை முதலாகிய அவயாரிகுணங்களினபாலுமுளவாக (கங) உலகஞ்சொல்லும் பிற (கச) புகழை நின்பாலே தரவந்தேன் ; (கஎ) நின்பாசறையிற் கலிமகிழினைக் கண்ணேயென விளை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வெளிச சிறப்பொடுபடுத்தது அவனகொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - மீ.) உ நூக்கும். க. எங்கோன். கஉ. ஈதொறு. (க)

(கூஉ.) இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு
மழையென மருளுமா யிரும் பஃறோ
லெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ
ரு வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழன்
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்
பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுந்திறற்
றுப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே
கo புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோ லிஞ்சி
யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்
பணிந்துதிறை தருபரின் பகைவ ராயிற்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பாப்பி
வளனுடைச் செறுவின் வினைந்தவை யுதிர்ந்த
கரு களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைந
ரருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னிய
ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கo) வளைபோலிஞ்சி.

௨. பல்லோரெலாடுவென்னும் ஓடு, விகாரத்தால தொக்கதாக்கி விரிக்க.

(௩). புறத்திறுகுமெ ன்றதற்கு நின் தானை புறத்திறுக்குமென வருவிக்க.

(சு) ஞாயிறுபலகிய மாயமொடு (எ) உழிதரு (அ) மடங்கலெனக் கூட்டி, உலகம் கடலகொண்டுகிடந்ததாலத்து அக்கடலநீரெலலாம்வற்ற எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆதித்தர் பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீர் வற்றும்படி திரிதரு வடவைத்தீயென்றுரைக்க.

மாயம்போறலான் மாயமெனப்பட்டது.

(சு) சுடர்திகழ்பு (எ) ஒலலா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரு (அ) மடங்கலென்றது சுடர்திகழ்ந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு.

(௩) ஒள்ளழல (அ) மடங்கலவண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள்ளழலானது மடங்கலாகிய அழலினவண்ணத்தைக்கொள்கைக்குக் காரணமாய்நின்றவெனவுரைக்க.

இனி (சு) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவர்நாட்டில உற்பாதமாகத் தோன்றும் ஆதித்தர்பலராக்கி, (அ) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாக்கி, சுடர்திகழ்பு என்றதனைத் திகழவெனத்திரித்து, ஒள்ளழலானது ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ மடங்கலவண்ணங்கொண்டவேந்தேயென உரைப்பாருமுளர்.

(கக) தடக்கையராகிய (கஉ) நின் பகைவரென மாறிக்கூட்டுக.

(கo) வளைபோல இஞ்சியை அரணுகவுடையராயிருந்தே (கஉ) திறைதருபவெனச்சொல்ன சிறப்பாலே, இதற்கு 'வளைபோலிஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

(கஉ) திறைதருபவாயின், (கக) நாடுபாடலசாலப்பறவெனக கூட்டுக; (கக) சான்றவென்றது முற்று.

கச. விளைநதென்றதனை வினையெனத் திரிக்க.

கரு. களனறுகுப்பையென்றது களத்திற் கடாவிடுதற்றொழிலற்ற தூற்றுப்பொலியை.

(கரு)பரப்பியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கரு)சேர்த்தியென்னும் வினையொடுமுடித்து, அதனை (கஅ) வரிவணடோப்புமென்னும் வினையொடு முடிக்க.

கஅ - கூ. வண்டோப்புநாடென மாறிகூட்டுக.

(கூ) கொற்றவேநதே, (கஉ) நின்பகைவர் (கக) தோடடிசெப்பிப் (கஉ) பணிந்துதிறைதருபவாயி ன, (கக) அவரகனறியநாடு பாடலசான்ற வெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொலலியது, புவன்வென்றிசசிறபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கூ. மல்கிய. கக. கொட்டிசெபபி.
எ. எழுதரு. கஉ. பகைஞர். (o)

(கூ௩) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல
(ரு) மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
கo குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு
கரு நுந்துகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனுற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறிரை யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
கனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனி

னடையடுப் பறியா வருவி யாம்ப
உ0 லாயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே.

இதுவும் அது.
பெயர் - (கக) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவு ளனமென்றது நட்பு நின் றநிலையின ஒருநாளும் தாழவு படாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுமெச்சத்தினை (ங) நட்டலென்னும் தொழி லொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (ரு) மகளிர்கலலது மலர்பபறியலையேயென்றது நின் னொடு பொருவாரி ன்மையி ர நின் அகலத்தை நின்மகளிரபோகத் துக்கிட மாகவலலது மலாவித்தல அறியாயென, "மகளிர் மலைத்த லலலது மளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநானூறு, கo) எ ற்றதுபோலக் கொ ர்க.

அ. சிறியவிலையென்றது கடைகுறை.

கூ. தமிழ்செறித்தென்றது மாறறாது தமிழப்பனையையெலலாம் இடையறபபடுத்தியெ ன்றவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவனைப்பு இருவர் - சோழனும் பாண்டியனும்; இருவரையென்னுமுருபு விகாரததால தொககது.

கங. ஆடு பெற்று அழிந்த மளரெ ன்றது முன்பு பிறரொடு பொருது வெ ற்றிபெற்றுப பின் நினககு அழிந்தமளரெ ன்றவாறு.

மாறியென்றது நி னனொடுபகைமாறி யெ ன்றவாறு.

கச. நீ கண் டனையேமெ ன்றது இ ற்றுமுதல நி ன்னுலே படைக்கப் பட்டாற் போலவேமென் றவாறு.

ககூ. அருவியாம்பலென்றது வீ அரிப எண்ணும்பலென் றவாறு.

வீயென்பதுகுறுகிற்று; அருவி, டண்புத்தொகை.

அடையடுப்பறியாவருவியாம்பலை நக்கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'அருவியாம்பல்' என்று பெயராயிறறு.

(உக) பல (ககூ) ஆம்பலெனமாறிக்கூட்டுக.

(எ) நீ (க)பார்ப்பார்க்கலலது பணிபறியலை; (ங)நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை; (ச) நின்அகலம் (ரு) மகளிர்ககலலது மலர்ப்பறியலை; (எ) இளநதசொற் பொய்பபு அறியலை; இவை நின்னியலபு; இவையேயன்றி (கஉ) வெலபோரோய், முன் பிதர்பால (கங) வெற்றிபெற்று நினக்குஅழிந்த மள்ளர் நின்னொடு பகைமாறி (கச) நீகண்டனையேமென்று தாழவுகூற,

அதற்கு ஏற்ப நீயும் நின்பெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய(கரு)நும் நுகங் கொண்டு இன்னும் வென்றிகூர்ந்தனை; நின்குணங்கள் இவ்வாறாகிய அதனானே (கசு) செல்வக்கோவே, சேரலர்மருகனே, (உக) வாழியாதனே, (கஅ) உலகஞ்செய்த நன்றுண்டெனிற் (உக) பல (கக) ஆம்பலாகிய (உo) ஆயிரவெள்ளவூழி (உக) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(உக) 'வாழியாத' என்னும்விளி (கசு) 'செல்வக்கோவே' என்பது முதலாய விளிகளின்பின்னிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பலகுணங்களையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி • ம்) ரு. மலைப்பு. கரு. நுந்நுங்கொண்டினும்
கூ. கொண்டமை. வென்றோயே.
கo. குன்றினிலை. கக. கடையெடுப்பறியா. (ரு)

(சூச.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்
பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தி லம்ம
வறங்கனைந்து வயங்கிய நாவிற் பிறங்கிய
வுரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி
ரு யந்தண ரருங்கல மேற்ப நீர்பட்
டிருஞ்சே ருடிய மணன்மலி முற்றத்துக்
களிறுநிலை முணைஇய தாரருந் தகைப்பிற்
புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
யெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி
கo யலங்கும் பாண்டி விழையணிந் தீமென
வானாக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்
மாயிரு விசும்பிற் பன்மீ னொளிகெட
ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றா
ருறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றாள் வாழ்த்திக்
கரு காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணன்
மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்த
லித்ழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டியர்ந்த
மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்
பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய
உo விசைமேந் தோன்றனின் பாசறை யானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ச) உரைசால்வேள்வி.

உ. பலர்தில்லென்புழி, தில், ஒழியிசை.

ச. உரைசால்வேள்வியென்றது யாகங்கள்எல்லாவற்றினும் பெரியவும் அரியவுமாக உரையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உரைசால்வேள்வி' என்று பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுணவுதற்குக்காரணம் (சு) இருஞ்சேறுடுதல்.

தாரருந்தகைப்பென்றது ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்டுவாழ்வார்க்கல்லது பிறர்புகுதற்கரிய மாளிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார் - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

அ. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம்.

கூ. எஃகுபடை - கூரியபடை.

க0. பாண்டில் - தேர்பூணும் எருதுகள்.

அ-க0. புறஞ்சிறை வயிரியர்க்காணின்றாமென்றது நம்மை அவர்கள் காணவேண்டுவதில்லை; நம் மாளிகைமதிற்புறத்து நீயிர்காணினும் கொடுமினென்றவாறு.

ஈமென்றது அவ்வீகைத்துறைக்குக் கடவாரை.

கக. அவ்வயினென்றது நின்னூரிடத்தென்றவாறு.

(க0) ஈமென (கக) அவ்வயின் ஆனுக்கொள்கையையாதலினென மாறிக்கூட்டுக.

(கக) ஆதலினென்பதனை (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதியென்பதனோடுகூட்டி, நின்னூரிடத்து அவ்வயின் ஆனுக்கொள்கையையாய்ப் போந்தபடியாலே ஈண்டு நின்பாசறையிடத்து மழையினும் பெரும்பயம்பொழியாநின்றுயெனவுரைக்க.

(கங) ஞாயிறுதோன்றியாங்கு மீற்றார் (கச) உறுமுரண்சிதைத்தவென முடிக்க.

(கசு) நெய்தல் (கஎ) இதழ்வளப்புற்றதோற்றமொடு (கஅ) பயம் பொழிதியெனக்கூட்டி, இவன்றன் நிறம் கருமையாக்கி அந்நிறத்தோற்றத்தானும் மழையோடுஉவமமாக்கியுரைக்க.

கஙு. பசியுடையொக்கலை அப்பசியைஒருவியவென்ப பசிவருவிக்க.

உலகத்து (உ) வேந்தர்பலருளர்; அவராற் பெறுபயன் என்? (எ) தகைப்பிற் (அ) புறஞ்சிறைவயிரியர்க்காணின் (க0) ஈமென (கக) அவ்வயின் ஆனுக்கொள்கையையாதலின், (கஅ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி; அதனால் (கரு) அண்ணல், (உ0) தோன்றல், (கசு) பசியுடையொக்கலொரீஇய

(௨o) பாசறையானே (கச) நின் நோன்றாள்வாழ்த்திக் (கரு)காண்கு வந்தி சினென மீர்திக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஅ) 'அதனால்' என்பதன்பின் (கரு) 'அண்ணல்' (௨o)'தோலாதல்' என்னும் விளிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பினை வெளாறிச்சிறப் பொடுபடுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

ச - ரு. ஈயவென்றதுபாடமாயின், உளைசாலென்றது கூறும். 'உரைசால், வேள்வி முடித்த கேள்வி யந்தண, ரருங்கல மேற்ப வீயநீர் பட்டு' என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) கங. தோன்றியன்ன. கஎ. நோக்கமொடு. (ச)

(சுரு.) எறிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்
பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
ரு வில்லோர் மெய்ம்மறை சேர்ந்தோர் செல்வ
பூணணிந் தெழிலிய வனைந்துவர விளமுலை
மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்
வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்
காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்
கo சேணுறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ
பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை
பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பின்
ஞண்மகி ழிருகைகை யினிதுகண் டிகுமே
தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
கரு பையு ளுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியி னளிக்குநின்
சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கங) நாண்மகிழிருக்கை.

௨. விரியுளைசூட்டியென்றதனாற்பயன் மாவிற்குப் போர்வேட்கை பிறத்தல்.

(௨) சூட்டிக் (ங) கடந்தவெனமுடிக்க.

ச. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும்உள ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

சு. வனைந்துவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

கங. அவன் ஓலக்க இருக்கையின்செல்வத்தை நாண்மகிழிருக்கை யெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாண்மகிழிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. நீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(கரு) பையுளுறுப்பிற் பண்ணுப்பெயர்த்தாங்கு(கசு) அளிக்கும்(கஎ) நனையெனக்கூட்டி எலலாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினை யுடைய பாலைப்பண்கள்பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக்கு மாறுபோலே ஒன்றையொன்றுஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக் கும் பலதிறத்து மதுவெனவுரைக்க.

கஎ. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிற்கெல்லாம் பொதுப்பெயராய் நின்றது.

கசு. மாரியினென்னும் உவமம் மதுக்களில் ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம்.

கஎ. சாறுபடுதிருவினென்ற உவமம் அம்மதுக்களைப்பானம்பண் ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையுமுதலாய பொருள் களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவின் றன்மையை; மகிழென்றது மகிழ்ச் சியையுடைய ஓலக்கவிருப்பினை.

(ச) வயவர்பெரும,(ரு) வில்லோர்மெய்ம்மறை, சேர்ந்தோர் செல்வ, (கo) சேயிழை கணவ, (கக) பாணர்புரவல, பரிசிலர்வெறுக்கை, (கஉ) புகழ்சான்மார்ப, நின் (கங) நாண்மகிழிருக்கையின்சிறப்பெலலாம் (கஎ) நின்னனைமகிழின் கண்ணே (கஙு) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் ஓலக்கவினோத்தொடுபடுத்து அவன் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(சுசு) வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடை பழுனிய
விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல
விடியிசை முரசமொ டொன்றுமொழிந் தொன்னார்
ரு வேலுடைக் குழூஉச்சமந் ததைய நூறிக்
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
வீர்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ
கo ருறுமுரண் டாங்கிய தாரருந் தகைப்பி
ஞண்மழைக் குழூஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
றோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெஃகிற்
றூர்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த
கரு கடவுள் வாகைத் துய்வீ யேய்ப்பப்
பூத்த முல்லைப் புதல்சூழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் மூரம்பி
னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
உo மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கசு) புதல்சூழ்பறவை.

ங. படர்ந்தனையென்றது வினையெச்சமுற்று; படர்தல் - நினைவு

ச. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல.

(ச) ஒன்றுமொழிந்து (சு) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக கூட்டி, ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்னாரதன்றி இவன் தொழிலாக வுரைக்க.

(ச) ஒன்னாது (ரு)குழுவெனக கூட்டி, கொன்றதும் புறம்பெற்றதும் அக்குழுவையேயாகவுரைக்க.

எ. திறைதந்தவெனறதற்கு அவன்ஒன்னார் திறையாகத்தந்தவென வருவித்துரைக்க.

அ. அம்பணம் - மரக்கால. உறைபோதல - உறையிடமுடியாதொழிதல். அளவைவிரிபவெனத திரிக்க.

(எ) நெலலின் (கூ) ஆர்பதமென இருபெயரொடடு.

கo. தாரருந்தகைப்பு - ஒழுங்குடைய மாற்றாரைக்குலைத்தற்கரிய படைவகுப்பு.

கக. நாண்மழை - பருவமழை.

கஉ. தோலொடுவென ஓடு விரிக்க.

கங. தார்புரிந்தனவாள்-பூமாலைகள் அசைந்தாற்போல நுடங்குகின்ற வாள்.

(க0) தகைப்பினையும் (கஉ) எஃகினையுமுடைய (கச) போரெனக் கூட்டுக.

கரு. கடவுள்வாகை - வெற்றி மடந்தையாகிய கடவுள் வாழும் வாகை.

கச - கூ. கிழித்துக் குறுகநறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும் வாகைவீ அம்முல்லையைச்சூழ்ந்த வண்டிற்கொப்பாகவும் உவமங் கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு, 'புதல்சூழ்பறவை' என்று பெயராயிற்று.

கக. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (ங) நினைத்துச்செல்லுமுதுவாயிரவலனே, நின்னினைவிற்கேற்ப (உ0) நாடுகிழவோன் தனக்குப்போரின்மையான் வென்றுகொடுப்பதின்றி (ச) ஒன்னார் (சு) பிணம்பயிலமூவத்துத் (எ) திறையாகத்தந்தகளிற்றொடு தன்னாட்டுவிளைந்த நெல்லாகிய (கூ) உணவினைக் கொடாநின்றானென்று எல்லாரும் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால், அவன்பால் ஏதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புடன் படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

'படர்ந்தனைசெல்லும்' என்று பாணன் தன்னில நினைவனகூறினமையால், துறை பாணாற்றுப்படையன்றிச் செந்துறைப்பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்) உ. யாழ்ப்பாலை. ங. கடறுழந்துசெல்லும். (சு)

(கூஎ.) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு
பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்
கடனறி மரபிற் கைவல் பாண
தெண்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை
ரு கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க
வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்
பலகளிற் றினநிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வர
வமர்க்க ணமைந்த வவிர்நிணப் பரப்பிற்
குமூஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்
க0 தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொ
டுருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
நாடுட னடுங்கப் பலசெருக் கொன்று

நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
௧௫ நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசக
ரெஃகா னேங் கடுப்ப மெய்சிதைந்து
சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
மலர்ந்த காந்தண் மாறு தூதிய
௨௦ கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரைக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே.

துறை - பாணாறறுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கஉ) வெண்போழ்க்கண்ணி.

௧. கொடுமணமென்றது ஒரூர்.

௨. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

௩. சொட்டையாளர் படைதெரியவென ஒருசொலவருவிக்க.

௫. வெலகொடி நுடங்கவென்றது மாற்றொதிரே அவர்கண்டு நடுங்கும்படி பண்டுவென்ற கொடி நுடங்கவென்றவாறு.

௭. களிறு இனநிரை புலம்பெயர்ந்து இயலவரவென்றது களிற்றினநிரை களத்திலே போர்வேட்டுப புடைபெயர்ந்து திரியவென்றவாறு.

(௫) கொலபடைதெரியவென்பதுமுதல் (௭) இயலவரவென்பதீறுக நின்ற வினையெச்சம்நான்கினையும் நிகழகாலப்பொருட்டாக்கிச் (கஉ) செருக் கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(கஉ) குருதியாரப் (கக) பேய்மகள்கவலைகவற்ற(கஉ) நாடுடன்நடுங்க வெனநின்ற வினையெச்சங்கள மூன்றினையும் ஆரும்படி கவலைகவற்றும்படி நாடுடன்நடுங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாகக்கி (கஉ) கொன்றென் னும் வினையொடு முடிக்க.

௮. அமர்க்கண் அமைந்த பரப்பென்றது அமர்செய்யுமிடத்திற்கு இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

௧௦. ஆண்மலியூபமென்றது ஆண்மைமிக்க யூபமென்றவாறு.

௧௧. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய் யும் படியென்றவாறு.

௧௨. கொன்றென்னும்வினையெச்சத்தினை (க) மெய்சிதைந்தென்னும் வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

௧௩. தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப்படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாணினர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'வெண்போழ்க்கண்ணி' என்று பெயராயிற்று.

௧௪. மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்டமைகீழேசொன்னமை யால், (௧௪) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி யாக்கையரென்பதற்குவாள் முகத்திலேபொறித்த மாண்வரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடுவாக்கியுரைக்க.

௧௫. இருங்கண்மூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தையுடைய எருதென்றவாறு,

(௧௬) கண்ணியர் (௧௭) மாண்வரியாக்கையராகிய (௧௮)சான்றோர் பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(௧௯) மெய்சிதைந்து (௧௮) சாந்து எழிலமறைத்தவென்றது மெய்யானது சிதைந்து அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மறைத்தவென்றவாறு.

(௧௬) மாறாது ஊதியவென்றது இதுசூரினுடையதென்றுஅறிந்தும் நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

௨௦. சூர்நசைத்தாயென்றதனைச் சூர்நசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள் சூரானது நச்சுதலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(௩) கைவல்பாண,(க)மெடுமொழியொக்கலொடு நீ(௧௮)சான்றோர் பெருமகள், (௨௨) மேரிப்பொருநனாகிய (௨௩) செல்வக்கோமானைப் பாடிச் செல்லின், (௨) பந்தர்ப்பெரியமூதூர்த் (௪) தெண்கடன்முத்தமொடு (க) கொடுமணம்பட்ட (௪) நன்கலம் பெறுகுவையென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௫. தொல்படை. ௧௬. தாழிரும்பாசகர்.
௧௨. பலசெருக்கடந்து. ௧௭. எஃகாடுணம். (எ)

(௬௮.) கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு
வேறுபுலத் திறுத்த கட்டேர் நாப்பட்
கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குகுரான் முரச
மகலிரு விசும்பி னகத் ததிர
(௫) வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்ல

துண்ணு தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
தின்னு ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு
௧௦ கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க ணொடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலு
மின்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்
௧௫ பாய வின்மையிற் பாசிழை ஞெகிழ
நெடுமெ ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி
னேவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
செவ்விரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சூ
லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கு
௨௦ மணங்கமழ் மார்பகின் றுணிழ லோரே.

துறை - கெந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௧௨) ஏமவாழ்க்கை.

(௧) கால்கடிப்பாகக் கடலொலித்தாங்கு (௩) முரசம் (௪) அதிர வெனக்கூட்டுக.

(௫) எயிலெறிந்தென்ற எச்சத்திற்கு (௬)உண்ணுதென்றது இடமாக உண்டலென ஒருதொழிற்பெயர் வருவித்துமுடிக்க.

(௬) உண்ணுதென்றதனை உண்ணுமலெனத்திரித்து அதனை அடுக்கியவென்னும் வினையொடுமுடித்துக் கழியவென்றதனைக் கழியாநிற்கவென்னும்பொருளதாக்கி அதனைப் (அ) பெறினென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

௭. ஊக்கத்தரென்றது வினையெச்சம்.

௧௧. கள் நொடைமை - கள்விலை.

௧௨. நாமம் அறியா ஏமவாழ்க்கையென்றது துன்பம் இடைவிரவின இன்பமன்றி இடையறாத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

௧௩. வடபுலம் - போகபூமியாகிய உத்தரகுரு.

௧௪. இன்னகை - இனிய இன்பம்.

(கச) இன்னகை (கங) அலகலும் (கச) மேயவெனக்கூட்டுக.

கச. பல்லுறை - பலநாளுறைதல்.

(கரு) பாசிழைஞெகிழ (கஎ) நாள்பலவெழுதியென முடிக்க.

(கக) அரிவையர்ப் பிணிக்கும் (உ0) மணங்கமழ்மார்ப, நின்தாணிழ லோர் (சு) உண்ணாது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (அ) இன்னுர் உறையுள் தாம் பெறினன்றி (கச) இன்னகை (கங) அலகலும் (கச) மேய பல்லுறை பெறுபகொல்? பெருர்; அவர் அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின்மார்பா பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அலகலு மேய பல்லுறைபெறு வதேதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன்வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாருயிற்று.

(பி - ம்.) கஅ. குடச்சூல். (அ)

(சுகூ.) மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ ருனைக் கடுங்குரன் முரசங்
காலுறு கடலிற் கடிய வுரற
ரு வெறிந்துசிதைந்த வா
ளிலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
கஉ கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே
நின்போ, லசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையா
தாண்டோர் மன்றவிம் மண்கெழு ஞால
நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப
கரு விசும்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
திர்த் திகிரி முந்திசி னேரே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (கஉ) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) நுடங்கவெனவும் (ச) உரறவெனவுநின்ற வினையெச்சங்களை (கூ) நூறியென்னும்வினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மறவரொடென்னும் ஒடுவை(ரு)வாளொடு (சு) வேலொடு (எ) மாவொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வாள், வேல, மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

கூ. நூறியென்பது ஈண்டுகொலை ஈறெனனும் பொருணுமைத்து.

கூ - கo. பகைவர்கெடுகுடி பயிற்றியவென்றது பயிரிணம்பிறங்கப் பகைவரை நூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெடுபபோனகுடிமக்களை அவர்நாட்டிலே பயின்று வாழ்வாராகபபணணியவென்றவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெடடகுடிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப் பண்ணினவென்றுமாம்.

(கஉ) மன்றவென்பதனை (கக) அசைவிலகொளகையராகலினென் பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்ஞாலமன்றி இம்மண்ஞாலமுழுதும் ஆணடாரென்பது தோன்ற மண்கெழுஞாலமென்றஇசசிறப்பானே, இதற்கு 'மண்கெழுஞாலம்' என்று பெயராயிற்று.

கங. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலர் அரசுசெய்யுங்காலங் களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருநதும் எவ்விளைவும் சுருங்கவிளையுங் காலமும் உளவாம்; அவ்வாறனறி நிலம் பயனைபபொழிநதாற்போல மிக விளையவென்றவாறு.

சுடர் சினம் தணியவென்றது திங்கள மும்மாரியும்பெயது மழை இடையறாது வருகின்றமையின சுடா சினநதணிநதாறபோன்று தோற்ற வென்றவாறு.

கச. வெள்ளியென்றது வறிதுவ_ககிறைஞ்சிய சீர்சாலவெள்ளி (பதிற்றுப்பத்து, உச) என்றவாறு.

பயம்கெழு ஆநியம் நிற்கவென்றது அவ்வெளளி மழைக்கு உடலான மற்றைநாள்கோள்களுக்குச்செலகின்ற நலலநாடகளிலேநிற்கவென்றவாறு.

கரு. விசும்பு மெய் அகலவென்றது அம்மழையிலலாமைககு உற்பாத மாகிய தூமத்தோற்றமின்மையான, ஆகாயவெளி தன்வடிவு பணடையில அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மழை இவ்வுலகினை யானேபுரப்பே னென்று ஏறட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

கசு. நால்வேறு நனநதலே ஓராங்கு நநதவென்றது நாலுதிசையும் ஒன்றுபோலே பகையின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(கo) கொற்றவேந்தே, (கஎ) இலங்குகதிர்த்திகிரியினையுடைய நின் முன்னோர் (கஉ) நிச்சயமாக (கக) நின்னைப்போல் அசைவில்லாத மேற்

கோளையுடையராகையாலே, (கஉ) இம்மண்ணாலத்தினை (கங) நிலம் வயம் பொழிதன்முதலாக (கசு) நால்வேறுநனந்தலை ஓராங்குநந்தவென்பதீறாக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார்; அவரலலார் இம்மண்ணாலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக, 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப் பாருமுளர்.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைசிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றொடுபடுத்துச் சொல்லியவாறாயிற்று.

(ரு) 'எறிந்துசிதைந்த' என்பதுமுதலாக (அ) 'மறவரொடு' என்பதீறாக நான்கடி வஞ்சியடியாய்வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்றமூன்றடிகளின் ஈற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும் மற்றையடியின் ஈற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொளக.

(கக) 'நின்போல' என்பது கூன். (கூ)

(எ௦.) களிறுகடைஇய தாண்
மாவுடற்றிய வடிம்பு
சமந்ததைந்த வேல்
கல்லலைத்த தோள்
ரு வில்லலைத்த நல்வலத்து
வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்
குவிமுகி மூசி வெண்டோடு கொண்டு
தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்துமதஞ் செருக்கி
யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்
கஉ கடுஞ்சினவேந்தர் செம்ம ருலைத்த
வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும
நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்
புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்
பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்
கரு கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்நுதற்
புரையோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப
தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற
வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

உ௦ வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
யிளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
மாடோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி
உரு முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று
மயிரை நெடுவரை போலத்
தொலையா தாகநீ வாழ நாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும்வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (உ௪) பறைக்குரலருவி.

௩. சமம் ததைந்த வேலெனறது மாற்றார்செயயும் சமங்கள சிதைதற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேலவென்றியினை.

௪. கலலலைத்ததோளென்றது வலியுடைமையாற கலலையலைத்ததோளென்றவாறு.

....
.....தாகவெனகக்கூடடி வினைமுடிவுசெயக.

இதனற்சொலலியது, அவன்வென்றிகூறியதிறததானே அவற்குளள சிறப்புக்களைக்கூறிப் பினனைவாழததியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௬. கவணடிசை. உ௩. நேருயர்நெடுவரை. (க௦)

இதன்பதிகத்து ஒருதலைதையென்றது பொறையனபெருநதேவியின் பிதாவுடையது ஒருபெயர்.

வேளவி ஆகியபொழுதின அறத்துறைபோகியென்றது யாகம்பண்ணினகாலத்திலே மற்றுளள அறத்துறைகளையும் செய்துமுடித்தென்றவாறு.

மாயவண்ணனை மனனுறப்பெற்றென்றது திருமாலைவழிபட்டு அவனுடையமனம் தன்பாலேஆம்படி பெற்றென்றவாறு.

ஒகநதூரீத்தென்றது அம்மாயவணணனுககு ஒகநதுரென்ற ஓர் ஊரைககொடுத்தென்றவாறு.

புரோசு மயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும் தான் அறநெறியறிநதென்றவாறு.

சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

(பதிகம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
யீன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமக
னுடுபதி படுத்து நண்ணு ரோட்டி
வெருவரு தானை கொடுசெருப் பலகடந்
தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
யாக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
கோத்திர நெல்லி னொகந்து ரீத்துப்
புரோசு மயக்கி
மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப் பாட்டு. அவைதாம்: புலாஅம்பாசறை, வளைபோலிஞ்சி, அருவி யாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நாண்மகிழிருக்கை, புதல்சூழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக் குரலருவி. இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: சிறுபுறமென நூறாயிரங்காணங்கொடுத்து நன்றுவென்னும் குன்றேறிநிலாமு தன்கண்ணிற்கண்டநாடெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் இருபத்தையாண்டுவீற்றிருந்தான்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

(எக.) அருஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பருஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
ரு னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
னலந்தனர் பெருமகின் னுடற்றி யோரே
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
க0 போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண ஞாயி
லாரெயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
கரு புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றாடா வைகற்பொழுது நினையூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
உ0 வருஞ்சமத் தருகிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
உரு யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கஉ) குறுந்தாண்ஞாயில்.

உ. அருவியாம்பல் - நீரின் ஆம்பல்; என்றதனாற்பயன்: நீர்க்குறைவற்ற ஆம்பலென்பதாம்; எண்ணின் ஆம்பலை நீக்குதற்கென்பதுமொன்று.

(உ) ஆம்பலொடு நெய்தலொடு (ச) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று கொள்க.

(உ) அரிந்து (ச) பகடு உதிர்த்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென உருபு விரிக்க.

ங. செறு வினை மகளிர் மலிந்த வெக்கையென்றது உழவர்பெண் மக்கள் வினையாடுதற்கு வயலிற் பயிர்கொள்ளாததோரிடமின்மையின், ஆண்டு அவர்கள் மிக்க களமென்றவாறு.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம்.

ச. நெல்லிற்கு மென்மை - சோற்றதுமென்மை. செந்நெலென்றது செந்நெலென்னும் சாதியை.

ரு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க.

சு. கடுந்தேறு உறுகளை-கடிதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவியினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவாயென்னும் வினையெச்சமுற்று.

கூ. உருத்து எழுந்து உரைஇ ஊர் எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(கூ) ஊரெரிகவரப் (க0) போர்சுடுகமழ்புகை மாதிரமறைப்பத்(கங) தோட்டிவௌவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலீயாதென்றது தோன்றுதென்னும் வினையெச்சத் திரிசொல்; தோன்றலீயாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே மதிலின் அடியிடங்களைப்பார்க்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறினசாதிப்பண்பானும் படியைத்தாளென்றுகூறினபடியானும் இதற்கு, 'குறுந்தாண்ஞாயில்' என்று பெயராயிற்று.

கங. வௌவினையென்றது வினையெச்சமுற்று.

கச. ஆயம்தரீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கரு) புலவுவில்லினையர்க்குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயென்பதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

கரு. இளையர் அங்கைவிடுப்பவென்றது இளையர் அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில் நின்றும் பிறர்க்கு விடுப்பவென்றவாறு.

கசு. கயிறுடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை வைகலென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க. வைகல் - கழிதல்; வைகற்பொழுது, இருபெயரொட்டுமாம்.

கஎ. வாழ்நர் - வாழபவர்; இடையர். பயத்தானென்ன விரிக்க. கழுவுளாவான் அவ்விடையர்க்குத்தலைவனுய் அககாலத்துக் குறும்புசெய்திருந்தானொருவன். முன்னர் (கஙு) எயிலெய்ாதது அவன் தனக்குஅரணுகக் கொண்டிருந்த மதிலினை.

கஅ. வேறுபுலம்பதிபாமாகப்படர்நதெய்ாது அக்கழுவுள் தலைமடங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறும்பர்நாட்டிலே அந்நாடடுப்பதி பாமாகச்சென்றெய்ாவாறு.

(கஅ) படர்நது (உச) திறைகொண்டுபெயர்தியெனக் கூடடுக.

கக. விருந்தின்வாழக்கை - ாாடோறும் புதிதாகத் தாங்கள் தேடுகின்றபொருள். பெருந்திரு - முன்னேயதேடி கிடடாதபொருள். அற்றென வென்றது அற்றதெனககருதியென்றவாறு. அற்றதென்பது கடைக்குறைந்தது.

உங. பாசம் - பேய்.

உரு. உரவரையும்மடவரையுமென்னும்இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. அறிவு - அவர்களறிவு.

உஎ. வாழுமோரெனபுரி, உம்மை அசைநிலை.

(கங) ஆரெயிற்றோடி வெளவி அதனையுடைய (கஎ) கழுவுள் தலைமடங்குகையாலே (கஅ) வேறுபுலம்படர்நது அவ்வேறுபுலத்து நினகு (உக) யானையொடு அருங்கலம்திறையிடாாதம் (கக) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திருவற்றதெனககருதித் தங்கள் (உஉ) மெய்ந்நடுக்கமிக்கு நின்னை அணங்கெனக்கருதிப் பலபடப் பரவுதலான், (உங) பேய் தான் பற்றினருயிரைவெளவாது தனகு அவா பலியிடடுழி அப்பலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும் அவருயிரைவெளவாது (உச) திறை கொண்டுபெயராநிலாறய; இஃதன்றே இதுபொழுது நீசெய்கின்றது; நின்னை (அ) உடற்றியோர் (சு) கடுந்தேற உறுகிளைதுஞ்சும் (எ) கூடுகிளைத்த இளநதுணைமகாரைபபோலப் (அ) பெருமாரே, அலநதார்கள்; இனிமேல உள்ளத்து (உரு) உரவரையும் மடவரையும் அவரவர் அறிவினைத்தெரிநது எண்ணி (உசு) அவர்களிடத்துச்செய்யும் அருளறிநது அருளாயாயின், (உஎ) நெடுந்தகாய், இவண்வாழபவர் யார்; (உச) நின் ஊழி வாழகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப் பகைவர்மேல் அருள்பிறப்பித்தவாருயிற்று.

(பி - ம்.) ங. செறிவளை. கஅ. வேற்றுப்புலம்.

கஎ. தலையயர்ந. உஉ. பராலின். (க)

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
சூழாது துணித லல்லது வறிதுடன்
காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுகின்
முன்றிணை முதல்வர்க் கோம்பின ருறைந்து
ரு மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து
நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்
பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்
றுஞ்ச லுறூஉம் பகல்புகு மாலை
நிலம்பொறை யொராஅநீர் ஞெமரவந் தீண்டி
கo யுரவுத்திரை கடுகிய வுருத்தெழு வேள்ளம்
வரையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து
ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்
தஞ்சாறு புரையு நின்றொழி லொழித்துப்
பொங்குபிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்
கரு மடங்கற் றீயி னனையை
சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கo) உருத்தெழுவேள்ளம்.

க. இகல பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே; இகலென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக் கொள்க.

அஞ்சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளைத் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - ங. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருந் தம்முட் கூடியும் காக்கமாட்டாரென்றவாறு.

ரு. மன்பதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (சு) சான்றோரெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

(எ) மடம்பெருமையையும் (க) இகல்பெருமையைப்போல எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ. துஞ்சல்-எல்லாவுயிரும்இறந்துபடுதல். பகலென்றது ஊழியை. மாலையென்றது ஊழிமுடிவினை.

கூ. ஓராஅ வெவ்வாறதனை ஒருவவெனாதிரித்து ஈணடியென்றதனையும் ஈணடவெனாத திரிக்க.

கo. உருத்தெழுவெளாமெனறது பலலுயிரையும் ஒருங்கு தானை கொலலுங்கருததுடையதுபோலக கோபிதெழுவெளாமெனறவாறு.

இச்சிறபபாலே இதற்கு 'உருத்தெழுவேளாம்' எனறு பெயராயிறறு.

(கo) வெளாம் (கச) பகுதெனறதனைப பககவெனாதிரித்து அதனை (கச) நுடகியவெனாகி யறசெயலிவெனாயும் வினையெசசதொடு முடிததது அதனை ஈகுடாகிகழவெனாயும் தொழிறபெயரொடுமுடிததது, வெளாளம் பரககையாலே அ வெளாளதைத மாயக்கவேணடிச சடாகிகழதலையுடைத்தான (கரு) நீயெனவுரைக்க.

கச. பிசிரெனறது பிசிருடைய வெளாளதைத. நுடகுதல-மாயததல.

(கஉ) ஞாலிதுபட — அகலறகுகூடதது (கரு) மடஙகற்றீயெனை மாறிக்கூடடி, அ வெளாளத்தை மாயததற்கு நிதிததாயனனிருகரும தோற்றினை பெரியகூடடததையுடைய வடவைதீயெனவுரைக்க. ஆநிததர்கூடடத்தை இவன படைததலேவாகுங உவமமாककொளக.

(கங) அம் சாறுபுரையு நினறொழிலொழிதது (கரு) மடஙகறறீயினனையெனை மாறிककூடடுக. அம் சாறுபுரையுநதொழிலெனறது அழகிய விழாப்போல எலலார்கரும் இனபதததைச செயயுந தொழிலெனறவாறு.

(ங) நின்னொடுகறுததோா (எ) தம் மடம் பெருமையால (i) நினை (ச) முன்குடிமுதலவாककு (ரு) அறிவுவலியுறுததுஞ(சு) சானறோரையொத்த நினை (எ) சூழசசிப்பணபுடைமை அறிகினறிலா, நீதான சூழசசியுடையையேயன்றிக (கசு) குருசிலே, நினஉடறறகினோரைகுப போராசெயயுமிடதது (கரு) மடங்கற்றீயின் அனையை; அதனையும் அறிகினறிலாதலால, யுவா தம் (க) இகலபெருமையானே அஞசாராயப படைகோளைத (உ) துணிதலலலது (ங) நாட்டைச (உ) சிறிதுமஉடனை (ii) காலலெதிரிகாளாரெனக கூடடி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற் சொலலியது, அவன சூழசசியுடைமையும் வெனறிசசிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ங. நாடென. அ. துஞசலூறும்.
ச. முதலவரோடபினா. கச. பிசிருடகிய. (உ)

(எங.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்
பிறர்க்குநீ வாயி னலலது நினக்குப்

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே
.....
.....
மருதஞ் சான்ற மலர்தலை விளைவயற்
செய்யு ணுரை யொய்யு மகளி
ரிரவும் பகலும் பாசிழை களையார்
குறும்பல் யானைக் குரவை யயருங்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பிற்
புகாஅர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை
கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந கொடித்தேர்ப் பொறையநின்
வளனு மாண்மையுங் கைவண் மையு
மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னாள்
யான்சென் றுரைப்பவுந் தேறார் பிறருஞ்
சான்றோ ருரைப்பத் தெளிகுவர் கொல்லென
வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்
யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதுவும் அது.
பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை.

*[சூடுந்தலையுடையமகளிர், ஒண்ணுதலபொலிந்தமகளிரெனக்கூட்டுக.
சிறந்திகழ்பாசிழையென்றது தன்னின் ஆழுத்திய மணியினுந் தன்னிறந்திகழும் பசும் பொன்னிழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று பெயராயிற்று.
உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மையை மாறிக்கூட்டுக.
தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை.
தெய்வந்தருஉம் ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரை உயர்திணை மகளிரென்று முன்னே கூறினமையான் ஆன்றோரென்றது பரத்தையரை யாம்; அவர்களை ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுவன அமைந்தாரென்றவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.
இரவும் பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

---

* [ ] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உரைக்குரியமூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

குறும்பலகுரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணிய தாய அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெல்லாம் காவிரிமண்டிய புகாரெல்லாங்கூட்டுக.

உரைப்பவுமென்றவும்மை தாமே அறியக்கடவதனை யாம் சொல்லவு மறிகிலரெனக சிறப்பும்மை. பிறருமென்ற உம்மை அசைநிலை. 'சான்றோர்.....கொலலென' என்றதனோடு, கருதினென ஒருசொல வருவித்து அதனைக காணகுவமெனப் பின்னையொடுமுடிக்க.

பெருவேகதே, புகார்செல்ல, பூழியாமெய்ம்மறை, கொல்லிப் பொருந, பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளநாடு ஆணமையும் கைவண்மையும், உலகத்துமக்கள் வாழவைக்கடந்தன; அவனெடு மாறுபடுவது நுமக்கு உறுதியனறெனப பரனுரரை சொலலவும் தேற்றறிலா; தேறுராயினும் உலகதது மதிபபுடைய சாரறோர சொலலத தாம் தேறுவரோவெனக கருதின் அவர்சொலலவிடத்தும் அவர்கள மறிமருணடதுவேகாணநின்றேன்; ஆகலான் நிர பெருமையய அவர்கடகு யாங்கு உரைபபேனென வருநதாநின்றேன் யான். இஃது எனறுமறுகுறை; இதனை அறிநது நீ அவர்பால அருளவேணடுவெனப் பின்னமுடிவுசெயக.

இதனுற்சொலலியது, அவன வெறுதிக்கு ஆடியாடிய செலவமும் ஆணமையும் கைவணமையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன வென்றிச் சிறப்புக கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) நீயாயின். சேய்வரி.
ஒப்புமகளிர். யாஞுசெலறு. (ரு)

(எச.) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை யுய்ர்ந்தோ ருவப்பச்
சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்
ரு கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிறறுடைப் பைம்பொறிக்
கவைமரங் கடுங்குங் கவலைய மருப்பிற
கரு புள்ளி யிரலைத் தோலு னுதிர்த்துத்
தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற
பருதி போகிய புடைகளை கட்டி
யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைதது வல்லோன்

சூடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
கரு விசம்பாடு மரபிற் பருந்தா ளளப்ப
நலமபெறு திருமணி கூட்டு நறரோ
ளொடுங்கி ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்
உ0 காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க
கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப
வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்
முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமூ தாளனை
உரு வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்
தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென
வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
கூறினெ பெருமநின் படிமை யானே.

அருவும் அது.
பெயர் - (கசா) நலம்பெறுதிருமணி.

க. கேளவிகேடடல - யாகம் பணணுதற்கு உடலாள விதிகேட டல. படிவம்-யாகம் பணணுதற்கு உடலாக முனபுசெலுத்தும் விரதங்கள். ஒடியாதெனபதை ஒடியாமலெனத் திரிக்க.

(உ) வேடடனை யென்றதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி அவ்வினையெச் சத்தினை (உஉ) அருங்கடனிறுத்தவெனறும் வினையொடு கூட்டுக.

உ. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

ச. வேறுபடுதிரு - இவளுக்குகூறியகுணங்களால அவளின் வேறாகிய நின்தேவி யெனறவாறு.

திருவினொன்னும் இடை, அசைநிலை.

(ச) வாழியரெனறும் வினையெச்சத்தினைச் (கச) சூடுநிலையுற்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

எ. வரையென்றது, பெருமலையை. குறும்பொறையென்றது அதனை அணைநத சிறுபொற்றைகளை.

அ. தெரியுநர்கோடல - இலக்கணக்குற்றமற ஆராய்நதுகோடல். பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளை. மேற் (கo) புள்ளி யிரலையென்றதனை அதன சாதிப்பெயர் கூறியவாறுகக்கொள்க.

கூ. கவலையவென்றும் அகரம் செயயுள் விகாரம்.

கக. பாண்டிமென்றது, வட்டமாக அறுத்ததோலினை.

கஉ. பருதிபோகியபுடையென்றது,வட்டமாசப்போய அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (சு)முத்தம் (கக)பாண்டிற் (கஉ)புடைகளைகட்டி யெனகூட்டி அருங்கலத்தினையும்முத்தத்தினையும் அத்தோலினை விளிம்பினை இனமாகக கட்டியெனவுரைக்க.

கங. எஃகுடை இரும்பினை உள்ளமைத்தெற்றது கூர்மையை யுடையகருவிகளால அத்தோலுடையையும் தொழிலகளையெலாம் செய்தமைத் தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதனை அமைப்பவெனத் திரிக்க.

(கங) வல்லோனுலெனவிரித்து வலலோனாகிய நின்தேவி (கச) படுதல் நிலையுறுதலாலெனக்க.

கங. வலலோன்- யாகம்பண்ணுவிககவலலவன்.

கச. தோற்றமெனறது, தோற்றமுடையது அத்தோலினை.

(ச) திரு (கஎ) ஒண்ணுதல (கஅ) தோற்றம் (சரு) பருமுரு ளைப்பச் (கச) சூடுநிலையுற்றுக் (கஎ) கருவில (உ0) அரசு வறை போகிய வெனகூட்டி நின்தேவியாசியவொண்ணுதல அவ்வாறிவைத்ததோலினைப் பருமுரு ளைக்கும்படி சூடி யமையால, அவளகருவிலையிருமது அரசுமுறை க்குவேணடுவனவெலலாம் குறையற்றவெனவுரைக்க.

கசு. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாரால இதுவே நலல தென்று சொலலப்படுதலையுடைய திருமணியெனறவாறு.

இச்சிறப்பானே,இதற்கு'நலம்பெறுதிருமணி' எனறு பெயராயிற்று.

கஅ. எண் இயல முற்றியென்றது நிங்கணிரம்பியெனறவாறு.

ாரறிவென்றது இம்மையறிவு மறுமையறிவு; பெரியவறிவெனினும் அமையும்.

உக. பெற்றனையென்றது வினையெசசமுற்று.

உச. நரைமூதாளனென்றது, புரோசிதனை.

(உச) நரைமூதாளனைக் (உஅ) கூறினையெனக்கூட்டி, அவனைச் சொல்லி ஏ வினையென ஒருசொல வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மாண்பென்றது, யாட்சிமையுடைய குணங்களை. எச்ச மென்றது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

உசு. தெய்வமென்றது, தம்மால்வழிபடப்படும் தெய்வத்தினை.

(உக) தவமுடையோர்க்கொளச (உஅ) சொலலியென்க.

உஅ. கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உஎ. வேறுபடுமனநதி யென்றது, துறநதுபோயிருக்கும்காட்டினை.

பெயர - அநநரை மூதாளனைக் காடிலே பெயரவேண்டி.

(உஉ) செருப்புகன்றாற்ப, (உ) வேடடனையென்றும்(உக) பெற்றனை யென்றும் நீ செய்தபாகங்களாகிய (உங) புள்ளாவையிற்றிற்கு யான், மருண்டேனலலேன்; நின்னை நலவழி (உச) ஒழுகுவித்துநின்ற நரைமூதாளனை (உஅ) நின்படிமையாலே (உஎ) இலலறவொழுககினை ஒழிததுத் துறவற வொழுக்கிலே செலல (உஅ) ஒழுகுவித்தனை; அவ்வாறுசெய்வித்த நின்பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிநது யான்மருண்டேனென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொலலியது, புவ ளாநலலொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல்லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தெரிபுகொணட. உரு. வணமையுமாண்மையும்.
கo. தோனுனெரிரத்து. உஎ. வேறுபுல.
கஉ. நடுநிலையுற்ற. உஅ. கூறுனவ.
உச. முதிதுணர்நதொழுகும். (ச)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்களி றடூஉ
மரும்பொறி வயமா னனையை பலவேற
பொலந்தார் யானை யியறேர்ப் பொறைய
வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து
ரு நின்வழிப் படாஅ ராயி னெனமிக்
கறையுறு கரும்பின் றீஞ்சேற் றியாணர்
வருநர் வரையா வளம்வீங் கிருக்கை
வன்புலந் தழீஇ மென்பா லோறு
மரும்பறை வினைஞர் புலலிகல படுத்துக்
கo கள்ளுடை நியமத் தொள்ளிலை கொடுக்கும்
வெள்வர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைக்
செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம்
பாடல் சான்ற வைப்பி
னுடுட னுடல் யாவண தவர்க்கே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (சு) தீஞ்சேற்றியாணர்.

(ரு - சு. செலமிக்கு அறையுமு கரும்பெற்றது கெலலின்கணணே அங்கெலலைபொருககி மிக மமுப்தமையாரே அறக்கலறற கரும்பெற்றவாறு.

இனி, அங்கெறறு கரும்பினை மிக எழுந்து அதனை பொருக்கினமையால, அங்கெலலிற்கு இடமுணடாக அறறத்த கரும்பெனினுமாம்.

கூ. தீஞ்சேறு - இனிபபாகு. யாணரெனறது அத்தீஞ்சேற்றது இடையறவிலமையை.

இசிதப்பாளோ, இதற்கு,'தீஞ்சேற்றியாணர்'எனறு பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மெனபாலெனக கூட்டுக.

மெ ப்பாம - மருதம்.

(க) பொறையை, நீ (உ) புலிகொ ரறு களிறு உம் (ரு) வயமான் அனையை ; அதனால, (எ) வேடதரும் வேளிரும் பிறரும் நினவடிக்கு ழப்பணி நது தமககுரிய (அ) மெ ரலகடோறுமிருந்துமு பணிந்தவாற்றிற்கேற்ப (ரு) பின்வழியொழுகாராயின், அவரக ள (கக) வெள்வாகுமதகொளளுடைக் கரம்பையாகிய (அ) வ ரபாலிரு கெடுப்பபோயிருந்து ஆணடுவிளைந்த வெள்வாகு உனபதறிந்த தாம் பணடுண்ணும் (கஉ) செந்நெ வயலி உண்ணகிடையாதபடி மிழபடுகி றார் ; (கச) தத்தநாடனை ஒருங்கு ஆளுதல வுவர்கக யாவணதெ ர விளைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொலலியது, அவர்பெ றிகிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தரீ இயமெ ரபால. கக. கலலுடைககரம்பை.
கூ. புலகிகலபடுத்து. கஉ. அறியாருட ள. (ரு)

(எகூ.) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஃகுயர்த்
தொளிறுவாண் மன்னர் ததைநிலை கொன்று
முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்
பெருங்கட னீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
ரு பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொரீஇப்
பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றுயர் கழிப்பி
யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரப்போர்க்
கீத றண்டா மாசித றிருகைக
கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டு
கஐ கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்
பல்விதை யுழவிற் சில்லே ராளர்
பணித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்
கழுவுறு கலிங்கங் கடுப்பச் சூடி

யிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
கடு மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோயே

இதுவும் அது.

பெயர்-(அ) மாசிதறிருக்கை.

ச. கடலநீநதியமரம் - மரககலம்.

அ. மாசிதறிருக்கையென்றது பகைவரிடத்துக கொள்ளப்பட்ட மாக்களை வரையாது அளவிறக்கககொடுக்கும் பாசறையிருக்ககையென்றவாறு.

இசசிறப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(கo) தணடளிசொரிநதென (கக) ஏராளர் (கச) கதிர்த்திருமணி பெறூஉம் (கடு) நாடெனககூட்டி, மழைபெய்தலாலே ஏராளர் உழுதுவிளை த்துக்கோடலேயன்றி உழுத இடங்களதோறும் ஒளியையுடைய திருமணி களை எடுத்துக்கொள்ளுநாடென வுரைகக.

கக. பல்விதை உழவின் சிலலேராளரெனறது பலவிதையுழவாற் பெரியராயிருப்பினும் தம் குலத்தானும்ஒழுக்கத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற வாறு.

சின்மையை,சின்னூலென்றதுபோல ாண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியல (கங) கழுவுறுகலிங்கம் கடுப்பசூடித் (கச) திருமணிபெறூஉமெனக கூட்டி, பகன்றைமாலையைக் கழுவுறுகலிங்க மொப்பச் சூடிக்கொண்டுநின்று திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைகக.

(கடு) நாடுகிழவோய, (உ) மனனர் (க) பெருஞசமம் ததைய எஃ குயர்த்து (உ) அம்மனனர்பலர் கூடிசசெறிநத நிலைமையைககொன்று (ங) அருந்துறைபோகிக் (ச) கடலை நீநதின மாககலத்தினை அழிவுசேராது வலி யுறுக்கும் (ரு) பணடவாணிகரைப்போலக (சு) கைததொழுதியின் (ரு) புண்ணை ஒருவுவித்து(சு)வலியதுயரைக்கழித்துப் போரிடத்துவினையிலிருத் தலே வினோதமாகக்கொணடு (எ) இரங்தோர்வாழநலகிப் பினனும் இரப் போர்க்கு (அ) ாதலின்மாறாத மாசிதறிருககையைக (கூ) கணடுபோவேன வருதேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனுற்சொலலியது, அவனவென்றிச்சிறப்பும் கொடைசசிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. பண்ணியவினைவர். (சு)

(எஎ.) எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய
னென்றனி ராயி னாறுசெல் வம்பலிர்
மன்பதை பெயர வாசுகளத் தொழியக்
கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றூடு துணங்கை

ரு மீபிணத் துருண்ட தேயா வாழியிற்
உண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்
கo சேண்பரன் மூரம்பி னீர்ம்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
யானை காண்பலவன் றானே யானே

துறை - உழிஞையரவம்.
வண்ணமும் நூக்கும் அது.
பெயர்-(ச) வென்றுடுதுணங்கை.

ங. மலைபதைபெயரவென்றது படைகெடாடோடவென்றவாறு.

ஙு - ச. அரசுகளத்தொழியக் கொன்றென்றது அரசரைக் களத்திலே உடலொழிந்துகிடக்கக் கொன்றென்றவாறு.

(ச) கொன்று தோளோச்சிய (ரு) பிணமெனக்கூட்டி, முன்பு தம்முடன்பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி இப்பொழுது இவன்களத்திற் பட்டுக்கிடக்கின்றவீரர்பிணமென அவ்வீரர்செய்தியை அவர்பிணத்தின்மேலேற்றிச் சொல்லியவாறாகவுரைக்க.

(ச) வென்றுடுதுணங்கைப் (ரு) பிணமென்றது ஊர்களிலேயாடும் துணங்கையன்றிக் களங்களிலே வென்றுடின துணங்கையையுடைய பிணமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வென்றுடுதுணங்கை' என்று பெயராயிற்று.

ரு. மீபிணத்தைப் பிணமீயெனக்கொளக.

எ. எண்ணிற்றோவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

அ. கந்துகோளீயாதென்றது வினையெச்சவினைத்திரிசொல்.

கூ. சாடியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கக) செலவென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க.

கo. ஈர்ம்படை.....

(உ) வம்பலிர், (க) பொறையன் எனைப்பெரும்படையன் (உ) என்றனிராயின், (கஉ) அவன் தானையிடத்துத் (சு) தேரும் மாவும் மாக்களும் (எ) எண்ணற்கருமையின் எண்ணிற்றிலன்; ஆயின், (கஉ) அவன் தானையின் யானைதான் எண்ணினையோவெனின், அதுவும் எண்ணினேனல்லேன்; [கட்புலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல] (கக) ஆபரந்தாலொத்த செலவிற்

பல (கஉ) யானையை அவ [illegible] காணபிலைனகூடடி வினைமுடிவு செயக.

இதனுக்கொலலியது, அவனபடைபபெருமை சிறபபுக கூறியவா றாயிற்று.

இபபாடடிற பொதுபபடப பலையெழுச்சிகூறியதனை உழிஞையா வமெனறது, ஆனடு புபபடையெழுங்கா தது நொசசிநிலைபோ கூறிய தெழுந்ததை ஒருகாணத்தாம அறிந்துபோ லும.

(பி - ம்.) ரு. தெயவயாழின. (எ)

(எ௨.) வலம்படு முரசி னிலங்குவன விழுஉ
மவவெள் ளருவி யுவவரை யதுவே
சில்வளை விறலி செலகுவை யாயின
வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து
ரு மெலலியன் மகளி ரொல்குவன ரியலிக்
கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறு நுவலப்
பல்பய னிலைஇய கடறுடை வைப்பின்
வெலபோ ராடவர் மறம்புரிநது காக்கும்
விலபயி லிறும்பிற றகரேர் நூறி
கo பேன மன்ற பிறழநோக கியவ
ரோடுறு கடுமுரண் டெியச் சென்று
வெம்முனை தபுதத காலைத தநநாட்
டியாடுபெரந தன்ன மாவி
னுபரந் தன்ன யானையோன் குனறே.

துறை - வறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கo) பிறழநோக்கியவர்.

உ. அவெளளருவி - அழகிய வெளளருவி. உவவரையெனறது உவவெலலையெனறவாறு. அது வெளளபது அம மலை யெனனுஞசுடடு. வெளளருவியையுடைய அதுவெனகூடடுக.

(ரு) மகளிர் இயலி (ச) நெயதலொடு தாமரையரிநது (சு) கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறும் நுவலப (எ) பலபயன நிலைஇய கடறெனக்கூடடி, கிளிகடிமகளிர நிலவணுமையானே மருதநிலததிலேசென்று நெயதலொடு தாமரையரிநது பின் கிளிகடிதொழிலை மேவுதலை யுடையராயப புறவின்புனங்

கடோறும் கிளிகடிபாடலையும் [illegible] பலபயங்களையுமிகுதியாகப் பெற்ற முலையினையுமுடை [illegible] வுரைக்க.●

(எ) வைபவமிக (ஏ) [illegible] செய்ய [illegible] கிக.

(அ) [illegible]டவர்களாகக்கும் (க) இ[illegible] பயக்கூட [illegible].

கூ. [illegible] வியபயிலிறும்பு - [illegible] ய.

கo. பிறழமோகியாக [illegible] தம் [illegible] மாறறு [illegible] படைதகோறறத்தினை [illegible] மோகக்கூ [illegible] பிறத்தும் [illegible] கோடி யும் பலபடப பிறழமோகக்கும் பலகையாகிய பல [illegible] வாறு.

இசசிறப்பானே, இதறகுப்பிறழநோக்கியவர்' எனறுபெயராயிறறு.

(கங) மாவிலெனுடிலெனை [illegible] விரிதது, (கஉ) [illegible] மாவி னெடு (கச) ஆபரணதை [illegible] யானையோ [illegible] வுரைக்க.

(ங) சிலவிலைவிறலி, செ[illegible]குவையாகிய, (கா) [illegible] யோனைகுனறு (உ) உல்வெலலையில வொளருமியுடை ய அநுவெ[illegible]மாவிக கூடடி வினை முடிவுசெயக.

இதனறசொலலியது, [illegible]வனெ[illegible]சிறப்புகக [illegible]யவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ச. இதடடாமனை. கo. [illegible]மனை.
ங. உதுபயிற்றகா. (அ)

(எகூ.) உயிர்போற றலையே செருவக தானை
கொடைபோற றலையே யிரவலர் நடுவட்
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி
நின்வயிற பிரிந்த நல்லிசை கனவினும்
ரு பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற
படியோர்த் தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர்
தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்ப
வனைய வளப்பருங குரையை யதனு
னின்னெடு வாரார் தங்நிலத் தொழிந்து
கo கொல்களிற றியானை யெருத்தம் புல்லென
வில்குலை யறுதலுக் கோவின் வாரா
வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவ
ரரசுவா வழைப்பக் கோடறுத தியறறிய
வணங்குடை மரபிற கட்டின்மே லிருந்து
கரு தும்பை சான்ற மெய்தயங குயக்கத்து
நிழமபடு குருதி புறம்படி னல்லது

[illegible]PADHYAYA [illegible]SWAMINATHAIYAR LIBRARY, [illegible]VANIYUR, MADRAS-41

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சுவரு மரபிற்
கடவு ளயிரையி னிலைஇக்
கேடில வாக பெருமநின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் நூக்கும் அது.
பெயர் - (கசு) நிறம்படு குருதி.

ச. பிரிந்த நின்வயி னகலலிசையெனகசூடுக.

பிரிதல் - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிகுகளிலே போதல.

(ச) இசை (ரு) அறியாவெனமுற்றாக அறுத்துரைக்க.

கூ. நின்னொடுவாரார் தங்நிலத்து ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு நின்னொடு ஒழுகாதிருத்தலேயன்றித் தங்நிலத்திலே வேறுபடுநின்றென்றவாறு.

(கo) யானையெருத்தம்புலலென (கக) விலகுலையறுத்துக் கோலின் வாரா (கஉ) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிப் பின்பு தாம் களத்து நின்போர்வலிகண்டு இனி நின்வழி ஒழிகுதுமெனச சொல்லித் தாம் ஏறிய யானையெருத்தம்புலலென விலலின் நாணியையறுத்து நின்செங்கோலவழியொழுகாத வேந்தரென்றவாறு.

கங. அழைத்தல் - வருத்தத்தாற் கதறுதல.

(கரு) தும்பை சான்ற மெய நயங்கு உயக்கத்து (கசு) நிறம்படு குருதியென்றது - வீரருடைய தும்பைபூடியநற்கேறபகின்று பொருதலாற் றலையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஐய்வினையுடைய நிறங்களைத் திறந்துவிட்டகுருதியென்றவாறு.

அல்லாத இடங்களிற் குருதிகொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திறக்க ஆண்டு உண்டானகுருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறம்படுகுருதி' என்று பெயராயிற்று.

(கங) கோடறுத்து இயற்றிய (கச) கட்டின்மேலிருந்து (கசு) நிறம் படுகுருதி புறம்படினலலது (கஎ) மடையெதிர்கொள்ளாக் (கஅ) கடவுளென க்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில கொடுவந்திட்டதன்மேலிருந்து அவ்வாறுகொடுப்பதொரு பலியுணடாயினலலது பலிகொள்ளாக்கடவு ளெனவுரைக்க.

(கச) கடடின்மேலிருந்தல்லது (கசு) குருதிபுறம்படினலலதென அல்லதென்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொள்க.

கஅ. கடவுளென்றது அவனுல் இவ்வாறு வழிபடும் கொற்றவையை அயிரை - அக்கொற்றவைஉறைவதொருமலை.

(எ) கோதைமார்ப, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை; (உ) இரவலர் நடுவண்கொடைபோற்றலை; (ங) பெரியோரைப்பேணிச் சிறியோரை அளித்தி; (அ) அனையகின்குணங்கள் அளப்பரியை; நீ அவ்வாறொழுகுதலாற் (ச) பிறிந்த கின்வயின் நல்லிசை இனிக கலவிலும் (ரு) பிறர் நச்சுதலறியா; அவ்வாறு அறியாமையின், (கக) பெருக, அவ்வாறுகியரின்புகழ் (கஅ) நிலைஇ கின்னிடத்துக் கேடிலவாகவெனை மாறிககூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அ. 'அனையவளப்பருங்குரையை' என்றது (ங) 'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னே நிற்கவேண்டுதலின், மாறுயிற்று,

இதனுற்சொல்லியது, அவன் பலகுணங்களும் ஒருங்கு புகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ச. பிறந்த. கூ. வாரார்கின்னிலத்தெளிந்து.
அ. அனையையளப். (கூ)

(அ0.) வான்மருப்பிற் களிற்றியானை
மாமலையிற் கணங்கொண்டவ
ரெடுத்தெறிந்த விறன்மூரசங்
கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்
ரு சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்
றொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடையெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா
ளொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
க0 யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென
வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
வனையை யாகன் மாறே பகைவர்
கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
கரு புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
தொலையாக் கற்பநின் றெம்முளை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்.

உ. கணங்கொளாவெனத் திரிக. அவரென்றது பகைவரை.

எ. புணரணுடன் எறுமாதலோனென்றது எப்பொழுதும் பொருது புணரணாரு வலியரேதாமென்றாறு.

இச்சிறப்பாலே, இதற்கு, 'புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்' எனறு பெயராயிற்று.

கo. புரவெதிரூதோற்கெறிந்து கொடையேறறிருக்கின்ற அவனுக்கென்றவாறு.

(கச) கொடி (கரு) தோரணமென்றதனை எழுவாயும் பயனிலையுமாககொள்க.

(கா) நிலந்தெம்முனைப (கரு) பு வரையானென மாறிகூடடுக.

(கஎ) தொலையாகுகா, (கக) நினைவீரராகிய உயர்நுதோர் நின் தெவ்வராகிய (உ) அவருடைய (க) கரிறனியான (உ) மலையிற கணங்கொளாநிற்க, (ர) முரசம் (ர) கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையிறறை மூன்றும் மலியாதே நினனொடு (கூ) ஒடியெ தெவராகிய அவர் பதிரினறு பெயரா (கo) இப்பூவெதிரூதோ வுகுகுது நிறையைபிடுகவெனச சொலலி நின்னைப் (கக) பாவுமபூடி நீ (கட) அத்தகேறற தாமையையுடையையான படியாலே (கஎ) நினதெம்முனைப (கரு) பு வெலையில நி (கஉ) பகைவர் (கா) தோமிசைக்கொழி (கரு) வாரகுறிதுதுதோன்றல யாவதெனாகூடடி யினமுடிபியக.

இதனைச் சொலலிய து, ஆயன கொடைசிறபுபொடுபடுதது வெள்ளிசிறபுக கூறியவாறு நிற .

(கா) தெமமுனைப (கரு) பு வலை (க) பகைவா (கச) கொடி (கரு) தோரண யாவதெனறு நினனாரி னைமதோனறக கூறிய அதனுலை, வஞ்சித்துறை பாடாமுயிற

(ர) பாவ புறமயம் வருமியாடியாய வெற்றமையாலே, வஞ்சித்துறைகுமாயிற்று. (கo)

இதனபகிதது கொலலிகூறறமெறறது, கொலலிமலையைச மாத மலைகளையுடையகாடுமென.

நீர்கூர்நீலிகையெறறது, அவாடடு நீர்மிகக மலையின உச்சியை.

நொச்சிதுகுதெறறது தகரீர் மதிலை கைகைகொணடெனறவாறு.

(பதிகம.)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு
வேளாவிக்கோமான் பதுமன் றேவியீன்றமகன்
கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்

பல்வேற் றானை யதிக மானே
திருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று
மூரசுங் குடையுங் கலனுங்கொண்
டுரைசால் சிறப்பி னடுகளம் வேட்டுத்
துகடீர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத்
தகடு ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய
அருந்திற லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொறையை
மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: குறுந்தாண்ஞாயில், உருத்தெழுவெள்ளம், நிறந்திகழ் பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி, தீஞ்சேற்றியாணர், மாசிதறிருக்கை, வென்றுடுதுணங்கை, பிறழநோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்ணுடை யெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின் பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்துநின்று கோயிலுள்ளவெலலாம் கொண்மினென்று காணம் ஒன்பது நூறாயிரத்தொடு அரசுகட்டிற்கொடுப்ப அவர் யானை இரப்ப இதனை ஆள்கவென்று அமைச்சுப் பூண்டார்.

தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினோரியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

(அக.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூ
லகலிரு விசும்பி னதிர்சினஞ் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூ நிவந்து
ரு காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
கலிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க
வொளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வரசுபுறத் திறுப்பினு மதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
கo மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளு
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமா
ரிடாஅ வேணி வியலறைக் கொட்ப
கரு நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
யழல்வினை யமைந்த நிழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் றூனை யுதவி
வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து
உo சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க் கீயுஞ்
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
உரு பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கரந்த வண்டுபடு துப்பி
னொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக்
கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கி னயவரப்

கூ0 பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுகத்து
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்
பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தூவெதிர்ந்து பெரு வுத் தாவின் மள்ளரொடு
கூரு தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
விருந்து மாக நின்பெருந் தோட்கே.

துறை - முல்லை.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கசு) நிழல்விடுகட்டி.

உ. கமஞ்சூல - மேகங்கள்; நிலைநந்த நூலுடைமையின், மேகங்கள் கமஞ்சூலெனப்பட்டன.

ச. சிலையொடுகழறியென ஓடு விரிக்க;சிலை - முழங்குதல். கழறல்- இடித்தல். நிவந்து விசும்பு அடைபூவென மாறிகூடுக; விசும்படைதல - மலையிலேபடிந்தவை எழுந்து விசும்பை அடைதல.

ரு. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது மேகங்கள் கார்காலத்தை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம் கொள்ளாநிற்கவென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (சு) வயவர் (கச) வியலறைக்கொட்பவென முடிக்க.

கூ. வாயில் கொளளா மைநுழைவரென்றது தமக்குக் காவலடைத்த இடங்களைச் சென்று கைக்கொ ளா வலியினையுடையவரென்றவாறு.

ஈண்டு, வாயில - இடம்.

கo. மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய இராவென்றவாறு.

(கo) கங்குலினும் (கச) கொடபவென முடிக்க.

கக. தோள் பிணி மீ கையரென்றது குளிராலே தோளைப்பிணித்த அத்தோள்மீது உளவாகிய கைகளையுடையாரென்றவாறு.

கஉ. முடிதலவேடகையரென்றது தாம் எடுத்துக்கொண்ட போர் முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

கரு. நாடு அடிப்படுத்தலிற் கொளளை மாற்றியென்றது நாட்டை அடிப்படுத்தினபடியாலே அடிப்படுத்தும் காலத்து உண்டாய்ச்சென்ற கொள்ளையை மாற்றியென்றவாறு.

கசு. அழல்வினையமைதல் - ஓட்டறுதல்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிழல்விடுகட்டி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. கட்டளைவலித்தல் - இன்னுர் இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல். தானைக்குதவியென விரிக்க.

(உo) சாறு அயர்ந்தன்ன (உக) தீம்பிழியென முடித்து விழாக் கொண்டாடினுலொத்த இனிய மதுவெனவுரைக்க.

(உo) காரணி யாணர்த் (உக) தூம்பென்றது கருமையைப்பொருந்தின அழகிய மூங்கிற்குழாயென்றவாறு.

உரு. பெருவாய்மலர் - இருவாட்சி. பசும்பிடி-பச்சிலை. மகிழ்ந்து-விரும்பிச்சூடி யென்றவாறு.

உசு. மின் உமிழ்ந்தன்ன சுடர் இழையென்றது மேகம் மின்களை உமிழந்தாற்போன்ற சுடர்களையுடைய இழையென்றவாறு.

(ருரு) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (ருசு) துஞ்சாவென முடித்து, நின்னேடு போர்செய்கையைக்கைவிட்டு நின்முன்னேவந்து வழியட்டுநிற்றலைச் செய்யமாட்டாமையால துஞ்சாதவெனவுரைக்க.

ருசு. தூ எதிர்ந்து பெருஅத் தா இல மள்ளரொடென்றது முன்பு நின்வலியோடெதிர்த்துப் பின் எதிர்க்கப்பெருத வலியில்லாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(ருகூ) மள்ளரொடு (ருசு) துஞ்சாவெனமுடிக்க.

(ருஎ) அண்ணல், (ருக) நின் அரிவைகாணிய (ருஉ) நின்தேர்(ருக) ஒருநாட் (ருஉ) புரவிபூண்பதாகவேண்டும்; அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேண்டுவதில்லை; அதனுனே (ருசு) துஞ்சாவேந்தரும் துஞ்சுவார்களாகவேண்டும்; அதுதான் நின் (ருஎ) பெருநதோட்கு விருந்துமாகவேண்டும்; இவ்வாறு இரண்டொருகாரியமாக இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற்சொல்லியது, காமவேட்கையிற்செல்லாத அவன் வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறுயிற்று.

இஃது அவனரிவை கற்புமுல்லையைப்பற்றி வந்தமையால், துறை முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. நுடங்கல. ருஉ. புனைவினைகெடுந்தேர்.
உஉ. காந்தட்கண்ணி. ருகூ. தூவின்மள்ளரொடு.
உஎ. வண்டுபடுகதுப்பின். (க)

(அஉ.) பகைபெரு மையிற் றெய்வஞ் செப்ப
வாரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டோப்

பல்கொடி நுடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைந வில் யானை
(ரு) கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல
மறவர் மறல மாப்படை யுறுப்பத்
தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை
கo யின்ன வைகல் பன்னா ளாகப்
பாடிக் காண்கு வந்திசிற் பெரும
பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர்
கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்
வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்
ரு புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்லிசை
நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (ச) வினைநவில்யானை.

க. பகை பெருமையின் தெயவம் செப்பவெனறது நின்மனத்து அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நின்பகைவர் நின்னையஞ்சித் தாம்தாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் ததமமகுக் காவவென்றுசொல்லவென்றவாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்டுரென்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தனை யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு.

(ங) பலகொடி நுடங்கும் (ச) யானையெனா முடிக்க.

ச. வினை நவில யானையென்றது முன்பே போர்செய்துபழகின யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வினை நவில்யானை' என்று பெயராயிற்று.

(சு) பிடி புணர்ந்து இயலவென்றது (ச) அவ்வினைநவில்யானை (ரு) கடாம்வார்ந்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அச்சினத்திற்கேற்பப் போர்பெறாமையிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தற்குப் பிடியைப்புணர்க்கையான் அப்பிடியொடுபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்நிகழுமென்று அறியாமையின், குதிரைகள கலனைகட்டி நிற்கவென்றவாறு,

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி நுடங்கவென்றது தேர் போர்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடி நுடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோலகளும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மரல உறுப்ப (அ) நுடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தினையும் (கo) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

கூ. காடு கைகாய்த்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்ற நாள் குளிர் நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் நீக்காய்நதவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென்பதனுட் போந்த பொருணமையொடு முடிக்க.

கூ-கo. நீடுநாளிருக்கையையுடைய இன்னவைகலென இரண்டாவது விரிக்க.

கo. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக்கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-ங. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத் தானையென்றது பகைவர் போருட் கொலலககொலலக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழநதெனபதனைப் புகன்றுபுகழவெனத் திரிக்க. அசையாநலலிசை - கெடாநலலிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கச) வண்மைமுதலியகுணங்களைச (கரு) சான்றோர் (கரு) புகன்றுபுகழகையாலே கெடாதுநின்ற நலலபுகழெனக் கொள்க.

(கசு) நெடியோய், (கக) பெரும, (உ)கட்டூரிடத்தே (கூ) நீடுநாளிருக்கை (கo) இன்னவைகலதான் பனனாளானபடியாலே (கசு) நின்னைப் (கக) பாடிக் காண்குவநதேனெனக்கூடடி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொலலியது, அவன்வென்றிசிறப்புக கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ங. முன்பிற்செல்வர். (உ)

(அரு.) கார்மழை முன்பிற் கைபரிந் தெழுதரும்
வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்
கொல்களிறு மிடைந்த பஃறேர் றொழுதியொடு
நெடுந்தேர் நுடங்குகொடி யவிர்வரப் பொலிந்து
ரு செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு மோர்க்கே

யின்னு தம்மவது தானே பன்மா
நடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தருஉநின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்ந்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையாவம்.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (ங) பஃறேற்றெழுதி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குகுலைதல.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (ரு) தோல்களையும் ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'பஃறேற்றெழுதி' என்று பெயராயிற்று.

சு. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(ரு) நின்னைக்காண்பார்க்கு நின்படைசெல்கின்றசெலவு (க) மழைக் குழாத்தின்முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்கு குலைந்துசெல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் (ங) களிறுமிடைந்த பஃறேற்றெழுதியொடு (ச)தேர்களின் நுடங்குகொடி விளங்காநிற்பப் பொலிவுபெற்றுப் (ரு) பெருக இனிது; அவ்வாறு அன்புறுவாரையொழிய (சு) அதுதான் இன்னுது,யார்க்கெனின், (கூ) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையோர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. போர்ப்ப. சு-எ. பன்மா, ணுடு.
சு. அம்மதானே. (ங)

(அச.) எடுத்தே றேய கடிப்புடை யதிரும்
போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதிர்ந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
நுதலணந் தெழுதருந் தோழினவில் யானைப்
ரு பார்வற் பாசறைத் தருஉம் பல்வேற்
பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய
மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முன்ப
கொடிநுடங் காரெயி லெண்ணுவரம் பறியா
பன்மா பரந்தபுல மொன்றென் றெண்ணுது
கo வலியை யாதனற் கறிந்தன ராயினும்

வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத்தன்
கான்முளை மூங்கிற் கவர்கிளை போல
வுய்தல்யா வதுநின் னுடற்றி யோரே
வணங்க லறியா ருடன்றெழுந் துரைஇப்
கரு போர்ப்புறு தண்ணுமை யார்ப்பெழுந்து நுவல
நோய்த்தொழின் மலைந்த வேலீண் டமுவத்து
முனைபுகல் புகல்வின் மாரு மைந்தரொ
டுருமெறி வரையிற் களிறுநிலஞ் சேரக்
காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்
உ0 குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
காலை மாரி பெய்துதொழி லாற்றி
விண்டு முன்னிய புயனெடுங் காலைக்
கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
பல்குரற் புள்ளி னொலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ச) தொழினவில்யானை.

(க) எடுத்தேறு ஏவிய (உ) முரசமென முடிக்க.

(க) கடிப்பென்பது கடியெனக் கடைக்குறைந்தது. புடையானென உருபுவிரிக்க.

ங. முழக்கினுமென்ற உம்மை முரசினது கண்ணின் அதிர்ச்சியிலேயன்றி அதனொடொத்த மழைமுழக்கினுமென * எச்சவும்மை.

ச. தொழில நவில யானையென்றது போர்க்குரியயானையென்று எல்லாராலும் கொலைப்படுகின்ற யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைசிறப்பானும் இதற்கு, 'தொழினவில்யானை' என்று பெயராயிற்று.

(ரு) பார்வற்பாசறை (ச) யானை (ரு) தருஉமென மாறிக்கூட்டி மாற்றாதுகாவற்பாசறையிற் புக்கு அவ் யானைகளைக் கொண்டுபோதுமென்றவாறு.

எ. சவடுதல் - உருவழித்தல்.

கூ. பரந்தனவென்பது பரந்தவெனநின்றது.

கஉ. கவர்தல் - அகப்படுத்தல்.

---

* சிறப்பும்மையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ) முளை மூங்கிற் (கக) களிறு (கஉ) கால் கவர் கிளைபோல (கங) நின் உடற்றியோர் உய்தல்யாவதென மாறிக்கூட்டி, முளையானமூங்கிலிற் களிறு காலால் அகப்படுத்தப்பட்டகிளை உய்யாதவாறே; அஃது அழிந்தாற்போல நின்னை உடற்றியோர் உய்தல் கூடாதெனவுரைக்க.

கரு. நுவலவென்றது படையையுற்றுப் போர்செய்கவென்று சொல்லவென்றவாறு.

கரு. நோய்த் தொழில் மலைந்தவென்றது நோய்த்தொழிலாகிய போரை ஏறட்டுக்கொண்டவென்றவாறு.

வேலீண்டழுவமென்றது, மாற்றார்படைபபரப்பினை.

கக. காஞ்சிசான்றவென்றது நிலையாமையைநாதவென்றவாறு.

உ0. குவவு - படைக்குழாம். குரைத்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(கக) செருப்பலசெய்து (உ0) குரைத்தவெனமுடிக்க.

உக. காலைமாரியென்றது மாரியிற்பெய்யும் பெயலினை.

தொழிலாற்றியென்றது உழவுத்தொழின்முதலாய தொழிலகளைச் செய்வித்தென்றவாறு.

(உங) கலசேர்பு மாம்ழை தலைஇயென்றது, (உக) பண்டு ஒருகாலம் பெய்து ஆற்றி (உஉ) வரைக்கட்போயி எபுயல நெடுங்காலம்பெய்யாத நிலைமைக்கண்ணே பின்பு பெய்வதாகக் கலலைச்சேர்ந்து மழைபெயயவெனறவாறு.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க.

(சு) பூழியர்கோவே, பொறைய, (எ) முன்ப, (கு) பகைப்புலத்து (அ) ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பறியா; (கூ) பன்மா பரந்தன; ஆகையால், பகைப்புலம் நமக்குவெலற்குஅரியதோ எறெனாறு எண்ணுது (க0) நீ ஆண்டு வல்லுகையான படியை முன்பு அறியாது (கங) நின்னைஉடற்றியோர் இன்று போர்செய்துஅதனை (க0) அறிந்தாராயினும் அவர் நின்னொடு (கச) உடன்று எழுந்து உரைஇ அதனையே பின்னும் அறிவதல்லது நின்னை வணங்கல அறிகின்றிலர்; இனி அவர் (கஉ) முளைமூங்கிலிற் காலகவர்கிளைபோல அழிவதல்லது (கங) உய்யவுங்கருதுவது யாவது? (உஉ) நெடுங்காலம்பெய்யாத (உங) மழை பெய்தவழிப் (உச) பலகுரலையுடைய புளளின ஒலியெழுந்தாற் போல, நெடுங்காலம் போர்செய்யாதுநின்று (கங) அவ்வுடற்றியோர் (கசு) வேலீண்டு அழுவத்துச் (கசு) சான்ற செருப்பலசெய்து நின் (உ0) பல படைக்குழாம் ஆரவாரிக்கின்றஇருப்பினை யாம் இனிதுகண்டேமென மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(கச) 'உடன்றெழும் துணைஇ வணங்க லறியார்' என்பது (க0 'அறிந்தனராயினும்' என்பதன்பின் நிற்கவேண்டுதலின், மாறுபிற்று.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வெற்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(19 - ம்.) கூ. புலமென்றெண்ணுது. (ச)

(அரு.) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
பொன்னவிர் புனைசெய லிலங்கும் பெரும்பூ
ணொன்னுப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமா
னிட்ட வெள்வேன் முத்தைத் தம்மென
ரு மூன்றிணை முதல்வர் போல நின்று
தீஞ்சுனை நிலைஇய திருமா மருங்கிற்
கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணெடுவரைச்
சூடா நறவி னுண்மகி ழிருக்கை
யரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய
கட மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி
னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி
னனவிற் பாடிய நல்லிசைக்
கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (எ) நாடுகாணெடுவரை.

ங. ஒன்னுப் பூட்கை - பிறர்க்கு அப்படிச்செய்யப் பொருந்தாத மேற்கோள். சென்னியர்பெருமானையென்பதனுள், இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது.

ச. முத்தைத் தம்மென - முன்னேதம்மினென.

மூன்றை, முத்தையென வலித்தது.

(ரு) முதல்வர்போல (கூ) அறம்புரிந்துவயங்கியவென முடிக்க.

கூ - கo. அறம்புரிந்துவயங்கிய கொள்கையென்னுது மறம்புரியென்றது, அறத்திற்கு இடையீடுபடவருவழி அதனைக்காத்தற்கு அவ்வறக் கொள்கை மறத்தொடு பொருந்துமென்றற்கு.

எ. நாடுகாண் நெடுவரையென்றது தன்மேல்ஏறி நாட்டைக்கண்டு இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஓக்கமுடைய மலையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு'நாடுகாணெடுவரை' என்றுபெயராயிற்று.

அ. சூடாநறவு, மதுவிற்கு வெளிப்படை.

(கo) கொள்கையைப் (கஉ) பாடியவென இரண்டாவது விரித்து முடிக்க.

(கஉ) நனவிற்பாடியவென்றது (க0) வயங்கிய செந்நாவினனும் (கக) உலைகூராக் கவலையில நெஞ்சினனும் மெய்ம்மையாற்பாடிய வென்றவாறு.

(கங) கபிலனென்ற தொடைக்கேற்ப (கஉ) நவிலப்பாடியவென்பது உம் பாடம்.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை (ங) சென்னியர்பெருமானுடைய(க) நாடுகள்பலவற்றையும் எமக்குக் கொணடுதந்து (ங) அச்சென்னியர்பெருமானை (ச) எம்முன்னே பிடித்துக்கொண்டுவந்துதம்மினைத் தம்படைத்தலைவரை ஏவச் சென்னியர்பெருமான் படையாளர் பொருதுதோற்றுப் (ச)போகட்ட வெள்வேல் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனென்பவன் (எ) நாடுகாணெடுவரையின் (அ) நாண்மகிழிருக்கைககண்ணே (ரு) தம்முன்றிணைமுதல்வரைப் போல (கூ) அரசவைபணிய அறம்புரிந்துவயங்கிய (க0) மறம்புரிகொள்கையைப் (கஉ) பாடின (கங) கபிலன்பெற்றஊரிலும் பலவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சென்னியர்பெருமானைத் தம்மென மாறவேண்டுதலின், மாறுயிற்று.

இனிப் பிறவாறு மாறிப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் முன்னோருடைய கொடைச்சிறப்பொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (ரு)

(அகூ.) உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
கொன்றமர்க் கடந்த வேந்திறற் றடக்கை
வென்வேற் பொறைய னென்றலின் வெருவர
வெப்புடை யாடூஉச் செத்தனென் மன்யா
ரு னல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்
தில்லோர் புன்கண் டீர நல்கு
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்
கழைநிலை பெருஅக் குட்டத் தாயினும்
க0 புனல்பாய் மகளிர் நாட வொழிந்த
பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றுஞ்
சாந்துவரு வானி நீரினுந்
தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (உ) வேந்திறற்றடக்கை.

க. உறலுறுகுருதியென்றது நிலத்திலே உறுதன் மிக்க குருதியென்றவாறு.

(க) 'உறலுறு' என்பதுமுதலாக முன்னின்ற அடைச்சிறப்பான் இதற்கு (உ) 'வேந்திறற்றடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

ரு. நிலைஇயவென்றது ஈண்டு வினையெச்சம்.

கஉ. வருவானியென்றது வினைத்தொகை. வானியென்பது ஓர் யாறு.

இளஞ்சேரலிரும் பொறையை எல்லாரும் (ங) வெருவரச் (க) செருக்களம்புலவக் (உ) கொன்றமர்க்கடந்த தடக்கைப் (ங) பொறையனென்று சொல்லுகையாலே, (ச) யான் அவனை வெப்பமுடையானொருமகனென்று முன்புகருதினேன்; அஃது இப்பொழுது கழிந்தது; அப்பொறையனாகிய (அ) பாடுநர்புரவலன், ஆடுநடையண்ணல் யான் தன்னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னாட்டு (கஉ) வானியென்னும் யாற்றுநீரினும் (கங) சாயலனாயிருந்தான்றானெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வன்மைமென்மைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. அமர்கடந்த. (சு)

(அஎ.) சென்மோ பாடினி நன்கலம் பெறுகுவை
சந்தம் பூழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து
தெண்கடன் முன்னிய வெண்டலைச் செம்புன
லொய்யு நீர்வழிக் கரும்பினும்
பல்வேற் பொறையன் வல்லனா லளியே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ங) வெண்டலைச் செம்புனல்.

உ. பூழில் - அகில்.

ங. முன்னியவென்றது ஈண்டுப் பெயரெச்சம்.

ரு. வெண்டலைச் செம்புனலென முரண்படக்கூறியவாற்றானும் முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு, 'வெண்டலைச்செம்புனல்' என்று பெயராயிற்று.

செம்புனலென்றது செம்புனலையுடைய யாற்றினை.

ச. நீர்வழிஓய்யும் கரும்பெனக்கூட்டி நீரிடத்துச்செலுத்துங்கரும்பென்க.

கரும்பென்றது கருப்பங்தெப்பத்தினை.

(ரு) பலவேற்பொறையன் (ரூ) வெண்டலைசெம்புனலையுடைய *யாற்றிற் (அ) செலுததும் கருபபம்புணையினும் (ரு) அளித்தலவல்லன்; ஆத லால், அவன்பாலே (க) பாடினி, செல; செல்லின், மன்கலம் பெறுகுவை யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனுற் சொல்லியது, அவன அருடசிறபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

(அஅ.) வையக மலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது
கடவுட் பெயரிய கானமொடு கலலுயர்ந்து
தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்
தம்பெயர் போகிய வொன்னார் தேயத்
ரு துளங்கிருங் குட்டந் தொலைய வேலிட்
டணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுத றடிந்து
பொருமுர ணெய்திய கழுவுள் புறம்பெறறு
நாம மன்னர் துணிய நூறிக்
கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டிச்
கரு சுடர்வீ வாகை நன்னற றேய்த்துக்
குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றோ
டுருகெழு மரபி னயிரை பரைஇ
வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக
கரு வியலுளை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்
விரவுப்பணை முழங்கு நிரைதோல் வரைப்பி
னுரவுக்களிற்று வெல்கொடி நுடங்கும்பாசறை
யாரெயி லலைத்த கல்கால கவணை
நாரரி நறவிற கொங்கர் கோவே
உ0 யுடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்
வளைகடன் முழவிற றொண்டியோர் பொருந
நீநீடு வாழிய பெரும நின்வயிற்
றுவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு
மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்ட முன்னிய
உரு புனன்மலி பேரியா றிழிதந் தாங்கு
வருநர் வரையரச் செழும்பஃ றாரங்
கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப

வோவத் தன்ன வுருகெழு நெடுநகர்ப்
பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பட்
௩௦ புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு
தண்கமழ் கோதை சூடிப் பூண்சுமந்து
திருவிற் குலைஇத் திருமணி புரையு
முருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசும்புறு சேட்சிமை
௩௫ யருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
சேணுறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ
மாகஞ் சுடர மாவிசும் புகக்கு
ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்னா
ளீங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே
௪௦ யுறுகா லெடுத்த வோங்குவரற் புணரி
நுண்மண லடைகரை யுடைதரு
தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கஅ)கல்கால்கவணை.

க. வையகம் மலர்ந்த தொழிலென்றது வையகத்திற்பரந்த அரசர் தொழிலென்றவாறு.

(க) தொழின்முறைஒழியாது(கச)கொற்றமெய்தியவென முடிக்க.

உ. கடவுட் பெயரிய கானமென்றது, விந்தாடவியை. கடவுளென்றது, ஆண்டு உறையும் கொற்றவையினை. கடவுளினென விரிக்க. கல்லுயரவெனத் திரிக்க.

கட. அயிரையென்றது, அயிரைமலையுறையும் கொற்றவையினை.

கஅ. கல்கால்கவணையென்றது கற்களைக் கான்றாற்போல இடையறாமல்விடும் கவணென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'கல்கால்கவணை'என்று பெயராயிற்று.

உங. துவைத்தும்பையென்றது எல்லாராலும் புகழ்ந்துசொல்லப்பட்ட தும்பைப்போரென்றவாறு.

(உங) நனவுற்றுவினவும் (உச) தெய்வமென்றது அத்தும்பைப் போரை நினக்கு வென்றிதருதற்கு மெய்ம்மையுற்றுவினவும் கொற்றவையென்றவாறு.

(உச) தெய்வத்துக் கூட்டமுன்னிய (உரு) யாறென்றது அத்தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயிரைமலையைத் தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப்பட்ட யாறென்றவாறு.

தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயிரை தெய்வத்துக் கூட்டமெனப்பட்டது.

உரு. இழிதந்தாங்கென்றது அவ்வியாறு மலையினின்று இழிந்தாற் போலவென்றவாறு.

(உஎ) சிறப்ப (௩அ) விளங்குதியெனமுடிக்க.

௩0. பொறியென்றது உத்தம இலக்கணங்களை. பொறியொடு சாந்தமொடுவென ஒடுவை இரண்டற்கும் கூட்டியுரைக்க. ஒடு, வேறுவினையொடு.

௩௧. கோதையென்றது, முத்தாரத்தினை.

(௩௧) சூடிச் சுமந்தென்னும் வினையெச்சங்களை (௩௫) வரையன்னவென்பதனுள், அன்னவென்பதனொடு முடிக்க,

(௩உ) விற்குலைஇ (௩ச) வேங்கை விரிந்தென்னும்வினையெச்சங்களைத் திரித்து விலகுலவ வேங்கைவிரியத் (௩உ) திருமணிபுரையும் (௩௩) உருகெழுகருவிய பெருமழைசேர்ந்து (௩ச) விசும்பு சேட்சிமை (௩௫) அருவியருவரையென மாறிக்கூட்டி, இதனைக் குறைவுநிலையுவமையில் வழுவமைதியாக்கிப் பொறிக்கு வேங்கைப்பூஉவமமாகவும் கோதைக்குத் திருவில் உவமமாகவும் பூணிற்கு அருவி உவமமாகவும் சாந்திற்கு உவமமில்லையாகவு முரைக்க. இவ்வாறு இடர்ப்படாது வாளாதுமலையையுரைப்பினும்அமையும்.

௩அ. விளங்குதியென்பது ஈண்டு முன்னிலையேவல்.

௪0. உறுகால் எடுத்த புணரியெனக்கூட்டுக.

(௧ச) பெரியோர் மருக, (௧௫) மறங்கெழுகுருசில், (௧௧) கொங்கர் கோவே, (௨0) பொலந்தேர்க்குருசில, (௨௧) தொண்டியோர்பொருந, (௨உ) பெரும், (௩௪) சேயிழைகணவ,(௪உ)நாடுகிழவோய்,(௩௧)ஈங்குநிற்காண்கு வந்தேன்; (உஉ) நீ நீடுவாழ்வாயாக, (உ௩) பலதாரம் (உஎ) கொளக் கொளக்குறையாமற் சிறப்ப (உ௧) மகளிர்நாப்பட். (௩அ) பன்னாள் ஞாயிறு போல விளங்குவாயெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் காமவின்பச்சிறப்பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உஎ. சிறந்து. (அ)

(அ௩) வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானந்
தோடுறு மடமா னேறுபுணர்ந் தியலப்
புள்ளு மிறுறு மாச்சினை யார்ப்பப்

பழனுங் கிழங்கு மிசையற வறியாது
ரு பல்லா னன்னிரை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும
நன்பல் லூழி நடுவுநின் றொழுகப்
பல்வே லிரும்பொறை நின்கோல் செம்மையி
க௦ ஞளி ஞளி ஞடுதொழு தேத்த
வுயர்நிலை யுலகத் துயர்ந்தோர் பரவ
வரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி
நோயிலை யாகியர் நீயே நின்மாட்
டடங்கிய நெஞ்சம் புகர்படு பறியாது
கரு கனவினும பிரியா வுறையுளொடு தண்ணெனத்
தகர நீவிய துவராக் கூந்தல்
வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து
வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து
மீனொடு புரையுங் கற்பின்
உ௦ வானுத லரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

துறை - காவன்முல்லை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கசு) துவராக்கூந்தல்.

௪. மிசை அறவு அறியாமலெனத் திரிக.

அ. நடுவென் றது, நடுவுநிலைமையை.

கஉ. பிழையாமலெனத் திரிக.

கசு. துவராக்கூந்தலென்றது எப்பொழுதும் தகரமுதலியன நீவு கையால் ஈரம் புலராத கூந்தலெனறவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'துவாராக்கூந்தல்' என்று பெயராயிற்று.

(கரு) உறையுளொடு (கச) நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாதெனமாறிக் கூட்டி அறியாதெனபதனை அறியாமலெனத்திரித்து அதனைப் (கக) புரையு மென்றதனொடு முடிக்க.

உறையுளொடு மீனொடுவென நின்ற ஒடுக்கள வேறுவினையொடு.

(சு) பலவேலிரும்பொறை, நின்கோல செம்மையாலே, (க) வானம் சுரப்பக் கானம் (உ)ஏறு புணர்ந்து இயலச(ரு) சினையிற் புள்ளும் மிஞிறும் ஆர்ப்ப (ச) பழனும் கிழங்கும் மிசையறவறியாதொழிய (ரு) ஆனிரை புல்

லருந்துகளைக் (எ) கூலம் கெழும (அ) ஊழி நடுவுநின்று ஒழுக (கo) நாடு தொழுதேத்த (கக) உயர்நிலையுலகத்து உயர்ந்தோர் பரவ (கஉ) அரசியல் பிழையாதொழியச் செருவில மேம்பட்டுத் தோன்றி (கங) நீ (உo) நின் அரிவையொடுபொலிந்து (கஙு) நோயிலையாகியரெனக்கூடடி வினைமுடிவு செய்க.

இதனுற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாவற்சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

அவ்வாறு நாடுகாவலகூறினமையால், துறை காவன்முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்:) கூ. இரும்பொறைகோஒல். கஅ. வாழுநாள். (கூ)

(கூo.) மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப
வச்சற் றேம மாகி யிருஉர்ந்
தின்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்
துறையி னெஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்
ரு கழிந்தோ ருடற்றுங் கடுந்து வஞ்சா
வொளிறுவாள் வயவேந்தர்
களிறொடு கலந்தந்து
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ட
வகல்வையத்துப் பகலாற்றி
கo மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தர
வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்
டறன்வாழ்த்த நற்காண்ட
விறன்மாந்தரான் விறன்மருக
வீர முடைமையி னீரோ ரனையை
கரு யளப்பரு மையி னிருவிசும் பனையை
கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரனையை
பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலப்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை
யுருகெழு மரபி னயிரை பரவியுங்
உo கடலிகுப்ப வேலிட்டு
முடலுநர் மிடல்சாய்த்து
மலையவு நிலத்தவு மருப்பம் வௌவிப்

பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
கொற்றத் திருவி னுரவோ ரும்பல்
உரு கட்டிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோவே
மட்டப் புகாவிற் குட்டுவ ரேறே.
யெழாஅத் துணைத்தோட் பூழியர் மெய்ம்மறை
யிலங்குநீர்ப் பரப்பின் மரந்தையோர் பொருந
வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
ஙரு விரவுமொழிக் கட்டேர் வயவர் வேந்தே
யுரவுக்கட லன்ன தாங்கருந் தானையொடு
மாண்வினைச் சாப மார்புற வாங்கி
ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
வார்ந்துபுனைந் தன்ன வேந்துகுவவு மொய்ம்பின்
ஙரு மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டி
லாய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து
விழுமத்திற் புகலும் பெயரா வாண்மைக்
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
ஙரு வீங்குபெருஞ் சிறப்பி னோங்குபுக ழோயே
கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்
பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலுந்
தண்புன லாடுந ரார்ப்பொடு மயங்கி
வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்
சரு கூழுடை நல்லி லேறுமாறு சிலைப்பச்
செழும்பல விருந்த கொழும்பஃ றண்பணைக்
காவிரிப் படப்பை நன்னா டன்ன
வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
யாறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை
ரு வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ
நின்னாள், திங்க ளனைய வாக திங்கள்
யாண்டோ ரனைய வாக யாண்டே
யூழி யனைய வாக வூழி
வெள்ள வரம்பின வாகென வுள்ளிக்

நிரு காண்கு வந்திசின் யானே செருமிக்
குருமென முழங்கு முரசிற்
பெருநல் யானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (ருரு) வலிகெழுதடக்கை.

உ. அச்சமென்பது கடைக்குறைந்தது. இருள் - துன்பம்.

ரு. தோன்றி இன்பம் பெருகவெனக் கூட்டுக.

ரு - ச. தருதுணைத் துறையெய்தது பார்ப்பார்முதலானோர் தத்தமக்கு அளவான துறைநூல்களை.

ச. கற்றென்றதனைக் கற்கவெனத்திரிக்க.

ரு. கழிருதோர் - வலியிழமிகுகோர்.

எ. தந்தென்றது, இடவழுவமைதி.

கூ. வையத்துப்பகலாற்றியென்றது,வையத்தாரகண்ணே நடுவுநிலைமையைச்செய்தென்றவாறு.

கக. செம்மைபூண்டென்றது, செவ்வையைத் தாங்கிபூண்டென்றவாறு.

கஉ. அறனென்றது அறக்கடவுளை. நன்காண்டவென்றது வலித்தது.

உ0. கடலிருப்பவென்றது கடலைத் தாழககவேண்டியென்றவாறு.

(உஉ) அருப்பம்வெளவி (உக) மிடலசாயத்தெனக்கூட்டுக.

உரு. பெயரென்றது, பொருளை.

உரு. கட்டிப்புழுக்கு-கட்டியொடுகூட்டிய அவரைபபருப்புமுதலான புழுக்கு.

உசு. மட்டப்புகா - மதுவாகிய உணவு.

உஎ. எழாத்துணைத்தோள் - போரில முதுகிட்டார்மேற்செல்லாத இணைமொய்ம்பு.

ருரு. ஞாணபொர - நாண உரிஞுதலால.

இவ்வடைசிறப்பானே, இதற்கு, 'வலிகெழுதடக்கை' என்றுபெயராயிற்று.

(ருச) மொய்ம்பினையுடைய (ருரு) தடக்கையென மாறிக்கூட்டுக.

ருரு. பாண்டிலென்றது, பாண்டிலையுடைய பக்கரையை.

(ருஎ) காழெஃகம் பிடித்தெறிருது(ருஅ)விழுமத்திற் புகலுமென்றதற்குப் பகைவரென்னும் பெயரை வருவித்து, காம்பையுடைய வேலைப்பிடித்தெறிந்து அப்பகைவர்க்கு இடும்பைசெயகையிலேயே விரும்புமென்றவாறு.

(சஉ) ஆலும் (சஎ) நாடெனமுடிக்க.

சரு. ஏறு மாறு சிலைப்பவென்றது ஏறுகள் ஒன்றற்கொன்றுமாறுக முழங்கவென்றவாறு.

(சஎ) நன்னுடன்ன (ருo) ஒண்டொடியென முடிக்க.

(கங) மருக, (உச) உம்பல, (உரு) கொங்கர்கோவே,(உசு) குட்டுவ ரேறே, (உஎ) பூழியர் மெய்ம்மறை, (உஅ) மரநதையோர் பொருந, (ஙo) வயவர்வேந்தே,(ஙகூ)வயவர்பெரும, (சo) ஓங்குபுகழோய்,(ருo)ஒண்டொடி கணவ, (ருஎ) இறைகிழவோய், (கச) ஈரம்உடைமையின் நீரோரனையை, (கரு) அளப்பருமையின் விசும்பனையை; (கசு) கொள்ளக் குறைபடாஅமை யின் முந்நீரனையை; (கஅ) பூத்தசுற்றமொடு பொலிந்துதோன்றுதலை யுடையை; ஆதலால், (ருக) நினைகுந அடைத்தநாட்கள் உலகத்தில் திங்க ளனையவாகவென்றும் நின்னுடைய திங்கள் (ருஉ)யாண்டனையவாக வென்றும் நின்னுடையயாண்டு (ருங) ஊழியனையவாகவென்றும் நின்யாண்டிற்கு ஒப் பாகிய அப் பலவூழி தம்அளவிற்பட்ட பலவாய்நிலலாது (ருச)வெள்ளவரம் பினவாகவென்றும் நினைத்து (ருரு) நின்னைக் காண்பேன்வந்தேனெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்தண்ணளியும் பெருமையும் கொடை யும் சுற்றநதழாலும் உடனகூறி வாழத்தியவாறாயிற்று.

(சு) 'ஒளிறு' என்பதுமுதலாக நான்கடியும் (கஉ) 'அறன்வாழ்த்த' எனபதுமுதலாக இரண்டடியும் (உo) 'கடலிகுபப' என்பதுமுதலாகஇரண் டடியும் (ஙஎ) 'காழெஃகம்பிடித்தெறிநது' என ஓரடியும் வஞ்சியடியாகவந தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

ருக. 'நின்னுள்' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) உஎ. திணிதோள். ஙச. வான்றுபுனைந்தன்ன.
உகூ. மயங்கிய. ஙஎ. காழ்மூழ்கப். (கo)

இதன்பதிகத்து விச்சியென்பான் ஒருகுறுநிலமன்னன், வஞ்சி மூதூர்த்தருதென்றது, அவர்களைவென்று கொண்ட பொருள்களை; பசுவும் எருமையும் ஆடுமென்பாருமுளர்.

அமைச்சியல் மையூர்கிழானைப புரோசுமயக்கியென்றது தன்மந்திரி யாகிய மையூர்கிழானைப் புரோகிதனிலும் அறநெறி அறிவானுகப் பண்ணி யென்றவாறு.

(பதிகம்.)

குட்டுவ னிரும்பொறைக்கு *மையூர் கிழாஅன்
வேண்மா ளந்துவஞ் செள்ளை யீன்றமகன்
வெருவரு தானையொடு வெய்துறச் செய்துசென்

திருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ
வீருமிளைக் கல்லகத் தைந்தெயி லெறிந்து
பொத்தி யாண்ட பெருஞ்சோ ழனையும்
வித்தை யாண்டவிளம் பழையன் மாறனையும்
லைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
வஞ்சி மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி
மெய்யூ ரமைச்சியன் மையூர் கிழானைப்
புரையறு கேள்விப் புரோசு மயக்கி
யருந்திறன் மரபிற் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த
வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவ ணிறீஇ
யாய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோ
லின்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொறையைப்
பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்) * வம்மையூர் கிழா ; மேயூர் கிழா.

அவைதாம் : நிழல்விடுகட்டி, வினைநவில்யானை, பஃறேர்ச்செழுதி, தொழினவில்யானை, நாடுகாணெடுவரை, வெந்திறற்றடக்கை, வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவணை, துவராக்கூந்தல், வலிகெழுதடக்கை; இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிபபெற்றபரிசில்: மருளிலலார்கு மருளக கொடுக்கவென்று உவகையின் முப்பத்தீராயிரங்காணம் கொடுத்து அவர் அறியாமை ஊரும் மனையும் வளமிகப்படைத்து ஏரும்இன்பமும் இயலவரப்பரப்பி எண்ணற்கு ஆகா அருங்கலவெறுகைகையொடு பன்னூறுயிரம் பாற்படவகுத்துக் காப்புறம் தான்விட்டான் அக்கோ.

குடககோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாறாண்டு வீற்றிருந்தான்.

ஒன்பதாம் பத்து முற்றிற்று.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அட்டானனே	... எக
அலக்தலையுள்ளத்	... உசு
அவலெறிந்தவுலக்கை	... ௩அ
அரு அயாணர்	... ककக
ஆடுகவிறலியர்	... கூச
ஆன்றோள்கணவ	... கூ0
இகல்பெருமையிற்	... கஉஉ
இணர்ததைஞாழற்	... ௩கூ
இரும்படனம்புடையல	... சுஉ
இரும்புலிகொன்று	... கஉஅ
இழையணிந்தெழுதரு	... க0க
இழையர்குழையர்	... எ0
இறும்பூதாற்பெரிதே	... சஅ
உண்மின்கள்ளே	... ககூ
உயிர்டோற்றலையே	... கசு௩
உரவோரெண்ணினு	... கஉ௩
உலகத்தோரே	... ரு௩
உலகம்புரக்கும்	... கசு௩
உறலுறுகுறுதி	... கசஎ
எடுத்தேறேய	... கசச௩
எறிபிணமிடறிய	... க0எ
எனைப்பெரும்படைய	... கசு0
ஒருஉபநின்னை	... ரு0
ஓடாப்பூட்கை	... சுச
கவரிமுச்சிக்	... சுச
களிறுகடைஇயதாள்	... ककூ
களிறுடைப்பெருஞ்சமம்	... கஉக
கார்மழழமுன்பிற்	... கசஉ
கால்கடிப்பாக	... கசஉ
குன்றுதலைமணந்து	... சச
கேள்விகேட்டுப்	... கஉரு
கொடிநுடங்குநிலைய	... அ௩
கொடுமணம்பட்ட	.. கக0
கொலைவினைமேவற்	... கூஎ
கொள்ளைவலசி	.. கஎ
கோடுதழற்றெடுத்த	... கசு
சிதைந்ததுமன்றநீ	... ௩ரு
சினனேகாமங்	... உஎ
செல்மோபாடினி	... கசஅ
சொற்பெயர்நாட்டங்	... உச

செய்யுள்.	பக்கம்.
திருவுடைத்தம்ம	... ௩சூ
துளங்குநீர்வியலகங்	... அ0
தேஎர்பரந்த	... ௩சச
தொறுத்தவயலா	... ரு
நன்மரந்துவன்றிய	... கசசு
நிலநீர்வளிவிசும்பு	... அ
நிலம்புடைப்பன்ன	... சுசு
நூங்கோயாரென	... உ0
நெடுவயினொளிறு	... ௩0
பகனீடாகா	... கூரு
பகைபெருமையிற்	... கச0
பலாஅம்பழுத்த	... க00
பார்ப்பார்க்கலது	... க0௩
பிறர்க்கென வாழ்தி	... ருச
புணர்புரிநரம்பின்	... சு0
புரைசான்மைந்த	... ரு0
புரைவதுநினைப்பிற்	... கரு
பைம்பொற்றாமரை	... எஉ
பொலம்பூத்தும்பை	... சுஅ
போர்நிழற்புகன்ற	... ருசு
மலையுறழயானை	... ककச
மாண்டனைபலவே	... சசு
மாமலைமுழக்கின்	... எரு
மாவாடியபுல	... ௩உ
மீன்வயினிற்ப	... கரு௩
யாண்டுதலைப்பெயர	... க0
யாமுஞ்சேறுகம்	... எச
வயவர்வீழ	... ௩
வரைமருள்புணரி	... க
வலம்படுமுரசின்வாய்	... க0ரு
வலம்படுமுரசினி	... கக௩உ
வள்ளியையன்றலிற்	... அஅ
வாங்கிருமருப்பிற்	... க0உ
வாழ்கநின்வளனே	... ருஉ
வான்மருப்பிற்	... கக௩ரு
வானம்பொழுதொடு	... கரு௩க
விழவுவீற்றிருந்த	... கூஉ
வீயாயாணர்	... ரு௩க
வெண்றுகலந்தநீ இயர்	... அசு
வையகமலர்ந்த	... கசக

பிரயோகவிளக்கம்.

	பதிற்றுப்பத்து செய்யுளின் எண்.	பாடிய பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	நூலிலுள்ள முதலிரு வசனங்களின் எண்.	இவ்வுரையை யெடுத்தது.	அகப்பொருள் பக்க எண்.
க	உ	ங	ச	(ரு)	சு	எ	அ
	கக	உங	தொல.	சொல.	ங ர உ		ஔ-0அ
	,,	,,	இ-வி.		ஔ கூ0		உ(ரு)எ
	கஉ	உக	தொல.	,,	உ ங ச	,,	கஙஉ
	,,	,,	இ-வி.		உ ச ங		உகஎ
*	கங	மு.	தொல.	பொருள	எ(ரு)	,,	கஙங
	,,	எ	சீவக.	காரதி.	கசுக	,,	
*	,,	கஉ	தொல.	சொல.	ங எஉ	,,	உஔ 0
*	,,	கச	,,	,,	ங கஎ	,,	உ0ச
*	,,	,,	,,	,,	ங அகூ	,,	உ ஔ ச
*	,,	உ0,உக	சீவக.	இலக.	ஔ 0க	,,	
*	கச.	மு.	தொல.	பொருள	அஉ	,,	ககச
*	,,	க,உ	,,	சொல.	ஔ கங	,,	,,
*	,,	மு.	இ-வி		எ(ரு)எ		ஔ அக
*	க(ரு)	க-கஅ	தொல.	பொருள	சுங	,,	கஉஎ
	,,	க0	சீவக.	நாம.	ச0	,,	
*	உக	க-அ	தொல.	பொருள	எ(ரு)	,,	கஙஉ
	,,	க	பத.	முருகு.		,,	(ரு)க
*	,,	உங - கூ	தொல.	பொருள	அகூ	,,	கஙஅ
	உஉ	க-(ரு)	குறள்,		சஙஉ	பரி.	
*	உச	கூ-அ	தொல.	,,	எ(ரு)	,.	கச 0
*	,,	உச	,,	சொல.	ங ங சு	,,	உ0க
	,,	கஅ	சீவக.	கனக.	உ அஎ	,,	
*	உ(ரு)	மு.	தொல.	பொருள	அக	,,	உ0உ
	உஅ	,,	புறத்.	நாடு.	கஅ		
*	உகூ	,,	தொல.	பொருள	அ0	,,	ககூ0
*	ங0	,,	,,	,,	சு ங	,,	கங0
*	,,	உஅ - கூ	சீவக.	கனக.	கூஉ	,,	
*	ங ங	மு.	தொல.	பொருள	சு ங	,,	கஉகூ

* இது, தனக்குமேலேயுளபதிற்றுபத்துச செய்யுளுக்குக்குறிப்பிட்ட நூல்களின் பழையவுரையில விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

	பதிறுபபதிகத்தீசெய்யுளின் எண்.	பாடுபகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலிடபகுதி.	சுத்திரமுதலிய வற்றின் எண்	இனனுருவை யெய்பது.	ஆக்சுப்பிதிக்கத்தின் பக்க எண்
க	உ	௩	௪	௫	௬	௭	அ
*	௪௪	கூ-கo	பத்.	பெரும்பா.		௩.	களo
	௫-பதி	மு.	சிலப.	பதி.		அடி.	கக
*	௫உ	உக	சீவக.	நாம.	கo௫	௩.	
*	,,	,,	,,	குணமா.	கசூ௪	,,	
*	௫சூ	மு.	தொல.	பொருள்	எசூ	,,	களக
*	சூ௩	,,	,,	,,	அo	,,	ககo
*	,,	௪ - ௫	பத்.	சிறுபா.		,,	கஉ௫
*	சூ௫	கஉ	தொல.	சொல.	உ௩ - ௩	,,	க௫கூ
*	௪கூ	மு.	,,	பொருள	கூo	,,	உoஅ
*	எக	,,	,,	,,	சூ௩	,,	க௩க
*	,,	உ ௩ - ௪	சீவக.	சூடா	கச௪	,,	
	எ௩	க	பத்.	சிறுபா.		,,	கஉக
*	எ௪	மு.	தொல.	பொருள	எ௫	,,	ககசூஉ
*	,,	,,	,,	,,	எசூ	,,	களச
*	எ௪	கஉ	சீவக.	மண.	கoஉ	,,	
*	,,	உக - உ	,,	,,	௪o	,,	
*	எஎ	மு.	தொல.	பொருள	எசூ	,,	கள௩
*	அo	,,	,,	,,	சூ௩	,,	ககக
	கo	உ ௩	பத்	முருகு.		,,	௫க

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

எண்களுள், 'ப' என்பதன் பின்னுள்ளவைகள் பக்கத்தையும், மற்றவைகள் பாடல்கள் அல்லது அப்பாடல்களின் உரைகளையும் குறிப்பன.

அஃறிணைப் பெயர், ப. 3.
அக்குரன் - மிக்க கொடையாளியாகிய ஒருவன்; இடையெழு வள்ளல்களிலொருவனென்று தமிழ் நிகண்டுகள் கூறும், 14.
அகப்பா - மதில், மதிலுண்மேடை, 22, 3 - ஆம் பதிகம்.
அகலிரு விசும்பு, 68.
அகவலன் - பாடும்பாணன், 43.
அகழி, 33, 53, 62.
அச்சம், 90.
அச்சு - அச்சம், 90.
அசை, ப. 51, 96, 97, 126.
அசைதல் - தங்கல்,...
அசைநிலையும்மை, ப. 121, 125.
அசையா - கெடாத, 82.
அஞ்சி - இது, தகடூர்ச் சிற்றரசருடைய குடிப்பெயர்; அவர்களுள் ஒருவன் தெய்வத்தன்மை பெற்று ஆகாயத்திலே அசைந்து கொண்டிருக்கும் மதிலை (தூங்கெயில்) யுண்டாக்கி வருத்துவானாயினன்; அப்பொழுது வண்டனென்ற வீரனொருவன் அம்மதிலையழித்து அவனை வென்றான், 31.
அட்டுமலர்மார்பன், பா. 20.
அடா அடுபுகை - ஊர்சுடுபுகை, 20.
அடுக்கம் - அடுக்குதல், 55.
அடுசில் - அடிசில், 21.
அடுநெய்யாவுதி, பா. 21.
அடுப்பு, 18.
அடும்பு - ஒருகொடி, 30, 51.
அடுமை, 21.
அடை, 2.
அடைச்சி - உடுத்து, 27.
அடைமதில், ப. 13.
அடையூஉ - அடைந்து, 81.
அண்டர் - பகைவர், 88.
அணிந்தீமென - அணிந்து கொடுமென, 64.
அணுமை - அணிமை, 78.
அதிகமான் - தகடூரிலிருந்த ஒரு சிற்றரசன்; பெருஞ்சேரலிரும்பொறையால் வெலலப்பட்டோன், 8 - ஆம்பதிகம்.
அந்தணர், 24, 64.
அந்தணரறுதொழில், 24.
அந்தரம் - வெளி, 51.
அந்தில், அசை, 40.
அந்துவஞ்செள்ளை, 9 - ஆம் பதிகம்.
அந்துவன் - ஒரு சேரராசன், 7- ஆம் பதிகம்.
அம்பணம் (மரக்கால) அளவை, 66, 71.
அம்பின் விசையை அடக்கிய தோற்கேடகம், 45.
அம்புக்கு அரவு உவமம், 45.
அம்பு களைவறியாச் சுற்றம், 24.
அம்புசேருடம்பு, 42.
அம்முச்சாரியை, ப. 85.
அமர்பு மெய்யார்த்த சுற்றம், 12.
அயிரை - ஒருவகைமீன், 29.
அயிரை மலை, 21, 3 - ஆம் பதிகம், 70, 79, 88, 90.

அயிரைவரைபோல வாழ்க, 70.
அரக்கத்தன்னநுண்மணல், 30.
அரசர் இரவெல்லாம் பகைவரை வெல்ல ஆலோசித்தல், 50.
அரசவியல்பு, 63
அரசன் குணங்கள், 20, 32, 37.
அரசன் துணங்கையாடுதல், 57.
அரசாட்சி, 13, 22, 23, 31
அரசுகட்டில - சிங்காதனம், 8-ஆம்
அரம்பு - குறும்பு, 15. [பதி.
அரவழங்கும் (அரவுபோல ஆடும்) பெருநதெய்வம், 51.
அரிகாலவித்து, 30.
அரிசிலகிழார் - ஒருபுலவர், 8 - ஆம்
அரியல் - கள், தேன், 61, 62. [பதி.
அரில் - பிணக்கம், 12.
அருந்து - அருநதி, 89.
அருந்துதி - அருந்ததி, 31, 89.
அருந்துறை போகி, 76.
அருப்பம், 45.
அரும்பறைவினைஞர், 75.
அருவி - நீர், 28, 47, 71, 78.
அருவியாம்பல, பா. 63, 71.
அலவழிச்சாரியை, ப. 14.
அலநதலையுன்னம், 23.
அலநதலைவேலம், 39.
அலவனுடுதல், 51, 58. [77.
அவ்வெளளருவி-அழகிய வெள்ளருவி,
அவலெறிந்தவுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி வள்ளைகொய்தல, 29.
அவிழகம் - அவிழ்நதது, 52.
அழல - அங்காரகன், 13.
அழல சென்ற மருங்கின் வெள்ளி ஓடாமை, 13.
அழன்மருள் பூவின் றுமரை, 23.
அழியச்செய்தே, ப. 7.
அழியாவிழவு, 29.
அளப்பருங்குரையை, 79.
அறக்கற்பு, 16, 31, 90.
அறங்கரைநது வயங்கிய நா, 64.
அறஞ்சால கற்பு, 31.
அறநதெரி திகிரிக்கு வழியடையாகும் தீது, 22.
அறிவு வலியுறுத்தும் சான்றோர்-மந்திரிகள், 72.
அறுகை - ஒரு குறுநில மன்னன், சேரனுக்கு நட்பினன்; மோசூ மன்னனுக்குப் பகைவன், 44.
அறுதொழிலந்தணர் வழியொழுகல் [24.
அறுவை - ஆடை, 34.
அறை - பாசறை, 24, 81.
அறைநர் - அறுப்பவர், 19.
அறை (அறுத்தல) யுறு கரும்பு, 75.
ஆகன்மாறு - ஆதலால், 38, 54.
ஆகியர் - ஆகுக, 88.
ஆகுபெயர், ப. 14, 41, 42, 69,
ஆகெழு கொங்கு, 22. [71, 115.
ஆஞ்ஞாசக்கரம், 14.
ஆடிய - வழங்கிய, 25.
ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன், 6 -
ஆடுறுமடா, 24. [ஆம்பதிகம்.
ஆண்டலைப்புள், 25.
ஆண்மைக்கடன், 31.
ஆதி - ஆவாய்....
ஆபரநதன்னயானை, 77, 78. [13.
ஆம்பல்சூடித்துணங்கையாடு மகளிர்,
ஆம்பலென்னுமெண், 63.
ஆம்பற்பூ, 23, 27, 71.
ஆம்பற்பூவைத் தலையிற்சூடல், 62.
ஆமானுடைய ஊன், 30.
ஆயிடை (அவற்றுக்கிடை) யென்பதன் முடிபு, ப. 2, 82.
ஆயிரவெள்ளம், 21, 38, 63.
ஆயிரவெள்ளம் வாழிய, 21.
ஆயிர வெள்ள ஊழி, 63.
ஆயின் - ஆதலால், 13.
ஆர்த்த - கட்டிய, 12.
ஆர்பதம் - உண்ணுமுணவு, 55, 66.
ஆராதனைக்காலத்து மணியடித்தல,
ஆரியர், 11, 2 - ஆம் பதி. [31.
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசையிமயம்,
ஆரியவண்ணல், 5 - ஆம் பதி. [11.
ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்தல், 15.
ஆவுதி - ஆகுதி, 21.
ஆள்வினை வேள்வி, 21.
ஆறலைகள்வர், 9, 15, 31.

ஆறிலகள்வரில்லாத வழியின்சிறப்பு, 31.
ஆறியகற்பு - அறக்கற்பு, 16, 90.
ஆறுசென்மாக்கட்கோய்தகைதடுக்கும், 60.
ஆன்பயம் வாழ்நர் - இடையர், 71.
ஆன்பொருநை - ஆன் பொருநதமென்னுமாறு, 50.
ஆன்றோர் கணவ, 55.
ஆனியம் - நாள், 69.
இகும், 11.
இகூஉ=இகுத்து - வீழ்த்தி, 40.
இசின், 15, 16, 82, 90.
இசைநிறையும்மை, ப. 66.
இசைமேந தோன்றல்- புகழை மேவுந தோன்றலே, 64.
இஞ்சியும் பூவும் விரவினமாலை, 42.
இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழிலை இடத்தின்மேலேற்றல, ப. 4.
இடவழுவமைதி, ப. 86 - 8, 155.
இடாவேணி - அளவிடப்படாத
இடி, 51. [எலலை, 24, 81.
இடுசுழங்கு தபுந, 32.
இடும்பில் - இடும்பாதவனம், 5 -
இடைக்குறை, ப. 7. [ஆம்பதி.
இடைமதில், 16.
இடையர் தொழில, 21.
இதழ் - இமை, 52.
இமயம், 11, 43.
இமயம் குமரியொடாயிடை, 11.
இமயவரம்பன் தம்பி, 3 - ஆம்பதி.
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், 2 - ஆம் பதிகம்,
இமயவரம்பன் நெடுஞ் சேரலாதன் கடம்பு தடிந்தது, 11, 12, 17, 20, 88.
இமிழந்து - தழைத்து, 23.
இமிழிசை=இயமரம் - ஒருவகை வாச்சியம், 50.
இயமரங்களுக்கு இடையிடையே சங்குமுழங்குதல, 50.
இயவர் - வாத்தியகாரர், 27, 78.
இயன்மொழிவாழ்த்து - தலைவனுக்கு இன்ன இன்ன குணங்கள் இயலபென்று கூறி உயர்ந்தோர் அவனை வாழ்த்துவது, 18, 20, 24, 43,
இரக்கு - இரப்பேன், 61. [48.
இரபபோர்க்குக் கவித லலலதையிரைஇய, மலர்பறியாக் கை, 52.
இரலை - மான், 74.
இரவலரது துன்பத்திற்கு அஞ்சுதல், 57. [55.
இரவலரைத் தேரிலவரச செய்தல, இரவில ஊர்களுக்குச் செலலுதல, 31.
இருகடனீரும் ஒருபகலில ஒருசேரன் ஆடியது, 3 - ஆம்பதி. [34.
இருநிலநதோயும் விரிநூலறுவையர், இருபெயரொட்டு, ப. 46, 47, 49, 77, 93, 109, 120.
இரும்பொறை - ஒருசேரன், 89.
இரைஇய - இரத்தற்கு, 52.
இல்லோர் மெய்ம்மறை - வறியவர்களுக்குக் கவசம் போலவான், 65.
இவணர் - இவ்வுலகத்திலுள ளார், 74. [பல, 21.
இவளொடு ஆயிரவெள்ளம் வாழிய
இழித்துக் கூறியது போலக குறிப்பால உயர்த்துக் கூறல், 48.
இழிவு சிறப்பும்மை, ப. 22.
இழை தைஇ, 39.
இளஞ்சேரலிரும் பொறை, ஐநதெயிலெறிந்தது, 85, 9 - ஆம்பதி.
இளம்பழையனமாறன், 9-ஆம்பதி.
இளை - காவல, 28.
இறுஅலியர் - அழியா தொழிக, 40.
இறும்பு - குறுங்காடு, 78.
இறை - கைச்சந்து, 30, 54, 65.
இறைகிழவோய - இறைவனுதற்றன்மையை யுடையாய், 54, 90.
இறைஞிய, 24.
ஈத்தநிரங்கான் ஈத்தொறுமகிழான் ஈத்தொறுமாவளளியனே, 61.
ஈத்தான்றானு விடனுடைவளன், 32.
ஈதல், 15.
ஈதறண்டாமாசிதறிருக்கை, 76.

ஈமென - கொடுமென, 64.
ஈரமுடைமையின்நீரோரனையை, 86, 90.
ஈரறிவு - இம்மையறிவு, மறுமை யறிவு; பெரிய அறிவுமாம், 74.
ஈரிதழ் - குளிர்ந்தஇமை, 52.
உக்கும் - உயரப்பறக்கும், 77.
உஞற்றுதல் - முயலல், 51.
உடல் - காரணம், 69.
உடலான, ப. 115, 126, 140.
உடற்குறை எழுந்தாடல, 35.
உடற்றிசினோர் - சினப்பித்தவர், 72.
உடை - உடைமரம், 13.
உண்டாட்டு, 48.
உண்டு உரைமாறிய ஈ, 15.
உண்பித்தல், 24.
உண்மர் - உண்பவர், 24.
உண்மருங் தின்மரும் வரைகோளறி
உண்மை, 21. [யாது, 24.
உணீஇயர் - உண்டற்கு, 36.
உத்தரகுருவாகிய போகபூமி, 68.
உத்தலை,...
உதியஞ் சேரல், 2 - ஆம்பதிகம்.
உம்பற்காடு - பலவூர்களையுடையதொரு சிறுநாடு; யானைகள மிகுதியாக இருந்தது பற்றி இஃது இப்பெயர் பெற்றது போலும், 2 - ஆம்பதி, 3 - ஆம்பதி, 5 - ஆம்பதி.
உம்மையைமாறிக் கூட்டல, ப. 124.
உமிழ்பு - உமிழ்ந்து, 39.
உய்தல் - நீங்குதல், 41.
உய்யுமோ, 16.
உயர்திணைமகளிர் - குலமகளிர், 73.
உயலுங்கோதை - அசையும் மாலை, 52.
உரவர்=உரவோர் - அறிவுடையவர், [71, 73.
உராஅல - உலாவுதல், 47.
உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்த் தன்மையைஅடைதல், ப. 61.
உருத்துவருமலிர்நிறை, பா. 28.
உருத்தெழு வெள்ளம், பா. 72.
உருபு - நிறம்,...
உரும்பு - கொதிப்பு, தீ, 26, 50.
உருளி - வட்டமாகவுள்ள தேருருளை, 27.
உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 40, 71, 80.
உரைசால் வேள்வி, பா. 64.
உலக்கை, 24, 29. [163.
உலகஞ் செய்த நன்றுண்டெனின்,
உலகத்தை மூடிய கடனீரை வற்றச் செய்தற்கெழுந்த ஆதித்தரும் வடவைத்தீயும், 62.
உலகமுடிவு, 72.
உவ்வரை - உவ்வெல்லை, 78.
உவலை - ஓட்டை, தழை, 28, 85.
உழவர், 90.
உழவர் மகளிர் வயற்புள் ளோப்பல்,
உழவு, 13, 76. [27.
உழாதுவித்துங, 13.
உழிஞை, 56.
உழிஞைக்கொடி - முடக்கற்றான், [56.
உழிஞைத்தெரியல், 63,
உழிஞைபாடல, 46.
உழிஞையரவர் - உழிஞைமாலையைத் தலையிற் சூடிப் பகைவருடைய அரணைக் கைப்பற்றிப் போர்செய்ய
உள்மதில, 16. [நினைப்பது, 77.
உளைதல - விடுபடுதல, 41.
உறீஇ - உறுவித்து, 44.
உறுவர் - அடைந்தோர், 43.
உறுவரார வோம்பாதுண்டு, 43.
உறை - உறைதல, 68.
உறைவைத்தல், 66, 71.
உன்னத்துப்பகைவன், 61.
உன்னம் - ஒருவகைமரம்; மலைநாட்டார் இலவமரத்தையுன்னமென்பர், 28, 40, 61.
உன்னமரம் கரிநதுகாட்டல் துங்கி மித்தம், 40.
ஊக்கலை - ஊக்குதலையுடையாய், [11.
ஊக்கறக்கடைஇ, 31.
ஊசிவெண்டோடு - கூரிய வெள்ளிய பனந்தோடு, 70.
ஊணின்பெருமை, 15.

ஊதை - காற்று, 51.
ஊர்சுடுபுகை, 20.
ஊர்முகம் - படைபொருமிடம், 40.
ஊர்விழவருமை, 15.
ஊரிய - பரந்த, 13.
ஊழி - வாழநாள், 21, 63, 71.
ஊறளத்தல் - உறுதற்காராயதல், 51, 74.
ஊன்றிவையடிசில, பா. 45.
ஊனம் - இறைசசிகொத்தும் அடைகுறடு, 21, 67.
எஃகம், வாள், வேல, 11, 19, 24, 33, 67, 90.
எஃகாடுனம், 67.
எஃகினபஞ்சு - பறித்தபஞ்சு, 55.
எஃகு படையறுத்த கொயசுவற புரவி, 62, 64.
எச்சம் - பிள்ளைப்பேறு, 74.
எச்சவும்மை, ப. 89, 144.
எடுத்தேறு - எடுத்தெறிதல, 41, 84.
எண்ணின்று - எணணியது, 77.
எண்ணொடு, ப. 2, 82.
எதிர்மறையும்மை, ப. 22.
எமகரு இலலென்னூர்நின் குழாத்தர், எரிபரநதெடுத்தல, 15, 71. [39.
எருக்கி - அழித்து, 83.
எருது, 27, 67.
எருமைநிரை நெய்தற்பூவைத்தின்னல, 13.
எருவை — தலைவெளுத்து உடல சிவநதிருக்கும் பருநது; கழுகுமாம், 36, 67.
எருவைச சேவலும் எழாலும், 36.
எழாத்தோள் - முதுகிடடாா மேற்செலலாத தோள், 90.
எழால - புலலூறென்னும் பறவை,
எழு - கணையமரம், 45. [36.
எழுமுடி கெழீஇய, 14.
எழுமுடிமாரபு - ஏழாசரை வென்று அவாகளுடைய ஏழுமுடியாலும் செய்ததோராரத்தை யணிநத மாரபு, 14, 16, 40, 45.
எழுஉ=எழு - கணையமரம், 45.
எறியர் - எறிதற்கு, 52.
எறும்பு, 30.
ஏ - ஏததொழில, 58.
ஏஎய் - ஏவி, 11.
ஏணி - எலலை, பரிசதை, 45, 54.
ஏதுப்பெயா, ப. 16.
ஏமவாழக்கை, பா. 68
ஏவலவியனபணை - சேணையைப போருககு ஏவுதலையுடைய பெருமை பொருநதிய முரசு, பா. 39.
ஏவிளங்குதடககை, பா. 58.
ஏறட்டுகொளளுதல, ப. 115,
ஏறுவேணி - கோககாலி, 43. [145.
ஏறு, 23.
ஐம்பால, 30.
ஐயவி - கதவிற்குக காவலாகப் புறவாயிலிலே தூககபபடும் துலா மரம், அப்புককடுமாம், 16, 22.
ஓகநதூர், 7 - ஆம்பதிகம்.
ஒடுவைக கூட்டியுரைத்தல, ப. 151.
ஒணடொடி கணவ, 90.
ஒணபொறிக கழறகால, பா. 34.
ஒயயும் - செலுத்தும், 73, 87.
ஒராஅ=ஒருவி - நீங்கி,.....
ஒராங்கு - ஒனறுபோல, 31, 69.
ஒரால - நீங்கல, 23.
ஒருதநதை - பொறையன பெருநதேவியின் தநதை, 7 - ஆம்பதி.
ஒருபெயர், ப. 17.
ஒரு பொருளாக இருபெயர் நிற்றல, ப. 49.
ஒரு வாயபாடடு விகற்பம், ப. 108.
ஒருஉப - நீநகுவாாகள், 34.
ஒலிதெநகு- தழைத்த தெனனை, 13.
ஒலிநத - தழைததத, 31.
ஒழியிசைத தில, ப. 106.
ஒழுகுவண்ணம் - ஒழுகிய லோசையாற் செலவது, 11 - 9, 21 - 81, 83 - 90.
ஒழுகுவணணமும் சொற்சீர் வண்ணமும், 14, 19, 20, 22, 25, 26, 50, 51, 69, 71, 82, 90.

ஒழுகை-வண்டி, வண்டியொழுங்கு, 44, 50.
ஒள்வாளமலை - போர்க்களத்திற் கத்தியை அசைத்துக் கொண்டு வீரர் ஆடுவது, 56.
ஒன்றுமொழிதல - வஞ்சினங்கூறல, 15, 30, 41, 49, 66.
ஒன்று மொழிநடக்கிய கொளகை, 15.
ஒன்று மொழிமறவர், 41.
ஒன்னு - பொருநதாத, 85.
ஒன்னுத் தெவ்வர், 53.
ஓச்சம் - உயர்வு, 41.
ஓடாப்பீடு...
ஓடாப் பூட்கை, 34.
ஓடாப பூட்கை மறவர், 57.
ஓத்திரநெல, 7 - ஆம்பதிகம்.
ஓதிரம்,...
ஓபாதி - ஒப்ப, 44.
ஓம்பன்மாறு - பாதுகாத்தலால, 34,
ஓம்பாவீரை, 42.
ஓய்தகை - ஓய்நததன்மை, 60.
ஓலக்கம் - அரசிருககை, 61.
ஓவத்தன்ன வினைபுனைநலலில, 61,
ஓவம் - சித்திரம், 61,88.
ஓவு - சித்திரம், 68.
கங்கை, 5 - ஆம் பதிகம்.
கடகடைவீதி, 30, 68, 75.
கடகொடிநுடங்குமாவணம், 68.
கடடணம், 64.
கடடனை - தரம், 81.
கடடி - பொன, 81.
கட்டிப்புழுக்கு - வெலலத்தோடுகூட்டின அவரைப்பரல் முதலியவற்றின் புழுகு, 90.
கடடில - சிங்காதனம், 5 - ஆம்பதி,
கட்டோ - பாசலற, 68, 82, 90.
கடகு - கேடகம், 45.
கடம்பறுத்தியற்றியபணை, 17.
கடம்பின் பெருவாயில் - நனனனூா, 4 - ஆம்பதிகம்.
கடம்பின் பெருவாயினன்னனை நிலைசெருவினுற்றலை யறுத்து அவன் பொன்படு வாகை முழு முதலை ஒரு சேரன தடிநதது, 4-ஆம்பதி
கடம்பு, 17.
கடம்பு தடிந்தமை, 11, 12, 17, 20,
கடல, 88.
கடலநீந்திய மரம் - மரக்கலம், 76
கடலபிறககோட்டிய செங்குட்டுவன் 5 - ஆம் பதிகம்.
கடலவும் கலலவும் யாற்றவும் பிறவும் வளநிகழ்நாடு, 15.
கடலவுங் காடடவு மரண, 30.
கடலிற் கடம்பறுத் தியறறிய வலம்படு வியன்பணை, 11, 17.
கடலிற் சணடைசெய்தது, 11, 41.
கடலின் பெருமை, 45.
கடலை வேலாற் குறைத்தது, 46, 88, 90.
கடலோட்டிய குட்டுவன், 46.
கடவுடபத்தினி, 5 - ஆம் பதிகம்.
கடவுட பழிசசல், 41.
கடவுட்பெயரிய கானம்- விநதாடவி,
கடவுணமேன, 13.
கடவுள - துர்ககை, 79.
கடவுள வாகை - வெற்றிமடநதையாகிய கடவுளவாழும் வாகை,66.
கடவுளஞ்சி - ஒருதலைவன், 31.
கடவுளயிரையிளிலைஇ, 79.
கடற்படபை, 30.
கடற்போர், 41.
கடறு - காடு.....
கடனமறுத்தல, 45.
கடாஞ் சென்னி - மதம் ஒழுகப் பெற்ற தலை, 25.
கடாவிடுதறறொழில, 62.
கடாவுதீஇ - செலுத்தி, 44.
கடாவோபாதி - கடாவைஒப்ப, 44.
கடி=கடிபபு - குறுநதடி, 84.
கடிப்பு இகூஉ, 40.
கடிபபுடை, 84.
கடிமரம் - காவன்மரம், 33.
கடுகைகை - கொனறை, 43.
கடுஞ்சினவிறலவேள களிறூர்தரல,
கடுநதேறுறுகினை - கடிதாகத் தெறுதல மிகக குளவியினம், 71.

கடும்பறைத்தும்பி, 67.
கடும்பு - சுற்றம், 12.
கடைஇ - செலுத்தி, 31.
கடைஇய - செலுத்திய, 70.
கடைக்குறை, ப, 12, 104, 121, [144, 155.
கடைவீதி, 68.
கண்டி, 43.
கண்டிகும் - கண்டேம், காண்பேம், 11, 24, 43, 65, 84.
கண்டி நுண்கோல, 43.
கண்டோர்மருளல், 9 - ஆம்பதி.
கண்ணகிக்குக் கற்கொணடது, 5 - ஆம் பதிகம்.
கண்ணி கண்ணுதல்- தாங்கள் சூடிய போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினைசெய்யக் கருதுதல், 58.
கணிசசி - கற்களையுடைக்கும் குந்தாலியென்னுங்கருவி, 22.
கணை துஞ்சு விலங்கல், 16.
கதலிகை, 88.
கதவங்காக்கும் கணையெழு, 45.
கதழுறையாலியொடுசிதறி, 50.
கதுவாய் - வடுப்பட்டவாய், 45.
கந்து கோளீயாது - கடுத்தறியிலடங்காமல, 77.
கபிலர், 7 - ஆம் பதிகம், 85.
கபிலை - குராற்பசு, 6-ஆம் பதிகம்.
கம - நிறைவு, 11.
கமஞ்சூல - மேகம், 81.
கமழ்குரற்றுழாய், பா. 31.
கமழுங்குளவி, 11.
கயிறுபாவைகல, 71.
கயிறுகுறுமுகவை, (பா), 22.
காணம், 5 - ஆம்பதிகம்.
காநதைகொடி - கொட்டைக் கரந்தை ; நீர் முள்ளி போலவது, 40.
கரம்பைநிலம், 28, 75.
கருப்பந்தெப்பம், 87.
கரும்பின் பாத்தி, 13.
கருவிவானந்தண்டளிதலைஇய, 31.
கரைவாய்ப்பருதி, பா. 46.
கல்கால்கவணை, பா. 88.
கலவுடை நெடுநெறிபோழ்ந்து சுரனறுப்ப, 19.
கலை தருதல், 52.
கலப்பை - வாத்திய முட்டுக்களையுடையபை, 15, 23, 41. [61.
கலிமகிழ்வு - விழைதைமகிழச்சி, 12,
கலிமகிழ மேவல சிரவலர்க்கீயும், 81.
கவணை - கவண், 88.
கவர்கால - செலவைவிரும்பின கால், [19.
கவர்காற் கூளியர், 19.
கவரி, 43.
கவரி முச்சிக் கூந்தல், 43.
கவலைகவற்றல்- வருத்தத்தைச் செய்தல, 44, 67. [24.
கவிர் - முள்ளுமுருக்குமரம், 11,
கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்தல், 13.
கவைமரம் - கிளைத்தமரம், 74.
கழங்கால அளவிடுதல, 15, 32.
கழங்கு - கழற்காய், 15, 32.
கழல், 30.
கழல்கட் கூகை,...
கழலிற் போர்த்தொழிலைப் பொறித்தல, 34.
கழறி - இடித்து, 81. [
கழனி - வயல, 32, 90,
கழனியுழவர் தண்ணுமையை மழையென்று மயிலாடல், 90.
கழனிவாயில, 23.
கழிப்பி - கழித்து, 76.
கழுது - பேய், 13.
கழுதையாலுழுதல், 25.
கழுவுள் - இடையர்களுக்குத் தலைவனான ஒரு சிற்றரசன்; இவனுடைய ஊர் காஞ்சி, 71, 88.
கழை நிலைபெறுக் குட்டம் - பற்றுக்கோலுக்கும் நிலையாத பள்ளம், [86.
கழையமல் கழனி, பா. 32.
கள்விலை, 75.
களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல், 38, 4 - ஆம் பதிகம்.
களவழி - போர்க்களச்சிறப்பைக் கூறுவது, 36.
களிறு - ஆண்பன்றி, 26.

கற்ப - கல்வியையுடையாய், 43, 80.
கற்பு - கல்வி, 43, 59, 80.
கற்புடையவ ளிலக்கணம், 16.
கறையடி - குருதிக்கறை தோய்ந்த
கன்றுடையாயம், 71. [அடி, 28:
கனவும் - கனவுகாணும், 11.
கா - துலாம், தோட்சுமை, 41, 6 -
காக்கை, 30. [ஆம்பதிகம்.
காக்கைபாடினி நச்செள்ளையார், 6 -
ஆம் பதிகம்.
காஞ்சி - காஞ்சிமரம், 23, 62.
காஞ்சி சான்ற செரு - நிலையாமை
அமைந்த போர், 84.
காஞ்சிசான்ற வயவர்-நிலையாமையை
எப்பொழுதும் உளளத்திற்
கொண்டிருத்தலமைநத வீரர், 65,
காஞ்சிமரம், 23, 62. [90.
காஞ்சியம் பெருந்துறை, 48.
காஞ்சியாற்றுத் துறைகெழுமணலி
னும் வாழ்க, 48.
காட்சிவாழ்த்து - கண்டதைப் புகழ்
நது வாழத்துவது, 41, 54, 61,
காடு, 13. [64, 82, 90.
காடுகைகாய்த்திய நீடுநாளிருகை,
காடுறுகடுநெறி, பா. 26. [82.
காண்குவநதிசின் - காணபேன வந
தேன், 64.
காணம் - பொற்காசு, 6 - ஆம்பதி.
காணியர், 42.
காணியாளர் - மேற்குடிகள், 13.
காணிலியர் - காணுதொழிக, 44.
காணுமோர் - காணபவர், 83.
காத்தற் சிறப்பு, 15.
காந்தள், 67.
காந்தள் தெய்வத்துக்குரிய பூவென்
பது, 67. [30, 81.
காந்தளங் கணணி - காந்தட்பூமாலை,
காந்தளங் கண்ணி வேட்டுவர், 30.
காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், 4-ஆம்
பதிகம்.
காப்பொன் - துலாம்பொன், 6-ஆம்
பதிகம்.
காய்த்த கரநதை மாக்கொடி வினை
வயல், 40.
கால் கிளர்ந்தன்ன பரி, 80.
காலைநிந்து நீராடுதற்குவர மணி
யடித்தல், 31.
காலவமுவமைதி, ப. 29, 87.
காலை - சூரியன், 21
காலையன்ன மொழி, 21. [பதிகம்.
காலையிற் போரடித்தல், 9 - ஆம்
காவன்மரத்தில் யானையைக் கட்
டல், 32, 33.
காவன்மரத்தைவெட்டிமுரசு செய்
வித்தல், 11, 12.
காவன் முலலை - அரசன் நாடுகாத்
தலைச் சிறப்பிப்பது, 89.
காவிரி, 50, 73, 90.
காவிரிச்சிறப்பு, 50.
காவிரிநதிமுதலிய மூன்றுநதிகளின்
காவிரிப் படப்பை, 90. [கூடல, 50.
காவிற்றைகைத்த துறைகூடு கலப்பை
யர், 41.
காழ - குத்துக்கோல, 53, 77.
காறுணங்கு கடுநெறி, பா. 25.
கிண்கிணி, 52.
கிணகிணி பரடலைப்ப, 52.
கிளிகடிபாடல், 78.
கின்னரப்புள்ளின் சிறகில் இசை
யெழுமென்பது, 43.
குஞ்சரவொழுகை - யானை கட்டிய
வண்டி, 5 - ஆம் பதிகம்.
குட்டநாடு - கொடுந்தமிழ்நாடு பன்
னிரண்டனு ளொன்று; ஆலப
புழைக்கு வடக்கிலுள்ளது, 90.
குட்டம் - பளளம், 86, 88.
குட்டுவன் - குட்ட நாட்டை யுடை
வன், 23, 29, 42, 43, 46, 49,
90.
குட்டுவன் சேரல் - கடல் பிறக்
கோட்டிய செங்குட்டுவன் மகன்,
5 - ஆம் பதிகம்.
குட்டுவனிரும்பொறை - குடக்கோ
விளஞ்சேரலிரும்பொறையின்
மாமன், 9-ஆம் பதிகம்.

குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன்-ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதனுடைய மாமன், 6 - ஆம் பதிகம்.
குடநாடு - கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனு ளொன்று, 6-ஆம் பதி.
குடவர் - குடநாட்டிலுள்ளவர், 55.
குடவனுறு, 50.
குடிஞையோடு துடியிரட்டல், 5-ஆம் பதி.
குடிதிருத்தல், 37.
குடிபுறந்தருநர்-கீழ்க்குடிகளைப் பாதுகாக்கும் மேற்குடிகள, 13.
குடிவிழுத்திணை, 31.
குடுமியெழால், 36.
குடைச்சூல - சிலம்பு; குடச்சூலெனவும் வழங்கும், 57, 68, 90.
குண்டுகண்ணகழி, பா. 53.
குணகுடகடலோடாயிடைமணந்த, குதிரை, 25, 62, 64, 65, 82.
குதிரைக்கு யாடும், யானைக்குப் பசவும் உவமை, 78.
குந்தாலிக் கருவியாற் கிணறுதோண்டுதல், 22.
குமட்டூர்க் கண்ணனார் - ஒருபுலவர், 2 - ஆம் பதிகம்.
குமரியாறு, 11, 43.
குரவை நிலை, 52.
குரவையயர்தல் - குரவையாடுதல், 73.
குரால் - கோட்டான், 44.
குராலம் பறந்தலை, 44.
குருகு - கொக்கு, நாரை, 30.
குருசில், 32.
குருதிமன்றம், 35.
குருதிவட்டம், 29.
குரை, அசை, 84, 90.
குலை - நாணி, 24, 79.
குலைஇ - குலவி, 88.
குலையிழிபறியாச்சாபத்துவயவர் 24.
குவளை, 27, 52.
குவளைத்தூநெறி, 27.
குழாஅலின் - கூடுதலால், 29.
குழூஉநிலை, 49, 53.
குழூஉநிலைப்புதவு - பலநிலமாகச் செய்தகோபுரவாயில், 53.
குளவி-குளவிக்கொடி,மலைமலலிகை, 12, 30.
குளவிக்கூட்டைக் கிளைத்த சிறுர் துன்புறுதல, 71.
குளிர்காலம், 81.
குறிஞ்சிவளம், 30.
குறுக்கல விகாரம், ப. 7, 104.
குறுதல் - வாங்குதல், 22.
குறுந்தாண் ஞாயில, பா. 71.
குறுந்தார் - குறியபடி, 71.
குறும்பு - அரண்,.....
குறும்பொறை - பெருமலையைச் சார்ந்த சிறு பொற்றைகள், 74.
குறையுடல எழுந்தாடல, 35.
கூடகை - கோடாடான், 23.
கூட்டம் - கூடியுறைவது, 88.
கூடல - ஆற்றின் கூடல், 50.
கூந்தல விறலியர், பா. 18.
கூந்தல் விறலியர் வழங்குக அடுப்பு, 18.
கூந்தன்மூரற்சி - தலைமயிராற்றிரித்தகயிறு, 5 - ஆம் பதிகம்.
கூர்தல் - குளிராலுடல்வளைதல், 59.
கூலம், 13, 29, 89.
கூலம்பகர்நர், 13.
கூளி, 36.
கூளியர் - ஏவலசெய்வோர், 19,36.
கூளியருண்ணல், 36.
கெடாஅ நலலிசை, 14.
கேட்டிகும் - கேட்டேம், 52.
கைச்சரடு - கைக்கவசம், 19.
கைபரிதல் - ஒழுங்குகுலைதல, 83.
கொங்கர், 22, 77, 88, 90.
கொங்கர்நாடு அகப்படுத்தியசேரன், 2.
கொடி, 15, 25, 44, 47.
கொடி அருவி போல்வது, 25, 69, 70.
கொடிநிழற்பட்டகியமம், 15.
கொடியுழிஞை, 43, 44.
கொடுகூர், 5 - ஆம் பதிகம்.
கொடுங்குழை கணவ, 14.
கொடுமணநன்கலம், 67.
கொடுமணமென்னுமூர், 67, 74.
கொடுமிடல். 32.
கொடை, 15, 19, 20, 24, 38, 43, 64, 76.

கொடைபோற்றலையே இரவலர்நடு வண், 79.
கொண்டி - கொள்ளை, 43, 63.
கொலபுனற்றளிர், 52.
கொல்லிக்கூற்றம் - கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்தமலைகளையுடையநாடு, 8 - ஆம் பதி.
கொல்லிமலை, 73, 81.
கொலக்கொலக்குறையாத்தானை, 82.
கொலை வில வேட்டுவர், 30.
கொள், 75. [82.
கொளக்கொளக்குறையாச்செல்வம்,
கொளை - கோட்பாடு, 30. [79.
கொற்றவைக்கடவுள், 3 - ஆம் பதி,
கொன்றை வெண்போழ்க கண்ணி - கொன்றைப் பூவையும் இழித்த பனங்குருத்தையும் சேர்த்துத் தொடுத்தமாலை, 67.
கோக்காலி, 43.
கோடார்க்கொளகை, 37.
கோடியர் - கூத்தர், 56. [42.
கோடியர்க்குப் புரவி கொடுத்தல்,
கோடு - கொடுமை, 37.
கோடுகண்டன்ன இஞ்சி, 16.
கோடுகூடுமதியம் - முனைகூடிய சந்திரன், 31.
கோதை மார்பன், 79.
சங்கிலிருந்து முத்தெடுத்தல், 30.
சவட்டுதல் - உருவழித்தல், 34.
சாகாட்டாளர் - பண்டியையுடையோர், 44. [பதி.
சாடு - வண்டி,
சாதிங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 11.
சாதிப் பெயர், ப. 126.
சாந்தம் - சந்தனம் 87.
சாநதி - பூசை, 9 - ஆம் பதி.
சாப மார்புற வாங்கல், 90.
சாயல் மார்பு, 16.
சாயினம் - மென்மையையுடைய மகளிர் கூட்டம், 60.
சாறபர்ந்தன்ன தீம்பிழி, 81.
சாறு - விழா, 81.
சாறுபடுதிரு, 65.
சாறுபுரையும் நின்றொழில், 72.
சான்றோர் - அமைதியையுடையவர்; வீரர், 14, 82.
சான்றோர் புரவல, 55.
சான்றோர் மெய்ம்மறை, பா. 14.
சான்றோரன்ன நின்பண்பு, 72.
சிங்கம், 12, 75.
சிங்கம் போன்ற மறப்புகழ், 12.
சிதடி - சிள்வீடென்னும்வண்டு, 23, 58. [தல், 22, 76.
சிதறுதல் - அளவுகடப்பக் கொடுத்
சிதாஅர் - கந்தை, 12.
சிரல - மீன்கொத்துங்குருவி, 42.
சிறறுதல - சிதறுதல், 74.
சில்வளை விறலி, பா. 40, 57, 78.
சிலம்பி, 9.
சிலம்பி கொலிய போர்வை, 39.
சிலம்பையும் தழையுடையையும் கோட்டைவாயிலிற் கட்டுவித்தல், 53
சிலை - முழக்கம், 81.
சிலைபொருத அகலம், 63.
சிறப்பும்மை, ப. 125.
சிறுசெங்குவளை, பா. 52.
சிறுதுயில, 50. [பதி.
சிறுபுறம் - சிறுகொடை, 7 - ஆம்
சிறை - யாழ்நரம்புக் குற்றம், வீதியின் இருபுறம், 23, 29, 43.
சிறையழி புதுப்புனல், 78, 9 - ஆம்
சின்மை - சிறுமை, 76. [பதி
சினனூல - கேமிநாதம், 76.
சினை, முதலின்பயனிலையைக் கொள்ளும் வழுவமைதி, ப. 4, 6.
சினை வினையெச்சம் முதல் வினையோடு முடிதல், ப. 96.
சீர் - கனம், 22.
சீர்சால வெளளி, பா. 24, 69.
சுட்டு இரட்டித்தல, ப. 7.
சுடர்வீவாகை, 4 - ஆம்பதி, 88.
சுடர்வீ வேங்கை, பா, 41.
சுரை - திரிக்குழாய், 47.
சுவரில் நாளைக் குறித்தல், 68.
சுற்றமோம்பல், 12.
சூடாநறவு - மது, 85.
சூர் - சூரபன்மா, 11.

சூரன் முதலியோர் தமக்கு அரணக மாமலும் வளர்த்தது, 11.
சூரியன், 59, 64, 88.
சூருடை முழுமுதல், 11.
சேங்களம் வேட்டு, 4 - ஆம் பதி.
செங்குட்டுவன் வேலெறிந்து கடல பிறக்கோட்டியது, 45, 46, 5 - ஆம் பதி, 88, 90.
செங்கைமறவர், பா. 49.
செங்கோல, 13, 22, 69.
செத்தனென் - அறிந்தேன், 86.
செத்து - ஒத்து, 41, 90.
செந்தினை குருதியொடுநுவுதல, 19.
செந்துறைப்பாடாண்பாடு, 11 - 7, 21, 27, 31 - 2, 37 - 8, 42, 44 - 7, 53, 55, 58 - 9, 62 - 3, 66, 68, 70 76, 79, 85 - 6, 88.
செந்தூக்கு, 11 - 2, 14 - 9, 21, 23 - 4, 27 - 32, 35 - 50, 52 - 68, 71 - 9, 81 - 9.
செந்தூக்கும் வஞ்சித்துக்கும், 13, 20, 22, 25, 26, 33, 34, 51,
செந்நெல, 71. [69, 70, 8 , 90.
செம்மால - செம்மலே, 37.
செம்மீன் - அருந்ததி, 31,
செருக்கி - மயங்கி, 49.
செருப்பு - ஒருமலை, 21.
செல்கு - செலவேன், 76.
செலலாமோதிலை சிலவளைவிறலி, 57.
செலலாமோதில் பாண்மகள, 60.
செல்லாயோ தில் சிலவளை விறலி, மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து, 40.
செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், 7 - ஆம் பதி, 8 - ஆம் பதி, 85.
செல்வக் கோமான், 67.
செல்வக் கோவே, 63.
செல்வ - செலவம், 5 - ஆம் பதி.
செவ்வரி - ஒருவகைநாரை, 23.
செவ்வுன் றோன்று வெண்டுவை முதிரை, 55.
செள்ளை, 9 - ஆம் பதி; [இச்சொல பெரும்பாலும் அந்துவஞ் செள்ளை, காக்கைபாடினி நச் செள்ளை எனப் பெண்பெயரை யொட்டி வழங்குகின்றது].
செறு - வயல், 13, 19, 71.
செறுவினைமகளிர் - உழவர் மகளிர், 71. [குவை, 87.
சென்மோ பாடினி நன்கலம் பெறு
சென்றுலியர் - செலக, 55.
சென்னியர் - சோழர், 85.
சேப்பி - தங்கி, 62.
சேம்பு, 24.
சேயிழை கணவ, 65, 88. [88.
சேரபரம்பரையினர்செய்திகள் பல,
சேரரின் சிறந்த குணங்கள், 70.
சேரல் - சேரன், 2 - ஆம் பதி, 45.
சேரலர் வேந்தே, 38. [ஆம் பதி.
சேரலாதன், 11, 15, 18, 20, 4 -
சேரலாதன் பொய்யலனசை, 18.
சேரன இமயத்தில் விற்பொறித்தது, 2 - ஆம் பதிகம்.
சேரன் முன்னோர், 14, 88.
சேரனுடைய ஒலக்கமகிழசி, 12.
சேரனைக்கண்டோர்பெயர்ந்துசெல்ல நினையாரென்பது, 46.
சேரனொருவன் பகைவன் காவன் மரமாகிய கடம்பை எறிந்து பணை செய்தது, 11.
சேறு - சுவை, 12.
சேனை, 14, 22, 49.
சேனைகள வயலில தங்கல, 49.
சேனைத் தலைவர்க்கும் அரசன் மாலை யே மாலையென்பது, 31.
சேனையே அரசர்க்குச் செலவமென் சேனைவெள்ளம், 50. [பது, 50.
சொட்டை யாளர், 67.
சொல்லவருவித்தல, ப. 97, 101, 102, 106, 109, 111, 113, 155.
சொற்சீர்வண்ணம், 14, 19. 20, 22, 25, 26. 50, 5 , 69, 71, 82.
சோழகுலத்தோர் ஒன்பதின்மர்சேர னால வெலலப்பட்டது, 5 - ஆம் பதி.

சோழன் மணக்கிள்ளி, 5 - ஆம்பதி.
ஞரலல் - முழங்கல்,.....
ஞாண் - நாண், 90.
ஞாண் பொர விளங்குகை, பா. 90.
ஞாயில் - மதிற்சூட்டு, 71.
ஞாயிறு போல விளங்குதி 88. [51.
ஞாழல - புலிநகக்கொன்றை, 30,
ஞெமர்தல் -பரத்தல்; இது ஞெமிர்த லெனவும் வழங்கும், 14, 16, 31, 40, 41, 72.
தகரூர் - அதிகமானுடைய ஊர், 78, 8 - ஆம் பதி.
தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை, 8 - ஆம் பதிகம்.
தகைத்தல் - கட்டுதல, 22, 23, 41.
தகைப்பு - மாளிகைக் கட்டணம், தசும்பு - குடம், 42. [64.
தசும்புதுளங்கிருக்கை, பா. 42.
தடைஇய - பெருத்த, 54.
தண்டாரணியம் - ஆரிய நாட்டி லுள்ளதொருநாடு, 6 - ஆம் பதி.
தண்டாரணியமெழிலிதலையாது, 18, 20.
தணைதல - சிதைதல, 23, 30, 43, 70.
தைதந்த காஞ்சி, பா. 23.
தமிழகம், 2 - ஆம் பதிகம்.
தமிழப்படை, 63.
தரீஇ - தந்து, 37, 85.
தரீஇயர் - தருதற்கு, 52, 53, 58.
தருகென விழையாத் தாவிலொஞ்சம், தலைக்காவல, 28. [38.
தலைக்கை, 52.
தலைநாள், 9 - ஆம் பதிகம். [20.
தலையாது - மழைபெயயாது, 18,
தலைவர் படையைக் காத்தல, 35.
தலைவன் தன்மைக்குக கேடகம், 45.
தலைவனுக்குச் சூரியன், 59, 64.
தலைவி வருணனை, 16.
தவத்தின் பெருமை, 74.
தவாலியர்-கெடாதொழிவாயாக,14.
தழிஞ்சிபாடி - தழிஞ்சியென்னுந துறைப் பொருளமைந்த பாடலைப் பாடி, 57.
தழும்பில்லாதாரோடு தும்பை சூடாது மலைதல், 42.
தழூஉப்புணை, 52.
தளி - துளி, 43.
தன் குலமுதியோர்க்கு நிலம் பகுத்தளித்த, சேரன். 3 - ஆம் பதி.
தன்மைவினை, ப. 98.
தாங்கல - விலக்கிச் செல்லுதல், 49;
தாதுகருமமுத்த மன்றம், 13.
தாமரைப்பூ, 23.
தார் - ஒழுங்கு, சிங்கத்தின் கழுத்தி லுள்ளது, 12, 64.
தார் புரிந்தன்ன வாள், 66.
தாரருந்தகைப்பு, 64, 66.
தாவலுய்யுமோ - வருத்தத்தினின் றும் நீங்குமோ, 41.
தாழ, 44.
தாழை, 55.
தாள - படி, 71.
தாளவாழ்த்தல, 64.
தித்தி - தேமல், 52, 53.
திரிகுமுரய், 47, ப. 71.
திரித்தல விகாரம், ப. 30, 37, 41, 46, 55, 58, 65, 97, 103, 109, 112, 113, 120,123, 127, 136, 155.
திருஞெமரகலம், 14,16,31,40,41.
திருநதிழைகணவ, 24.
திருநாறுவிளககு, 53.
திருமாலின்பூசை, 31.
திருவனநதபுரத்துத்திருமால், 31.
தில, ஒழியிசை, 40, 64.
திவவு - யாழின வலிக்கட்டு, 29.
திற்றி - இறைசசி; தின்றற்குரியன, திறல - ஒளி; ஆகுபெயர், 46. [18.
தின்மர்=தின்மார் - தின்பவர், 24.
தினை நுவணைபகுத்தல, 30.
தீஞ்சேற்றியாணர், பா. 75.
தீஞ்சேறு - இனியபாகு, 75.
துஞ்சும்பநதர், பா. 55.
துஞ்சுமரம், 16, 22.
துடைபூஉ - துடைத்து, 44. [77.
துணங்கையாடல், 13, 45, 52, 57,

துணங்கையாடிய கோமான், 57.
துப்பு - துகர்ச்சி, வலி, 62.
துப்புத்துவர்போக, 32.
துப்புத்துரைபோகிய, 14, 39, 40.
தும்பி, 67. [62.
தும்பைசான்ற, 79, 88.
தும்பையரவம், 34, 89.
துமிந்து - அற்று, 35.
துய்த்தலைக்கூகை - மெலலிய தலையையுடைய கூகை, 44, 45.
துய்த்தலைச் சென்று, 32.
துயலுதல் - அசைதல, 49.
துயிலின்பாயல, பா. 16.
துயிலீயாது - துயிலாமல, 12.
துரியோதனுதியர், 14.
துவ்வாநறவு, 60. [தல, பா. 89,
துவராக்கூநதல - ஈரம்புலராத கூந
துவைத்த-புகழ்நது சொலலப்பட்ட, 88.
துழந்த - துழாவிய, 5 - ஆம் பதி.
துழாய், 31.
துளங்குகுடி திருத்திய,4 - ஆம் பதி.
துளங்குகுடி திருத்திய வ ல ம் ப டு வென்றி, 32, 37.
துளங்குகுடிவீழுத்திணை, 31.
துறைகலக்கல, 32, 33.
துறைகூடுகலப்பை ,41.
தூ - வலி, 81. [தல,...
தூக்கு - பாக்களைத் துணித்துநிறுத
தூங்கெயில், 31.
துணிக்குப புற்றும் அம்புக்குப் பாம்பும் உவமைகள், 45.
தூம்பகத்துத்தேன், 81.
தூம்பு -ஒருவகைவாச்சியம், மூங்கிற் குழாய், 41, 81.
தெய்வம், 82.
தெய்வயாகம், 21.
தெள்விளியிசைத்துப் புள்ளோப்பல,
தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப, 18 [27.
தென்னங்குமரி, 11, 43.
தேம் - தேனீ, 53.
தேர்க்கொடிகளின வரிசைக்குக் கொக்கின் ஒழுங்கு உவமம், 83.
தேவாலயங்களுக்கு ஆபரணமுதலிய வற்றைக் கொடுத்தல், 15.
தேறு - தெறுதல, 71.
தைஇ - கோத்து, 59.
தொகுத்தல விகாரம், ப. 4, 102, 104, 121, 146.
தொடர்ந்த குவளை, பா. 27.
தொடி - பூண, 24, 40.
தொடிசிதை மருப்பின் யானை,15.
தொடித்தோள், 40.
தொடை - கட்டு, 41.
தொண்டி-சேரநாட்டிற் கடற்கரையி லுளள ஒரு நகரம், 6 - ஆம் தொண்டியோர், 88. [பதி.
தொலையாக்கற்ப - அழிவில்லாத கல்வியை யுடையாய், 43, 80.
தொழிற்பெயர், ப. 19, 45.
தொழிலவிலயானை, பா. 84.
தொழுதி - கூட்டம், 62, 83.
தொறுத்தவயல், 13. [கேட்ப, 90.
தொன்று மொழிந் துதொழில்
தோட்டி - கதவு, காவல, 25, 38,
தோட்டி தருத யானை. 38. [62, 71.
தோடடி நீவாது, 40.
தோடடி நீவி, 53.
தோடு - தொகுதி, 12.
தோமரம் - தண்டாயுதம், 54.
தோல - தோறகேடகம், 45, 62.
தோல வரைப்பு, 50.
தோள் பிணி மீகையர், 81.
தோற்கடகு - தோற்கேடகம், 55.
தோன் றலீயாது - தோன்றாமல, 71.
தோன்றலை-தோன்றுதலையுடையாய், 90.
நகை - இன்பம், 68.
நகையினும் பொய்யா வாய்மை, 70.
நகைவர் - நட்பினர், 31, 37, 43.
நகைவர்க்கரணமாகிய டகைவர்க்குச் சூர் நிகழ்நதற்று நின்தானை, 31.
நகைவரார நன்கலஞ் சிதறல, 43.
நடடோர்க்கல்லதுகண்ணஞ்சலையே, 63. [யலனே, 20.
நண்ணார் தேஎத்தும் பொய்ப பறி

நந்த - விளங்க, 69.
நரந்தம் - நரந்தப்புல், 11.
நரம்பின் தொடை பழுனி, 41.
நல்லிசை நிலைஇய, 86.
நல்லோள் கணவன், 61.
நலம்பெறு திருமணி, பா. 74.
நளிந்தனை - செறிந்தனை, 52.
நற்கறிந்தனம், 84,
நற்கு-நன்கு, 84, 90. [11, 60, 85.
நறவு - ஒருவகைமலர், ஓரூர், மது,
நன்கலவெறுக்கை துஞ்சம் பந்தர் - பண்டசாலை, 55.
நன்றாவென்னுங் குன்று, 7-ஆம் பதி.
நன்று பெரிதுடையை, 37.
நன்னன்-ஒரு சிற்றரசன், 40, 4-ஆம் பதி, 88.
நன்னனுடைய வாகையைச் சேரன் தடிந்தது, 40.
நன்னுதல் கணவ, 42.
நன்னுதல் விறலியர், பா. 47.
நனவில் நுகர்ந்தவையே கனவிற் காணப்படுமென்பது, 11.
நனவு - மெய்ம்மை, 85, 88.
நனைமகிழ் - மதுவாலுண் டாகிய மகிழ்ச்சி...
நாஞ்சில் - கலப்பை, 19, 25, 26,
நாட்டம் - சோதிடநூல், 21. [58,
நாட்டுவளம, 13, 23, 24.
நாட்டை அடிப்படுத்தல், 81.
நாட்பு=ஞாட்பு - போர்க்களம், 45.
நாடு, 13, 15.
நாடு, கடற்பொருள் முதலியவற்றுற் சிறந்திருத்தல், 15.
நாடுகாண் நெடுவரை, 85.
நாடுகாணவிர்சுடர், பா. 40.
நாடுகாத்தற்சிறப்பு, 13, 15, 28.
நாடுகாவலாகிய அறம், 59. [15.
நாடு, நோயும் பசியும் ஒருவல், 13,
நாடு வாழ்த்து - தலைவனுடைய நாட்டின் நன்மையைச் சொல்லுவது,
நாண்மகிழிருக்கை, பா. 65. [28.
நார் - பல்லுடை, 11, 88.
நார்முடி, 40.
நாரரிநறவு, 11.
நாரை, 23, 29, 32, 51, 73.
நாள் திங்களனையவாச, 90.
நாளிருக்கை=நாளோலக்கம் - காலை ஓலக்க இருப்பு, 65.
நிகழ்தல் - விளங்குதல், 49.
நியமம் - வீதி, 15, 30, 75.
நிறையவெள்ளம், பா. 15
நிலவாத்தனை, பா. 54
நிலந்தருதிருவினெடியோய், 82.
நிலந்திறம் பெயருங் காலையாயினும் நிளந்தசொன்னீபொய்ப்பறியலையே, 63.
நிலநீர்வளிவிசும்பென்னும் பூதங்கள் அளத்தற் கரியவென்பது, 14.
நிலப்பெயர் முதலிய ஆறு, ப. 92,
நிலைஇய - நிலைப்ப, 86.
நிலைச்செரு - நாடோறும் செய்யும் போர், 4 - ஆம் பதி, 5 -ஆம் பதி.
நிழல்வாழ்நர், 37.
நிழல்விடுகட்டி, பா. 81.
நிறந்திகழ் பாசிழை, பா. 73.
நிறம்படுகுருதி, பா. 79.
நிறை - சால், 15.
நின்புகழ் அயிரைமலையைப்போலவே நிலைக்க, 79. [புனல், 48.
நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன்மண்டும்
நின்னிழல் வாழ்வோர்க்குக்கொடுமை யறுமென்பது, 37.
நீ கண்டனையேம் -நின்னாலே படைக்கப்பட்டாற்டோல்வேம், 63.
நீ சிவந்திறத்த நீரழிபாக்கம், 13.
நீர்ச்சண்டை, 13, 22, 28.
நீர்விழவு, 48.
நீரழிபாக்கம், 13.
நீரிறைவை, 22.
நீரினுந்தண்சாயலன், 86.
நீவாசு, 40.
நீவி - நீக்கி, 84.
நுகம் - பாரம், 63.
நுடக்குதல் - மாய்த்தல், 72.
நுவணை - தினைமா, 30.
நூலாக்கலிங்கம் - பட்டாடை, 12.

நெஞ்சு புகலூக்கத்தர், 68.
நெட்டை - ஒருவகைக் கருவி, 42.
நெடியோன், 15.
நெடுஞ்சேரலாதன், 20, 5-ஆம் பதி.
நெடுஞ்சேரலாதன் கடலிற் புக்குப் பகைவர் அரண் அழித்தது, 11.
நெடும்பாரதாயனார் - பலயானைச் செல்கெழுகுட்டுவனுடைய புரோகிதர், 3 - ஆம் பதி.
நெடுமணிஞ்சி, 68.
நெடுமிடல - அஞ்சியின் இயற்பெயர், 32.
நெடுவெள்ளூசி - நெட்டை யென்பதொரு கருவி, 42.
நெய்த்தோர் நூலய் மகிழ்பலி, 30.
நெய்தற்பூ, 27, 30, 71.
நெயையத் தலையிற்பெய்து கையைப் பிணிக்குநதண்டம், 2 - ஆம் பதி.
நெருஞ்சி, 11, 26.
நெல்லரிசிச்சோறு, 75.
நேரி - ஒருமலை, 40, 67.
நேரிப்பொருநன், 40, 67.
நேரிவாயில - உறையூரின் தெற்கு வாயிற்கண்ணதோருர், 5-ஆம் பதி.
நோசிவு- துவள்வு, 45.
நொடைமை - விலை, 68.
நோக்கலை - நோக்குதலை யுடையாய், 51.
நோக்கு - மனநோக்கம், 51.
நோய்தபுநோன்றொடை, பா. 44.
நோன் - வலி, 14.
பஃறோற்றொழுதி, பா. 83.
பகல் - நடுவுநிலைமை, 90.
பகற்றீவேட்டல், 3 - ஆம் பதிகம்.
பகன்றை - கிலுகிலுப்பைச்செடி, சிவேதைக்கொடி, 76.
பகன்றைத்தெரியலைக் கலிங்கம்போர்சூடல், 76.
பகன்றைமாலை, 76.
பகனீடாது இரவுபெருகல், 59.
பகுத்தூண்டொகுத்தல், 38.
பகைகாடு பாழ்பட்டவகை, 13.
பகைப்புலத்திற் பெற்றதை இரவலர்க்குக் கொடுத்தல், 48.
பகைப்புலத்தை எரித்தல், 15, 25, 71.
பகைமேற்சென்றோர் பலவருடமுறைதல், 15.
பகையரசனுக்குப் பயந்தோர் பெரிய ஓரரசனோடு நட்பாதல், 50.
பகைவர் தேஎத்தாயினும் சினவாயாகுதலிறும்பூதாற்பெரிதே, 32.
பகைவர் பொருள்களை வயிரியர்கண்ணுளர்க்குவீசுதல், 20 2-ஆம் பதி.
பகைவரார்ப்பழங்கணருளி நகைவரார நன்கலஞ் சிதறல, 37.
பகைவரின் அரசுவாவுடைய கோட்டாலியற்றிய கட்டில், 79.
பகைவரின் காவன் மரத்தைப் பணிசெய்தல், 11.
பகைவருடைய கெடுகுடி பயிற்றுதல், 69.
பகைவருடைய நாட்டிலை தோன்றும் உற்பாதம், 62.
பகைவருடைய நாட்டை அழித்தல், 19, 22, 25, 26.
பகைவருடைய நாட்டைக் கொள்ளையிடுதல, 81.
பகைவருடைய நாடு காடாமை, 15, 23.
பகைவருடைய மதிற்கதவை யானைகளைக் கொண்டு பிளப்பித்தல, 52.
பகைவருடைய முரசைக்கொள்ளுதல, 31.
பகைவருடைய யானையைக் கடாவையொப்பவண்டியிற் பூட்டுதல், 44.
பசும்பிடி - பச்சிலை, 81.
பட்டினியுற்றுத் தீர்த்த மாடல், 31.
பட்டுநூற் கலிங்கம், 12.
படப்பை - தோட்டம், பக்கம், 30.
படலம் - கூடு, 39.
படிமை - விரதம், 74.
படியோர்த் தேய்த்த ஆண்மை, 79.
படியோர்த்தேய்த்து, 20.
படிவம் (விரதம்) ஒடியாது, 74.
படுகண் முரசம்-ஒலிக்குங் கண்களையுடைய முரசு, 19, 54.
படை - குதிரைக்கலனை, 82.
படைநிலை- படையாளர் மகளிரோடு தங்குமிடம், ப. 7, 133.
படையேருழவ, 14.
பண்ணியம் - பண்டங்கள், 59,

பண்புத் தொகை, ப. 104.
பணைமருளோன்றாள் 33.
பத்தர்=பத்தல் - நீரிறைக்குங் கருவி, பளளம், 19, 22.
பதப்பா - மணற்கோடடை; [நெற் கோட்டை போலவது], 30.
பதலை, 41.
பதிபிழைப பறியாது துய்த்தல, 15.
பநதர் - ஓரூர், பணடசாலைகள, 55,
பநதர் முததம், 67. [67, 74.
பரணர் - ஒரு நலலிசைப் புலவர, 5-ஆம் பதி.
பரதவன - நுளையன், 48.
பரிசிலர் யானைகளைப் பெறுதல, 47.
பரிசிலர் வெறுககை - தலைவன், (பா) 15, 38, 65.
பரிசிற்றுறைபபாடாணபாடடு, 19,
பரி சிறகு அகைப்ப, 25. [65,
பரிவேடபு - வடடம், 21.
பருதி - தேருருள, வடடம், 46,74.
பருநதின் சிறகுபோலும் கநதை, 12.
பருநதின சேவல, 35.
பருநது, 12, 30.
பருநதுநளபப - பருநது உறுதற்கு ஆராய, 51, 74.
பரேரெறுழ, 31.
பலயானைச செலசெழு குட்டுவன் இருகடல நீருமொருபகலாடியது, 3 - ஆம் பதி.
பலவிதையுழவிற் சிலலேளர், 76.
பலவேலிரும்பொறை - இளஞ்சேரலிரும்பொறையென்னுமரசன், 89.
பலகை - கேடகம், 53.
பலதிறத்து மது, 65.
பலபூவிழவு, 30.
பலர்புகழ செலவம, 11.
பலாபபழத்தேன, 61. [61.
பலாஅம் பழுத்த பசும்புண்ணரியல, பலி, 17, 30.
பழங்கண் - துன்பம், 12, 57.
பழவழகரு, ப. 38.
பழனமஞ்ஞை, 90.
பழுனி, 66.
பழையன் மனைவியருடைய கூந்தற் கயிற்றால யானையைச்சேரன் வண்டியிற் பூட்டியது, 5 - ஆம் பதி.
பழையன்மாறன - ஒருசிற்றரசன், ௪ ஆம் பதி.
பழையனுடைய வேம்பினைச் செங்குடடுவன் வெடடியது, 44, 49, 5 - ஆம்பதிகம்.
பறநதலை - மயானத்திற்பிணஞ்சுடுமிடம, 44
பறைககுரலருவி - .முரசுபோலும் ஒலியையுடைய அருவி, பா. 70.
பறையடித்துப் புனலடைததல, 22.
பனமா பலபடி, 83.
பனங்குருத்தைக் கிழித்துக் குறுக நறுககி வாகைப் பூவோடு இடை வைத்துத தொடுததல, 66.
பனங்குருத்தைக்கொளளறைப்பூவோடு தொடுத்தல, 67.
பனநதோடடிற் குவளைமலரை வைத்துத் தொடுததல, 58.
பனநதோடடிற் பலவகைபபூககளை முறையேவைத்துதொடுத்தல, 40.
பனம்புடையல - பனைமாலை, 42.
பனம்புடையலும் கழலும், 42, 57.
பனிற்றல - நுரவல, 57.
பனை, 36.
பாககம் - அரசனிருக்கை, நெய்தனிலத்தூர். 13.
பாகுடி, 21. [
பாசகர் - மடையர், 67.
பாசம் - பேய, 71.
பாசவர், 21.
பாசறை, 16, 24, 67.
பாடிமிழ்பு - ஒலிதது, 62.
பாடினி - பாடுபவள, 61.
பாடினிவேநதே, 14, 17.
பாடுநர் கொளககொளளக் குறையாச் செலவம், 82.
பாடுவிறலியர்பலபிடிபெறுக, 43.
பாணடில் - குதிரைபபக்கரை, தோபூணும் எருதுகள், விட்டத்தோல், 64, 74, 90.

பாண்டில் விளக்கு - கால்விளக்கு, 47, 52.
பாண்டிலுக்கு இழையணிதல், 64,
பாணர்க்குப் பொற்றாமரை சூட்டல், 40, 48. [டுத்தல், 40.
பாணர்க்கும் விறலியர்க் கும்கொ
பாணர்நாளவை, 38.
பாணர் புரவல, 65.
பாணர் பைம்பூமலைதல், 40.
பாணாற்றுப்படை - பாணனைவழிப் படுத்துவது, 67.
பாதிரி கமழு மோதியொணணுதல விறலி, 5 - ஆம்பதி.
பாயல் - உறக்கம், 19. [63.
பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபறியலையே,
பார்வற் (பார்த்தல) கொக்கு, 21.
பார்வற்பாசறை- காவற்பாசறை,84.
பார்வைப்பிடி, 43.
பாரி - ஒருவள்ளல, 61.
பால் - பகுத்தல, 16, 52.
பாலும் கொளாலும்வலலோய், 16.
பாலை, 65. [புலவர், 3 - ஆம்பதி.
பாலைக்கௌதமனார்—ஒருநலலிசைப்
பாலைப்பண்கள 65.
பாலையாழ், 46, 57, 65, 66.
பாலைவலலோன் பண்ணுப் பெயர்த் தாங்கு மதுவை அளித்தல, 65.
பாவையன்ன நலலோள் கணவன, பாவையன்னமகளிர், 88. [58, 61.
பாழ், 13, 22, 26.
பாழிப்பறநதல,...
பிசிர் - திவலை, 11, 15 - 7, 25, 40, 41 - 2, 50, 60, 62, 72.
பிசிர - துளியாகச்சிதற, 15, 50.
பிடவு - பிடாச்செடி, 66.
பிடி, 43.
பிணியவிழ்ந்த நெய்தல, 51.
பிரமதாயம் - பிராமணர்க்கு இறை யிலியாகக் கொடுக்கும் நன்கொடைப் பொருள், 2-ஆம் பதி.
பிறக்கடியொதுங்காப் பூட்கை, 80.
பிறக்கு - பின், 5 - ஆம் பதி, 80.
பிறப்புணர்த்துங் கோல், 43.
பிறர்க்கென வாழ்தி, 38.
பிறர்ப்பிறர்நலியாது, 22.
பிறவினை, ப. 72, 77.
பிறழநோக்கியவர், பா. 78.
பீடர் - பெருமையையுடையோர், [45.
பீர் - பீர்க்கு, 26.
புகலவு - விருப்பம், 84.
புகழோடு கூடியதேசெல்வம், 12.
புகன்றவாயம், பா. 30.
புகா - உணவு, 35, 58, 90.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 73.
புடையல - பனைமாலை, 31, 37, 42, 57.
புடையலங்கழற்கால், 37.
புடையன்மாக்கழல, 80.
புண்களை இழையால் தைத்தல், 42.
புண்ணுடையெறுழத்தோள்,பா,80.
புண்ணுமிழ்குருதி, பா. 11.
புண்ணைத்தைக்கும் ஊசி, 42.
புணரி - அலை, 11, 55.
புதலருழ்பறவை, பா. 66.
புதலவற்பேறு, 74.
புதவு - கதவு, வாயில, 27.
புரவு - கொடை 80.
புரவெதிர் கொள்வன், 57.
புரை - தேவாலயம், 15.
புரைஇ=புரைது - பாதுகாத்து, 50.
புரைபு - ஒத்து, 65.
புரையோள்கணவ, 70.
புரோசு- புரோகிதன், 7 - ஆம் பதி,
புல்லிலைவைப்பு, 15. [9 - ஆம் பதி.
புல்லுடைவியன்புலம் பல்லாபரப்பி,
புலம்பு - வருத்தம், 81. [62.
புலவ - புலால் நாற்றம்நாற, 86.
புலாஅம்(புலவுநாறுகின்ற) பாசறை, 61.
புலித்தோலுறை - புலித்தோலாற் செய்யப்படும் ஆயுத உறை, 19, 24.
புலி, யானை இவற்றைக் கொல்லும் சிங்கம்போல வாய், 75.
புலியும் யானையும் பொருது முழங் [கல், 41.
புலியுறை கழித்தல், 19.

புலியுறையெஃகம், 19, 24.
புழுக்கு - புழுக்கிய உணவு; மலை நாட்டுவழக்கு, 18, 90.
புள்ளிமான், 74.
புள்ளொலி, 84. [33.
புறக்கொடையில் எறியாமை, 31,
புறஞ்சிறை - மாளிகையின் மதிற் புறநகருநாடு, 15. [புறம், 64.
புறமதில், 16.
புறவு - சிறுகாடு, 13, 39.
புறு, 39.
புன்புலவைப்பு, 30.
புன்னை, 30.
புனல் நாடு, 43.
புனல்வாயில - வாய்த்தலை, 13.
புனற்றளிர், 52.
புனிற்றுமகள் பூணு ஐயவி, 16.
பூசல - பேரொலி, வருத்தம், 34,
பூட்கை மறவர், 57. [44.
பூண்கமரனின் புனைமணி நெடுந் தேர், 81.
பூணணிநது விளங்கிய புகழ் சான் பூத்தநெய்தல, பா. 13. [மார்ப,65.
பூதங்கள், 14.
பூமியின் செழுமை, 22.
பூவிழவு, 30.
பூழிநாடு - கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று,4- ஆம் பதி.
பூழியர் - பூழிநாட்டிலுள்ளவர், 21, 23, 73, 84, 90.
பூழியர்மெய்ம்மறை - பூழிநாட்டார்க்குக் கவசம் போல்வான்,73.
பூழில் - அகில், 87.
பெயர் - பொருள், 21, 90.
பெயர்த்திரிசொல, ப. 39, 47.
பெயர் வாழியர், 47, 49.
பெயரடியாகப் பிறந்த வினை, 76.
பெயரெச்சங் காரியப்பெயர்கொள்ளல், ப. 92.
பெயரெச்சவினைத்திரிசொல், ப. 26.
பெரியோர், 15.
பெரியோர்ப்பேணிச் சிறியோரை யளித்தி, 79.
பெருங்குன்றூர்கிழார் - ஒருபுலவர், 9 - ஆம்பதி.
பெருங்கைத்தொழுதி - யானைக்கூட்டம், 76. [பதி.
பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதர், 9-ஆம்
பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, 8 - ஆம்
பெருஞ்சோற்றுநிலை, 30. [பதி.
பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு முரசெறிதல், 30.
பெரும்பல்யானைக் குட்டுவன், 29.
பெருமலை - இமயம், 51. [28, 43.
பெருவறற்காலை - சிறுவிலைக்காலம்,
பெருவாய்மலர் - இருவாட்சிப்பூ, 81. [4 - ஆம்பதி.
பெருவாயில - நன்னனுடைய ஊர்,
பேணியர் - பேணுதற்கு, 30.
பேய்மகள், 13, 23, 30.
பேயாடல், 35,
பேரணிப் பெரும்படை, 33. [88.
பேராறு=பேரியாறு-ஒருநதி,28,43,
பேரியாழ்பாலைபண்ண், 46, 57,66.
பேரெழில் வாழ்க்கை, பா. 48.
பைஞ்ஞிலம் - மக்கட்டொகுதி; இது பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும் 17, 31.
பைதற்ற - பசுமையற்ற, 23.
பொங்கலாடல், 55.
பொத்தியாண்டபெருஞ்சோழன், 9 - ஆம் பதி.
பொய்கைவாயிற் புதவு - மதகுநீர் தாங்கும் பலகை, 27.
பொய்படுபறியா வயங்குசெநநா, 58.
பொய்யலன், 18, 20, 21.
பொய்யாமை, 9, 18, 20.
பொய்யிலசெல்வக்கடுங்கோ, 8-ஆம்
பொலங்கொடியுழிஞை, 56. [பதி.
பொலம்பூந்தும்பை, 45.
பொழில்வதிவேனில், 48. [டுதல்,48.
பொற்றுமரையைப்பாணர்க்குச் சூட்
பொறி - உத்தமஇலக்கணங்கள், [88.
பொறிக்கழற்கால், 34.
பொறிமாரப்பு, 46,
பொறுமை, 17, 32.

பொறையன் - சேரன், 75, 84, 86.
பொறையன் பெருந்தேவி - செலவக தடுக்கோ வாழியாதனுடையதாய், 7 - ஆம் பதி.
பொன்படுவாகை, 4 - ஆம் பதி.
பொன்புனையுழிஞை, 22.
பொன்னணிகளுக்குவேங்கைப்பூ, 40.
பொன்னுடைநியமம், 15.
போசபூமி, 68. [21, 32, 87.
போந்தபொருளால முடித்தல, ப.
போநதைத்தோடு - பனநதோடு, 51.
போநதைபபொழில - பனம்பொழில, 51. [கூத்து, 45, 77.
போர்க்களத்திலாடும்துணங்கைக்
போர்க்களத்தின உட்களம், 35.
போர்க்களம், 67.
போர்ககுரிய உடை, 53.
போர்நிழல, 39, 40.
போர்நிழற்புகன்ற சுற்றம் - படைத் தலைவர், 40. [53.
போர்வேட்கையில மதம் பிறததல,
போரிற்பெற்றவற்றை அரசர் இரவலர்க்குக கொடுத்தல, 44.
போல - போலும்படி, 11.
பௌவம், 55.
மகளிர் கழலாடல, 30.
மகளிர் குரவையாடல, 73.
மகளிர் துனித்த கணணினும் இரவலர் புனகணஞ்சும், 57.
மகளிர் பிடியை எண்ணுதல, 42.
மகார் குளவிக் கூடடைக் கிளைத்து மட்டம் - கள், 42, 90. [வருநதல, 17.
மடவர், 71.
மடா - பாண்டவிசேடம், 24.
மண்கெழு ஞாலம், பா. 69.
மணற்கோட்டை, 30.
மணிக்கலம்போன்ற கெய்தல, 30.
மணிநெடுநதேர், 52.
மணியிலக்கணமறிவார், 74.
மணியை அடித்தல, 31.
மத்து, 26, 71.
மத்துறறியமனை, 26.
மதகுநீர் தாங்கும் பலகை, 27.
மதில், 15, 16, 22, 23, 33, 53, 62.
மதின்மரம், 15, 16,
மதின்மரமுருக்கல், 15.
மதுநுகர்கையில இடையிடையே இஞ்சியைக்கடித்தலும் பூவை மோத்தலும், 42. [தல, 42.
மதுவிலகளிப்பால கட்குடம் ஆடு
மநதிரம், 30.
மயானம், 44.
மயிர்புதை மாககண், 29.
மயில, 27.
மாநதை - சேரநாடடிலுளள ஒரு நகரம், 90.
மரம்படுநெநகனி, பா. 60.
மருக - மரபிலுளளாய், 63.
மருதஞ்சான்ற, 73.
மருதநிலம், 30, 78.
மருதமரம், 23, 27.
மருள, உவமவுருபு, 11.
மருஉ, ப. 65.
மரையா, 23. [50.
மலிர்நிறை - நீர்வெள்ளம், 26, 28,
மலையருவிககுமாடத்துகொடி, 47.
மலையவும் கடலவும் பண்ணியம் பகர்தல், 59. [ஆம் பதி.
மழவர் - ஒருவகைவீரர், 21, 55, 6 -
மழவர் மெய்ம்மறை, 20, 55.
மழவரின் உணவு, 55.
மழுகிய - மழுங்கிய, 24.
மழை, 26. [ணமான, 69.
மழைககுடலான - மழைக்குக் கார
மழைத்தோற்பழையன், 5-ஆம் பதி.
மழைதவறுமை, 21.
மழையிலலாமைக்கு உற்பாதமாகிய நாமத்தோற்றம், 69.
மழையென மருளுநதோல, 62
மள்ளர், 38, 43, 90.
மள்ளர் கொள்ளையிடுதல, 43.
மறப்புகழ பலபுகழ்களிலும் சிறநத தென்பது, 12.
மறம்வீங்குபலபுகழ், பா. 12.
மறவர் மதிலிலிருத்தல, 40.
மறுகளும்பு, 65.

மறுகுசிறை - வீதியின் இருபுறத்து முள்ள வீட்டுவரிசை, 23, 29, 43.
மன் - அரசர், 11.
மன்பதை - மக்கட்பன்மை, 72.
மன்பதைநிரப்பி, 40.
மன்ற, 69, 78. [29, 43.
மன்றணி மறுகுசிறை பாடுதல்,
மன்றம், 13, 23, 25, 29, 35, 43.
மன்றம்போந்து மறுகுசிறை பாடும் வயிரியர், 23.
மன்று - நடு, 35.
மன்னியர் - நிலைபெறுவாயாக, 54.
மன்னெயின்மறவர், 40.
மஞலம் - குங்குமம், 11.
மாகூர்தல் - விலங்குகள் குளிரால் உடல்வளைதல, 59.
மாகூர்திங்கள், பா. 59.
மாசிதறிருக்கை, பா. 76.
மாசிமாதம், 59.
மாசிலியர் - விளங்குவாளாக, 20.
மாடத்துக்கொடிக்கு மலையருவி, 47.
மாண்டனை பலவே, 31.
மாநதரன - ஒருசேரன், 90.
மாயவண்ணன், 7 - ஆம்பதி.
மார், அசை, 59, 60.
மார்பு, 80.
மாவாடியபுலன், 25.
மாள, அசைநிலை, 81.
மாளிகைக் கட்டணம், 64.
மாற்றருஞ் சிற்றத்துக் கூற்றம், 51.
மாறு - ஆனுருபின் பொருள்படுவ தோர்இடைச்சொல, 34, 35, 38, [54, 80.
மானமைந்தர், 42.
மிகீஇ - மிக்கு, 84.
மிகீஇயர் - மிகுககவேண்டி, 28.
மிளகெறியுலக்கை, 41.
மீகை - மேலேயெடுத்தகை, 40.
மீபிணம் - பிணமீ, 77.
மீன்கொத்துங் குருவியின்வாய், 42.
முக்கூடல் - மூவாற்றுப்புழை; காவிரியும் ஆன்பொருநையும் குடவனாறும் கூடிய இடம், 50.
முகவை - முகத்தல, 22.
முச்சி - கொண்டைமுடி, 43.
முடந்தைநெல்லின்கழை, 29, 32.
முண்டை - முட்டை, 60.
முணீஇய - வெறுத்த, 64.
முத்தந்தைஇய, 39.
முத்துடைமருப்புக்களிறு, 32.
முத்தை=முந்தை - முன்பு, 85.
முதல் வினையைச் சினைவினையோடு முடிக்கும் வழுவமைதி, ப. 19.
முதலெழுவாய்சினைவினையோடுமுடியும்வழுவமைதி, ப. 19.
முதலை, 53.
முதியபசுக்கள் ஆம்பற்பூக்களைத்தின்னுதல, 13.
முதிரை - அவரைதுவரைமுதலியன,
முதுமக்கட்டாழி, 44. [55.
முதுவாயிரவல, 66.
முந்திசினோர் - முன்னோர், 69.
முந்நீரிடைச்சென்று சேரனொருவன் கடம்புமுதறடிந்தது, 20.
முரசசி - முற்றுவித்து, 44.
முரசங்கறங்கக் கலந்தரல, 21.
முரசத்திற்குப்பலியிடுதல, 19.
முரசினொலி அருவியொலிக்குவமை,
முரசுகொள்ளல், 31. [78.
முரசுடைப் பெருஞ்சமம், 41.
முரசு படையை ஏவுதல, 54.
முரசுறை கடவுள், 30.
முரசைப் பூசித்தல, 19.
முரரை முழுமுதல, 5 - ஆம்பதி.
முரற்சி - கயிறு, 5-ஆம் பதி.
முரிந்த கதவாயெஃகு, 45.
முருக்கு, 23.
முருகககடவுள் களிறூர்ந்தது, 11.
முருகக்கடவுள் சூர்மாவைக் கொன்றது, 11
முருகு - முருங்கை, 23. [ப.
முலை - ஒருதுறை, 81.
முல்லைக்கொடிப்புதல், 66.
முல்லை நிலத்தின் வளம், 30.
முழங்குமந்திரம், 30.
முழவின்டுங்குகண, 5 - ஆம் பதி.
முழவினமைந்தபழம், 81.
முழவு, 15, 41, 43,

முழுமுதல் - பெரியஅடி, 11, 4 - ஆம் பதி, 5 - ஆம் பதி.
மூற்பாடு - முன்; ஒருசொல, 33.
மூன்றிணை முதல்வர் - குலமுதல்வர், 14, 72, 85.
மூன்னிலையேவல்வினை, ப. 89.
மூனை - போர், 25.
மூனையெரிபரப்பல், 15.
மூங்கிற்குழாய்த்தேன், 81,
மூதா - முதிய பசு, 13.
மூய, 42.
மூயின - நிரம்பின, 22.
மூரி - எருது, 67.
மூவாற்றுப்புழை, 50.
மூழ்க, 90.
மூழ்த்து - முதிர்ந்து, 33.
மெய்புதையரணம் - கவசம், 52.
மெய்ம்மறை - மெய்புகுகருவி ; கவசம், 14, 20, 21, 55, 58, 59, 65, 73, 90.
மெய்யாடு பறந்தலை, பா. 35.
மெலித்தல்விகாரம், ப. 25, 26, 33-5, 98, 100, 131.
மென்சொற் கலப்பையர், 15.
மென்பால் - மருதம், 75.
மென்பாலன, 30.
மென்பிணியவிழ, 50.
மென்மைக்கு நீர் உவமை, 86, 90.
மேந்தோன்றல், 64.
மேநதோன்றி, 89.
மேவலர் - விரும்புதலையுடையார், 78.
மேவலை - விரும்புதலையுடையாய், 19.
மேன - மேயின ; இடைக்குறை, 13.
மையூர்கிழான், 9 - ஆம் பதிகம்.
மையூன்பெய்த சோறு, 12. [71.
மொசிதல் - மொய்த்தல், 11, 49,
மொசிந்தோம்பிய கடம்பு, 11.
மொழியூஉ - மொழிநது, 81. [49.
மோசூர் - பழையனுடைய ஊர், 44,
மோசூர்மன்னனுடைய வேம்பைத் தடிந்து முரசாக்கிய சேரன் 43, 44, 49.
யமனுற் கொல்லப்படும் உயிர் ஒரு காலைக்கொருகால்அழகழிதல, 13.
யவனர், 2 - ஆம் பதி.
யாங்குவலலுநையோ, 52.
யாடு, 78. [முத்தல, 15.
யாண்டுதலைப்பெயர வேண்டுபுலத்தி
யாணர் - புதுவருவாய், 71.
யாமையைக் காழிற் கோத்தாற் போன்ற இணை, 5 - ஆம்பதி.
யாழ், 41. [43, 62, 64, 82.
யானை, 11, 15, 28, 33, 40, 41,
யானைக்குக் கப்பல, 52.
யானைக்குத் தண்டுடை வீரர், 41.
யானைகளை நிரைத்துக் கடனீரைவருவித்தது, 3 - ஆம்பதி.
யானை காண்பல, 77.
யானைநலகுவன்பலவே, 40.
யானை பகையரசர் மதிற்கதவை இடித்தல, 16.
யானைமேற் கொடி, 69, 88.
யானையின் கோபதீ, 40. [40.
யானையைஇரவலர்ககுக கொடுத்தல், 52.
யூபம், 67.
வங்கம் (கப்பல) யானைக்கு உவமை,
வசி - தழும்பு, 42.
வசிபிளநத வடுவாழ்மார்பு, 42.
வசையில செலவ, 38.
வசையுநர் - பகைவர், 32.
வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 22, 23, 25, 26, 29, 33, 50, 51, 69, 80.
வஞ்சித்துறக்கு, 13, 20, 22, 25, 26, 29, 33, 34, 51, 69, 70, 80, 90.
வஞ்சிமூதூர் - சேரருடைய இராசதானி, 9-ஆம்பதி.
வஞ்சினம் - சூளுறவு, 41.
வஞ்சினமுடித்த ஒன்றுமொழி மறவர், 41.
வடதெற்கு, 31.
வடபுலவாழ்நரிற் பெரிதமர்நது, 68.
வடவர், 5-ஆம் பதி.
வடிம்பு, 70.

வடுவடுநுண்ணயிர், பா. 51.
வடுவாழமார்பு, 38, 42.
வண்டன் - ஒரு வீரன், 31. [54.
வத்திசின் - வந்தேன், 15, 16, 41,
வரிபு - கைச்சரடு, 19.
வுயல், 19, 23, 62, 90.
வயலிற் சேனைதங்குதல், 40.
வயவர் வேந்தே, 15.
வயவு - வலி, 36. [23, 29.
வயிரியமாக்கள் - கூத்தர், பாடுபவர்,
வயிரியர், 43, 64.
வயிறுபசிகூர ாயலன், 20.
வயிறுமாசிலீயர், 20.
வரம்பில வெளளம், பா. 33.
வரி - ஒழுங்கு, 83.
வரிசை மகளிர் - விறலியா. 18.
வரிசை மகளிரும் அடுப்புத்தொழிற்
குரியராதல, 18.
வரிசையாளர் - கீழ்க்குடிகள், 13.
வருடை - மலையாடு, 6 - ஆம் பதி.
வரை - பெருமலை, 74.
வரைபோலிஞ்சி, பா. 62.
வரையிழியருவியி னொளிறுகொடி
நுடங்கல், 25.
வலலார் - வன்மையிலலார், 20.
வலலான் - வன்மையுடையான, 56
வலவிசையுயிழ்நதவைமுள்ளம்பு, 33.
வலம்படுவியனபணை, பா. 17.
வலம்படுவென்றி, பா. 37.
வலிகெழுதடக்கை, பா. 90.
வலித்தலவிகாரம், ப. 26, 146, 155.
வலை, 51.
வழங்குதல - ஆடுதல, 22.
வழியடை, 22.
வழை - சுரபுன்னை, 41.
வள்ளைக்கொடி, 29.
வளம், 57.
வளனறு பைதிரம், பா. 19.
வறட்காலத்திலும் (சுறுவிலைக்காலத்
திலும்) கொடுத்தல, 22.
வறிது - சிறிது, 24, 69.
வறிதுவடக்கிறைஞ்சியசீராசால வெள
வன்கை, 62. [ளி, 24.
வன்புலம், 75.
வன்னிமன்றம், 44.
வாகை - ஒருதுறை, 39, 84 ; நன்
னனுடைய காவன்மரம், 4 - ஆம்
பதி.
வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு, 35.
வாகை மலர், 66.
வாகையுழிஞை, 43.
வாக்கமைமென்றோள், 12.
வாசசியவகை, 41.
வாணமதில், 33.
வாண்மயங்குகடுந்தார், பா. 36.
வாண்முகம் பொறித்த மாணவரி
யாக்கையர், 58, 67.
வாணுதல கணவ மள்ள ரேதே, 38.
வாய்த்தலை, 13.
வாய்மொழியாளர், 37.
வாயில் - இடம்; நேரிவாயிலென்னும்
ஊர், 5-ஆம் பதி, 81.
வாரலவள்ளுகிர், 12.
வாராராயினும் வேண்டி இரவலர்த்
தந்து அவர்க்கு ஆர்பத எலகும்
தோன்றல, 55.
வாரி - வருவாய், 5-ஆம் பதி.
வாலுறண்வலசி, 55.
வாழ்க்கை - வாழ்நாள, 37.
வாழ்கநின்கண்ணி, 52.
வாழ்கநின்வளம், 24, 36, 37.
வாழ்கவவனகண்ணி, 20.
வாழ்ச்சி - வாழநாள், 56.
வாழத்து வகை, 14.
வாழியர் - வாழவேண்டி, 74.
வாழுமோர் - வாழ்பவர், 71.
வாழை, 29.
வாளலிழவு, 66.
வானவரம்பன், 38, 58, 6-ஆம்பதி.
வானியாறு, 86.
விகாரம், ப. 30, 86.
விச்சி - ஒரு குறுநிலமன்னன், 9-ஆம்
பதி.
விடத்தர் - விடத்தேரைமரம், 13.
விடியற்காலத்தில, பின்புஆகவேணடு
வனவற்றை எண்ணுதல, 71.

வித்தையாண்ட விராம்பழையமாரியலுள், 56. [நன், 9-ஆம்பதி.
வியலூர், 5 - ஆம் பதி.
விரித்தல் விகாரம், ப. 109, 127, 133, 142, 146.
விருந்துபுறந்தருதலாகிய வேள்வி, 21.
விலபயிலிறும்பு, 78.
வில்லில்கானணியைஇறக்காதிருத்தல், [24.
வில்லுழவு, 15.
விலங்குநர் - தடுப்போர், 11.
விழவறுபறியா ஊர், 15.
விழவினன்னநின்கலிமகிழானே, 61.
விழவினெடியோன், 15.
விழவு, 15, 22, 29, 30, 48, 56, 72.
விழவுக்குச்சென்றோர் சோலையிற்றங்குதல், 48.
விழவுவீற்றிருந்த வியலுள், 56.
விளக்கம், 14.
விளி, 59. [தல், 23.
விளையாட்டுமகளிர் ஆம்பலைப் பறித்
விறக்க - மிக, ப. 57.
விறலியர், 43, 47, 48, 51, 54.
விறலியர் இழையணிதல், 12.
விறலியர்க்கு ஆரம்பூட்டல, 48.
விறலியர் தெருவில் ஆடுதல், 47.
விறலியர் பிடிபெறுதல, 43.
விறலியர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப் பாடல் 46.
விறலியர் மறம்பாடல் 54.
விறலியரைக் கொண்டு கொடுப்பித்தல், 18.
விறலியாற்றுப்படை, 40, 49, 57, 60, 78, 87.
வினைக்குறிப்பு முற்று, ப. 92.
வினைஞர் - தொழில் செய்பவர், 62.
வினைத்திரிசொல், ப. 4.
வினைநவில்யானை, பா. 82.
வினைப்பெயர்த்திரிசொல், ப. 6,
வினையெச்சத்திரிசொல், ப. 120,131
வினையெச்சத்திரிபு, ப. 6, 7, 11, 13 - 5, 25, 29, 33, 77, 82, 142, 145, 151, 152.
வினையெச்சம், ப. 113.
வினையெச்சமுற்று, ப. 19, 45, 89, 109, 122, 126—8.
வினையெசசமுற்று வினைத்திரிசொல, [ப. 15, 48.
வீரபானம், 40.
வீரமுரசு, 17.
வீரர், 34, 42, 56, 58, 80.
வீரர் போர்க்களத்தில் வாளையுயர்த்திக்கொண்டு ஆடுதல, 56.
வீரர் முகத்துவாள்வடு வமைதல,67.
வீரரின் புண்பட்டஉடம்பு, 58.
வீரரின் வஞ்சினம், 41, 58.
வீரருடையபுண்வடுவுள்ளமார்பு, 42.
வீற்றிருங் கொற்றம், 59.
வேக்கை - கடாவிடுகளம், 71.
வெண்குருகு, 29. [29, 61.
வெண்கை - எழிற்கை, வெறுங்கை,
வெண்கைமகளிர், பா. 29.
வெண்டலைச் செம்புனல, 87. [31.
வெண்டிரை முந்நீர்வளை இய வுலகம்,
வெண்டோட்டசைத்த வெண்பூங்கு வளை, 58.
வெண்டோடு - பனைநதோடு, 40, 58.
வெண்டோடு நிரைஇய பூ, 40.
வெண்பூழ்க்கணணி, பா. 67.
வெண்மழை, 55.
வெந்திறற்றடக்கை, பா. 86.
வெயிற்றுகள் - வெயிலிற் பறக்கும் அணுத்திரள், 20.
வெருவருபுனற்றூர், பா. 50.
வெல்போராடவர் மறம்புரிந்து கர்க்கும் வில்பயிலிறும்பு - படைநிலை,
வெவ்வர் - வெம்மை, 41. [78.
வெள்வரகுமூழ்த கொள்ளுடைக் கரம்பை, 75.
வெள்ளம் - ஒருபேரெண், 21.
வெள்ளிக்கோள், 13, 24, 69.
வெளிப்படை, ப. 26, 98, 146.
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி, 2 - [ஆம் பதி.
வெள்ல, 84.
வெற்றிமடநதை, 53.
வெறியுறுநடக்கம் - தெய்வமேறிய விகாரத்தால் அசைதல், 51.
வெறுமனே - சும்மா, ப. 101.

வென்றுடு துணங்கை, பா. 77.
வென்று கவந்தரீஇயர் வேண்டுபுலத்
வேங்கைமரம், 40. [திறத்து, 53.
வேங்கை வெந்தகளிறு, 53.
வேண்மாநர், 2 - ஆம் பதி.
வேண்மாள் - சிற்றரசன்,... [88.
வேநதரும் வேளிரும், 30, 49, 75,
வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழசி, பா.
வேம்பறுத்தசோன், 49. [66.
வேலம் - வேலமரம், 39, 58.
வேள ஆவிக்கோமான்பதுமன்றேவி,
4 - ஆம் பதி, 8 - ஆம் பதி.
வேள்வி இரண்டு, 21.
வேள்வி முடித்தகேள்வி, 64.
வேளாவிக்கோமான் - ஆடுகோட்
பாட்டுச்சேரலாதனுடைய தங்கை,
6 - ஆம் பதி.
வேளிர், 75.
வேனே, 15.
வேறுவினையொடு, ப. 12, 73, 151,
152.
வேன்மினே, 33.
வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடைய
றாது தங்கிய ஆரவாரம், 41.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	31	வெணணல	வெண்ணெல.
14	33	பர்யலெள	பாயலெள.
30	1	பதிற்றும்பத்து	பதிற்றுப்பத்து.
47	29	வகையுநர்	வசையுநர்.
47	29	பசைவரென்றது	பகைவரென்றது.
52	4	மங்யகு	மயங்கு.
61	8	அக.ளிறு	அ. களிறு.
96	1	சுசு	சுசு.

PRINTED AT THE
THE U. V. SWAMINATHAIYA LIBRARY,
TIRUVANMIYUR MADRAS 41.

மதிற்றுப்பத்து மூலமும்

எட்டுவேளிளங்கு வெயிலுறு புரவி
வின்றுடனிற்றே.

பதிற்றுப்பத்து - உரையாசிரியர்
செம்பியன் சிந்து என்னும் பாடலுரையாற்
கேள்விக்கிட்டு புள்ளி

பதிற்றுப்பத்து மூலமும் XII.
பக்கம் 110